

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXX.

CHICAGO, 15. DUBNA 1908.

Číslo 4

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Skoro ve všech sborech naší jednoty vzpomělo se letos památky našeho Klácela a hned v zápětí velikého básníka, velikého člověka, Statopluka Čecha, jenž pro každou velikou a volnou horoval ideu, pravdu a svobodu, pro to naše Sokolství. Tu práci naši výchovnou miloval a my sotva lépe uctíti můžeme jeho památky, jako když do knihoven našich sborových i rodinných pořídíme si co nejvíce těch prací jeho, těch skvostů českého Parnassu. Tolikéž o pracích Klácela.

V minulém čísle "Sokola" rozepsali jsme se o tom, s jakou nesvědomitostí četní cvičitelé předvádějí před zraky veřejnosti tělocvičné tance a že nesvědomitost ta musí nevyhnutelně krásné ty cviky přivést v nevážnost. Aby nevznikly mylné domněnky, dodáváme k článku zmíněnému, že neměli jsme na mysli cvičitele našich jednot sokolských — kde, pokud nám známo, tělocvičné tance posud nezdolněly a my pevně doufáme, že až do našich tělocvičen zavítají, budou pěstovány s větší svědomitostí, než jak jsme viděli v tělocvičnách cizích.

V některých sborech na Západě panují poměry ne zrovna utěšené. Ano, jsou i sbory, kde sotva společný cvičitel br. Slavětinský vytáhl paty, abychem tak děli, již vrátili se také bratři ve staré pohodlí, nečinnost naprostou a stanuli. Jinde opět jsou ti činovníci tak velice pilní, že pohodí dotazník jim z pořadatelstva zasláný, za účelem statistiky, pohodí po druhé, a po třetí jednoduše ani neodpoví, kdežto zprávy náčelnické, aby si župní náčelníci a vrchní náčelník N. J. S. dobývali jedním silnějším vyzváním za druhým. A tohle že jest činnost? To snad je také Sokolství, když sbor hnije, když jen zábavy pořádá, necvičí se vůbec a dělají se jen peníze z karbanu a ještě jiných zříděl nepřekných. Účel, ten může jít k d'asu!

Ohlédneme-li se kol sebe, musí vzbuditi v nás pocity lítosti, když vidíme, jak starých, upřímných pracovníků čím dále ubývá, jak šiky těch nadšených zakladatelů jednot našich řídnou. A proto tím větším potěšením naplňuje každého upřímného sokola, když tu a tam objeví se opět jeden z těch, kdož stáli u kolébky Sokolstva česko-amerického a nyní svůj volný čas Sokolstvu opět věnují s tímž zápalem, jak byli činili před lety. A s takovými pocity uvítali jsme sokola Fr. C. Layera, jenž opět v Plz. Sokole zaujal místo starosty. Následujte příkladu jeho všichni vy starší sokolové — neboť již

samotný zjev váš jest ostatním vzpruhou k nové práci, k nové činnosti.

Den 15. února byl manifestací, uspořádanou srbským Sokolstvem pod záštitou následníka Jiřího, českému Sokolstvu v Bělehradě. Stalo se tak na oslavu 25 letého trvání sokolské práce v Srbsku, jakoby na důkaz pokroku věci naší v řadách Slovanstva vůbec, pokroku, jenž od sletu k sletu se jen stupňoval. V Bělehradě již 1857 měli spolek tělocvičný, však Sokol pronikl sem před čtvrt stoletím. Organ jejích "Srpski Soko" jest list pečlivě vedený a práce vykonáno již bylo hojnost. Letos v červnu budou mít bratři Srbové prvý slet v Bělehradě, pak následovati bude slet 1910 v Záhřebě, 1912 v Praze na paměť 50letého trvání Sokolstva, všesokolský a všeslovanský sjezd a slet 1914 v Lublani. Na Rusi věc naše rovněž pokračuje a tak se zdá, že to Sokolstvo přec jen plní ty na se vzaté úkoly své.

Královský soud v Prešpurku potvrdil výrok soudu v Ružomberku v Uhrách, dle něhož borec náš z pátého sletu všesokolského Fr. Polakovič odsouzen byl na sedm měsíců do vězení a zaplacení pokuty 400 korun. Vyšetřovací vazba se v to čítá a protože Polakovič ve vězení jest již od 6. října m. r., měl by se dostat ven příštího měsíce na nejdéle. Co jsme se napsali, snaží se poukázati státnímu odboru naší vlády ve Washingtoně na nepatrnost borce našeho provinění, ale všechna ta námaha až dosud nepomohla. Soudní řízení maďarské vyrovná se věru každému Kocourkovu a co násilí se týče "slavný ten rytířský národ" sotva má rovného. Obhájece Polakoviče obrátil se na nejvyšší soud v Budapešti, kdežto kongresník br. Sabbath, uvědomil o případu tom i presidenta, předloživ mu petici v zájmu Polakoviče psanou a podepsanou as 40,000 občany, Slováky a Slovany vůbec.

Tak, jak usilujeme stále o to, aby naše jednoty sokolské různily se v působení svém od jiných četných spolků, tak též vroucím přáním naším jest, aby sjezd náš dokázal, že vyslání byli k němu praví, celí mužové, praví sokolové! Má-li ten neb onen vyslanec stížnost, ať přednese ji umírněně, rozvážně, bez vešší hořkosti — má-li rozhodováno býti o otázkě, o níž náhledy zástupců se budou různiti, ať jednání jest důstojné, bez vášně. Jak maličkými činí se ti, kdož dají se zvoliti do sjezdu, aby tam pracovali pro dobro tak důležité organisace — a zatím v srdci svém chovají neukrotitelnou touhu sehladit si na

tom neb onom svoji "rozpálenou záhu!" Spory, dětinské hašteření, nemající jiného účelu, nežli aby ten neb onen ješitný delegát uvolnil svému nitru, neměly by míti místa v sjezdu sokolském a kdo příkrým, nedůstojným vystupováním v blízcím se sjezdu jméno Sokolstva v špatnou pověst by uváděl, měl by bez milosti býti postaven na pranýř jako škůdce, jenž hotov jest vždy a všude dobro a prospěch celku obětovati své uražené ješitnosti. č.

Nic se nám tak neprotiví, jako tmavé, vlhkem páchnoucí a prachem přeplněné tělocvičny někde v přístěnku, ve sklepě, v koutě nějaké taneční síně, aneb bezprostředně za "bárem". To že jsou pak školy naše, tam vychovávati chceme mládež svou obého pohlaví, ty juny naše, dorost, sokoly a sokolky? Kdekoliv přistupujete ku stavbě Sokolny, nezapomeňte nikdy hlavních požadavků hygienických, zdravotních, světla, naprosté čistoty a ventilace. Jestli nám opravdu záleží na výchově a utužení, tedy zdraví všech nás musíme se dle toho i pokud místností našich se týče zařídit. Pozorujte jen tu květinu, jak vlivem slunce v té mocné přírodě prospívá a přirovnajte ta naše káňata ku květině. Jak lépe se jim to cvičí, jak lépe prospívají v moderní tělocvičně, vzdušné, čisté a světlé.

Jedním ze smutných a těžce pochopitelných zjevů v našich sdruženích tělocvičných jsou články ve stanovách, dle nichž pokutován má býti každý člen, jenž nenavštěvuje cvičení. Nenalezáme snad ony "pokutující" články v stanovách všech sborů, ale přec často stesk, že "bratří do cvičení nechodí na vzdor pokutám", dokazuje, že tu a tam ještě články takové jsou. Tělocvik, rozumně pěstovaný jest člověku každému prospěšný. Kdo se ho vzdaluje, uvaluje sám na sebe pokutu, kterou dříve či později zaplatiti musí. Netvrdíme, že každý, kdo tělocvik nepěstuje, musí býti churavým. Ale kdo libuje si v tělesné nečinnosti, ten mnohem dříve poeit'uje tíhu let — a se závistí pak pohlíží na ty, kteří i v pokročilém věku honosí se křepkým svalstvem, které jim umožňuje pohybovati se s mladistvou obratností. Nenut'me proto členy své k cvičení pokutami — tím jenom tělocvik, ten krásný účel náš snižujeme, když pěstuje ho člen jen z pokuty. Snažme se učiniti členstvu hodinu tělocvičnou příjemnou, snažme se upravit tělesné cviky tak, aby byly přístupny mladým i starším začátečníkům a záhy uvidíme, že nebude třeba členstvo do tělocvičen vhněti pokutami. č.

V mnohých městech zdravotní rada vydržuje si lučebníka, který mimo jiné i tu záslužnou koná práci, že každodenně zkoumá stav pitné vody, jakž z vodárny městské, aneb vodárny vodu městu dodávající do trub ku potřebě lidu se žene. Když najde lučebník, aneb dotyčný úředník zdravotního odboru, že voda není k pití, leda by se převařila, jsou toho hned plné noviny a ve všech rodinách, kde jsou lidé opatrní, vodu převařují. Tot' dojista jen moudré.

Taková a podobná opatření jsou jen vhodná, však jen tehdy, když konají se z úplna. Doma se voda převařuje a ve školách veřejných, kde na tisíce jest žáků, aneb na sta, nikdo na převařování vody ani nevzpomene, nikde není na to dohledu, nedbá se možné nákazy. Když pak již jest tu epidemie, když propukla mázdrivka, šarlach, aneb horká nemoc, tu začne se teprve s desinfekcí a jinými prostředky ochrannými, aniž by se na zásobu pitné vody ve školách, místnostech veřejných a jakost její, zásobu mléka v rodinách atd. ohled bral vůbec.

Jako podpůrné spolky naše vidí ve své mládeži naději v udržení svérázného života, tak budou si muset čeští rodičové uvědomiti, co znamená pro nás pro budoucno, zejména v této zemi, dobrá tělocvičná výchova žactva v našich Sokolnách. A nejen rodičové, ale české spolky, jednoty musí nás podporovati. Ta doba věru není daleká, že konečně bude se i u nás všude chápati, že jestli chceme míti z dětí svých zdravé, svěží, mravně ukázněné pokolení, jestli chceme míti zdravé členstvo v dobách přístích i našich spolků podpůrných, kde zdravý člen se pouze a výhradně k podpoře přijímá, budeme muset chtít nechtě sáhnout k materiálu sokolskému. Tolik stačí pověditi dnes, kdy ještě přistěhovalectvo není tak příliš omezeno, stačí proto, že snad leckterého také bratra, nepřítelce, ba nepřítele Sokola přivéstí může k trošce přemýšlení. A k jinému úvahy tyto tak jako tak se nepišou.

Nevěříme, že již pouhé přistoupení k jednotě sokolské činí člověka jiným, že činí jej lepším, nežli jakým byl dříve. To, co o vlivu tělesných cvičení na povahu a mravní stránku člověka se hlásá, platí pouze tam, kde člověk od mládí rozumný tělocvik pěstoval — takže se vliv tělesných cvičení v něho, abychom tak řekli, vžil. Ale přece máme právo očekávati, aby každý, kdo k nám se hlásí, dával si na sobě aspoň tak záležeti, aby vždy a všude zachoval se mužně, aby jednání jeho bylo otevřené, přímé. Kdo ve špatné společnosti dopustí se nepěkného činu, dovede se omluviti tím, že "kdo chce mezi vlky být, musí s nimi výt." A tu máme právo žádati, kdo mezi sokoly chce býti, musí snažiti se o to, aby, nemůže-li býti nám k ozdobě, nebyl nám aspoň k hanbě. My hlásáme, že cviky tělocvičnými lid mravně povznášíme — a každý náš člen, záleží-li mu na dobrém jménu jednoty, k níž náleží, měl by se míti na pozoru, aby chováním svým neporážel, co my v lidu šířiti se snažíme. Každý, kdo má jenom trochu své vlastní vůle, dovede — neb aspoň měl by dovésti — opanovati se tak, aby neodával se hnusnému obžerství, které člověka snižuje pod zvíře; aby vždy zachovával slušnost; aby nedal sváděti se k nízkosti; aby tam, kde stržen je v boj, počínal si mužně, nepokrytě; aby neuchyloval se k výpadům z úkrytu — tak aby každý doznati musil, že "jedná jako pravý sokol!" Víme, že jest mnohem snadnější — a také snad i příjemnější — "s vlky výt", ale kdo k nám hlásiti se chce, měl by se aspoň sna-

žiti varovati se všeho, co člověka před tváří jiných snižuje. Je to povinen nejenom vůči Sokolstvu — ale také vůči sobě — vůči své rodině!

Nesmíme nikdy zapomenouti, že bratři Slováci jsou nám nejbližší, že v práci sokolské co možná našich drží se vzorů a pokračují. Všude byli s námi při všech velikých manifestacích věci naší a také na pátém sletu všesokolském se tužili. Toho a jednotného postupu s nimi nesmíme pustiti se zřetele. Proč tak dnes zvláště připomínáme? V Allegheny, Pa. budou míti naši Severo Východní Župy závody a evičení a to v památný den 4. července, v den neodvislosti a bratři Slováci rovněž na ten den již byli veškeré přípravy vykonali ku svému sletu. A tu klademe našim činovníkům na srdce, co by takovýmto a podobným tříštěním sil se získalo, kde byly by výsledky žádoucí, jestli opravdu se nám všem společně jedná o vlastní průkaz práce sokolské. V tom ohledu musí dojít k nějaké dohodě a cesta věru jest jen jednoduchá, zejména povážíme-li, že času dost. Tak mohly by závody našich, aneb bratří Slováků býti, těch či oněch, jeden den a druhý den druhých, kdežto v den třetí mohlo by se pořádati společně jedno veliké veřejné evičení, z něhož pokud se týče vstupného, výloh a podobné vše stejným dílem rozdělit by se dalo, aneb podle úmluvy vzájemné a předechozí vůbec. Takovéto společné vystoupení nejen že by naší věc propagovalo, ale dokázalo by, že nejsou slova planná u nás, pokud vzájemnosti slovanské i v zemi této se týče, že chápeme úkoly své.

Jest rozhodně třeba odkázati do pravých mezi všechny ty, kdož dnes o tom našem Sokolstvu pochybujíce, snaží se pokáleti čistý štít naší N. J. S. Jako vážíme si té naší samorostlé, čisté a opravdové svobodomyšlnosti, jakž v řadách našich od těch prvotních začátků našich sborů a naší jednoty se vždy jevila, dříve tedy ještě, nežli kde jinde jiná sdružení sokolská založena byvše do řad pokrokových se přímo hlásila, tak také — a říkáme s důrazem — vážíme si u nás i toho našeho občanství amerického. Již naše prohlášení zásad N. J. S. o etnostech občanských promlouvajíce, nejlepším je toho dokumentem, kdežto první článek našich stanov: "Hlava I., 1. Členstvo", praví v oddílu prvním: "Členem sboru k Národní Jednotě Sokolské patříciho může se státi každý řádný muž i žena, který jest české neb slovanské řeči mocen a je-li nejméně 18letý, žena 16letá, je-li občanem Spojených Států, aneb se jím hodlá státi." A jestli který odstavec stanov N. J. S. jest důkazem nejlepším o pravém pochopení zásad volných, jestli kde zračí se pravý duch sokolský a jest doklad pokroku našeho sdružení, pak dojistá jest tak v tomto článku. My s hrdoostí nemalou, s prsou vypjatýma, se šíjí vztýčenou přímo a poctivě, s hledím otevřeným tážeme se těch lidí českých v Americe, již nedbají, nesnaží se a nestarají se o to, aby zůstati-li chtí v této nové vlasti své, jež pod ochranná křídla mocného orla veliké republiky je přijala, státi se občany země této, co tu

vlastně chtějí? Přišli sem jen za tou skývou chleba, za tím dollarem? Jestli ano, dobrá, nikdo jim nepřekáží, jenže chtějí-li být činiteli v obci své a společnosti naší, chtějí-li "tělesně i duševně povznést národ", chtějí-li pomáhati nám sloučiti všechny vrstvy a všechny stavy občanstva našeho pod jeden prapor sokolský, musí na se převzít i povinnosti, jakž celek, obec, stát si žádá. Tyto povinnosti, vedle rovných práv právě na základě slov toho otce Sokolství vůbec, kdo nekoná, nechce konati, nemůže a není sokolem v republice, jakou jsou Spojené Státy americké, není sokolem, protože demokratické snahy Fügnera: "Jsme spolkem bratří" atd. nedbá, třeba desetkrát oblekl se v kroj Garibaldistů. Kdo pak z lidí těch tím, že není občanem se ještě vychloubati chce, kdo nám to američanství ještě vyčítati si dovolí, ten — nu ten patří jen do Kankakee, aneb na pozorovací stanici.

Ta pokrokovost, ta volná myšlenka, ta svobodomyšlnost musí být v Čechách rozhodně jiná, přiznáváme dnes již bez mučení, ale klobouk ještě před takovou a podobnou svobodomyšlností nesmekáme. Pravda, již ty různé "odnože" i u nás pěstování doznávají, ale to vše nevyváží některé, ty "vzory" tam doma. Co pak také jest takový unitariánský řečník na slavnosti Klácelově, aneb nějaký ten reverend na pohřbu některého našeho vynikajícího svobodomyšlníka, svatba sokola někde v kostele a p. proti pohřbu velikého člověka, volného myslitele, velikého básníka a sokola Svatopluka Čecha, jenž za živa tak dovedně zachrastiti uměl okovy různých otroků českých, ohebných paterí a pěl písně volnosti a rozumu. Jako perly, jako dýmanty byly ty jeho skvosty českého Parnarssu nejkrasší! Umřel a ten národ prokázal velikému tvůrci "Písní otroka" svou lásku a oddanost, co zatím bratří naši na mnohá a mnohá leta slíbili zachovati paměť' muži celému, sokolu pravému. Uložili jej, Praha máti měst, k odpočinku poslednímu, a aby snad na ty okovy toho svého ubohého národa Čech nezapomněl ani v hrobě, dali mu je ve způsobě českého granátu a růžence na ruce i s křížkem, ba i ten hrob jeho vyklopili ti, které Čech tak výtečně bičovati dovedl pravdou svou. Nuž, porovnejte bratří drazí, porovnejte sestry milé a mezi tím co vám táhnouti se bude chlad šíjí, ty granáty české v tom hrobě Čechově v té tmě — již červenati se přestaly

Dne 2. února 1908 došlo na první schůzi předáků a činovníků sokolských, zástupců jednotlivých slovanských sdružení, jakž ve Vídni se odbývala, ku založení Svazu slovanského Sokolstva vůbec. Byli tu zástupci Č. O. S., Svazu chorvátského Sokolstva, Slovínů, Srbové a Bulhaři se přihlásili, kdežto bratři Poláci zase k vůli politickým prý poměrům účast svou odřekli. Ku podivu jsou ti bratří polští, mluvící o "katu a vrahu" brzy zde a zase onde, odvolávající se na útisk a pronásledování Němčíka, jindy Rusa, co zatím sami Rusína v Haliči tisknou ku zdi, bratra, Slovana a snad právě z toho ohledu straní prý se

každé společenské, každé jednotné a sokolské práce s druhými bratry, Slovanů. Nám však zdá se, že vlastní příčina leží rozhodně jinde — a mluvíme tu ze zkušenosti — bratři Poláci totiž podléhají dosud až příliš vlivům klerikálním, podlehají doma i podlehají zde v nové vlasti naší. Styk s tou či onou organizací pokrokovou a volnou "černí páni" jim nedovolí, a kdyby se přece opovážili, tož jednoduše se jim odřekne "slavná polní mše" o sletu sokolském — sic — a již se "padá do noh". Jaký tedy div, že ve Svazu slovanského Sokolstva Poláci scházeti budou, spíše jest divné, že my to českoamerické Sokolstvo ne a ne si porozuměti, že u nás po tolika vzorech, mluvení a psaní dosud ku Svazu nedošlo. Sami tolik jsme se těšili, pilně pracující a zatím dnes propast větší se jeví, jež sotva tak hnedle dá se překlenout. A vidíte jest právě tak od pátého sletu všesokolského, od té chvíle co naši byli v Čechách, místo vzpruhy, a příznejme si upřímně, pomalu a jistě začaly se vyskytovat zjevy nepěkné, lecos se šeptalo a z malicherných věcí došlo i k nesprávné informaci bratří v Čechách. O sdružení našem našeptalo se v Plzni a pak dalo do listů sokolských, že N. J. S. jest sdružením podružným, že jen výhradně americkým občanům poskytuje členství a majíc "modrý" kroj rozhodně není prodehnuta myšlenkou sokolskou. Jaká nepravda! U nás každé malé dítě ví, co od let 43 a N. J. S. třiceti let, sdružení toto vykonalo, sbory jeho, vážíc si ovšem občanství amerického nad jiné. Špatně tedy posloužili věci společné ti, kdož protože majíce také košile "červené", špatnou informací hostiteli o bratru svém, rovněž hostu, sami povýšiti se chtěli . . .

VÝSTRAŽNÁ SLOVA V ČAS

promluvila nedávno clevelandská "Dennice Novověku" k těm krajanům, kteří hlásí se k učení anarchistickému. Redakce Dennice varuje stoupence zásad těch před nepředloženými, výstředními činy, kterými by mohli opět jméno české uvrhnouti v opovržení a hanbu. Výstražná slova ta měla by nalézti ohlasu ve všech ostatních listech česko-amerických, neboť v živé paměti posud chováme, co zakoušeti jsme musili zde za výstřednost pouze několika jednotlivců. Anglický tisk šťval proti všemu, co českého, jakmile kdo prohlásil se býti Čechem, již v něm každý spatřoval hlasatele podvratu, buřiče, dynamitníka — ano i v továrnách dělníci národnosti české musili trpěti.

Což nejsou anarchisté národností německé — a irské? namítne se nám. Ano — ale vůči mocnějšímu živlům počíná si anglický tisk s větší zdrženlivostí. Němej, Irčané, ano i židé mají v redakcích velkých listů členy své národnosti. Pamatujeme se na dobu, kdy v památných dobách roku 1886 populární demonstrace vyvolány byly výhradně živly cizími — ale anglickým tiskem připsány byly na účet Čechům!

Proto, chovají-li čeští stoupenci zásad anarchi-

stických k svému češství jenom trochu úcty, budou dbáti výstražných slov jednoho z nejstarších novinářů česko-amerických. Očista jména českého vyžadovala mnoho práce — neposkvřňujeme jméno české opět činy, jimiž lidu pracovnímu ani dost málo neprospějeme, ba spíše uškodíme a na jméno české uvrhneme opět těžce smazatelnou skvrnu! č.

AMERIČANÉ A MY.

Seznamovati americký lid s dějinami naší vlasti, s kulturním vývojem národa českého, s jeho úspěchy na poli umění, s krásami těch nám tak drahých niv českých — jest snahou uznání hodnou. Americký lid měl až posud o Čechách jen mlhavé pojmy — a nepřátelé lidu českého v Evropě dovedli se vždy přičiniti o to, aby Amerika pravdu o nás se nedozvěděla — leda že by pravda ta stavěla nás do takového světla, v jakém si nás ty různé agentury viděti přály. A proto vítáme každý krok, seznámiti Ameriku poněkud blíže s českým národem s poctou nemalé radosti a v srdci svém chováme k podnikatelům vždy neskonanou vděčnost.

Ale při tom všem neměli bychom nikdy zapomínati, že představíme-li Američanu velikého muže, jako Čecha, poukážeme-li mu na vývin českého umění; ukážeme-li mu krásu krajů českých; pohneme-li ho k návštěvě Prahy, která náleží polohou svojí k nejmalebnějším městům v Evropě, že tím vykonali jsme již vše. Neměli bychom zapomínati, že vedle poučování lidu amerického, co a jakými jsme, neměli bychom zapomínati i náš lid poučovati o tom, — jakým by měl být.

Američan neposuzuje evropský lid, v zemi této usazený, dle toho, čeho ten neb onen národ docílil, jakými slavnými dějinami se honosí — on posuzuje lid zde usazený dle toho, jakým jej vidí — on posuzuje lid ten dle jeho práce, dle činnosti, jakou rozvinul v zemi této. A jest to zcela přirozeno. Přistěhuje-li se do našeho okolí soused, málo nám záleží na tom, jaké jest jeho příbuzenstvo, z jaké rodiny pochází — my posuzujeme jeho samého a vážíme si ho pro jeho chování, jeho vlastní bezúhonnost.

Vezměme na příklad Italy. Americký lid zná krásy Italie, tisíce Američanů tam tráví měsíce, léta — znají dějiny země, obdivují se italskému umění — italští umělci jsou vítanými hosty v nejvznešenějších kruzích — a přece, kdekoliv je řeč o nežádoucím živlu, čteme na prvním místě často jmenované Italy. Proč? Lid posuzuje živla italský, jak jej vidí: on vidí mezi Italy řádění "zrádné černé ruky"; on čte o častých krvavých pútkách, bouřlivých pútkách — a při vši té úctě k umění, při všem tom obdivu krás krajů italských — při veškeré té znalosti dějin Italie Američan s nevolí pohlíží na proudy přistěhovalecké, valící se sem z krásných krajů italských.

Nechceme tím snad říci, že na český živla jest pohlíženo tak, jako na nejnižší vrstvy přistěhovalců italských. V letech posledních naučil se tisk an-

glický již psátí o nás s větší úctou — ale přece jen ještě pro práce povznášející, práci výchovnou jest u nás dosti široké pole. Výchovné práce, které obyčejně končí zpitím poloviny mužských účastníků, měly by býti potlačovány. Nízké dupandy, z nichž účastníci dávají se s muzikou domů voditi, jak zvyklí byli dělati na vesnici, měly by býti pranýřovány — at' už pak s dupandou takovou na pranýř byl by přibit i mnohý klub, který za propitá sta národních peněz ušetřil na nějaký národní účel ve výroční schůzi pětiku nebo desítku. Národní slavnosti, oslavy našich velikánů, k nimž obyčejně rádi zveme zástupce anglického tisku, měly by vzítí na se ráz důstojný — aby polovice celé oslavy neodbývala se u nálevny za hlučného křiku a cinkotu sklenic, pro které často nelze slyšeti ani slova slavnostního řečníka.

Jak vidět, jest tu ještě dosti široké pole pro činnost vzdělávací a žel, že ve směru tom u nás až posud bylo tak málo vykonáno! A přece pracovati společně k opravdovému povznešení živlu českého zdá se nám za panujících poměrů býti důležitějším, nežli stálé živění nechutných sporů, kterými dáváme špatný příklad těm, jež poučovati máme! č.

JEDNA Z HLAVNÍCH PŘÍČIN.

“Čím to jest,” otázal se nás kdysi jeden horlivý přívrženec výchovy tělesné, “že u vás cvičenec pokročilého věku jest zjevem tak řídkým, že poměrně mladí muži tak záhy tělocviku nechávají — a že by člověk již pokročilého věku cvičiti začal, o tom, jak sám pravíte, u vás jste posud neslyšeli?”

Několik pouze slov — a co látky obsahují v sobě k vážnému přemýšlení! Pravdou jest, že u nás poměrně mladí lidé cvičení se vzdalují, pravdou jest, že u nás staršímu člověku nenapadne, v tělocvičně naší tělesné osvěžení hledati — a nevstupuje-li k nám již starší muž, což teprv žena?

Pohlédneme na tělocvičny americké! Co starších, často již šedivých pánů vidíme tam cvičiti přímo s mladistvým zápalem, ano dovedou cvičiti tak, až se z nich pot řine, načež po koupeli opouští tělocvičnu osvěžení, čili jak říkáme: “jako znovuzrození.” Pohlédneme na tělocvičné ústavy pro dámy, co starších paní zde cvičí — a s jakou vytrvalostí tělocvičnu navštěvují — a veselé hře věnují se právě s takovým zápalem, jako 16letá dívka!

Čím to jest??

O četných příčinách tohoto pro nás tak smutného zjevu zmínili jsme se na tomto místě již nejednou. Jsou to předně naše tělocvičny, které příliš nevábí. Dále neseme vinu sami, poněvač veškeré naše veřejné vystupování utvrzovalo v širší veřejnosti to mylné domnění, že tělocvik jest jen pro mladý lid, který s to jest osvojiti si řadu umělých cviků na nářadí — o které by se člověk pokročilého věku již marně pokoušel.

Však jednou z hlavních příčin jest naše nářadí. Již pouhý pohled na to množství různého ná-

řadí jest s to obyčejného smrtelníka od cvičení odstrašiti. A ke všemu tomu ještě my vymýšlíme nové a nové spleťtité cviky na nářadí tom, všeliké umělé kombinace — a na místě abychom činili cvičení čím dále tím jednodušším, tak aby stávalo se veřejnosti přístupnějším, činíme ho stále obtížnějším a pro veřejné vystoupení již dokonce vybíráme si pravé speciality.

Co za takových poměrů pomohou četná ta usnesení sborová — co platny jsou články v stanovách, že každý člen do jistého věku cvičiti musí? Co platna jsou usnášení sjezdová — když nepokoušíme se o to, abychom vyšli lidu v ústřety?

To vše zůstane — jako až posud zůstalo — mrtvou písmenou.

Co tedy činiti?

Obětovati něco peněz na nářadí takové, které každého již na první pohled přesvědčí, že cvičení na něm jest přístupno každému, že nehrozí nebezpečí úrazu a že možno na něm cvičiti hned, aniž by člověk nucen byl delší průpravou nějaké cviky na něm si osvojovati.

Máme na mysli ony americké stroje — tak zvané “chest-weights” — bez nichž neobejde se žádná tělocvična americká. Na strojích těch může cvičiti každý a hned a cvičení na strojích nemá v zápětí takové pocity vysílení a únavy, jako má často cvičení na nářadí. Řekne se, že i na nářadí lze pěstovati cviky jednoduché; ale již pouhý prostý vis jest pro mnohé příliš namáhavým, kde tíha celého, často hodně těžkého těla na slabých pažích spočívá — a často vidíme, jak obtížno jest mnohým setrvati několik dob v podporu — ano na našich bradlech začátečník věku pokročilého by se do podpory ani nedostal. Kdo v pozdějším věku již cvičiti začne, opouští naše tělocvičny unaven, vysílen, neosvěžen — s myslí pokleslou, že jest na vše už starý — kdežto z cvičírny americké vychází takový příjemně rozjařen, osvěžen, s vědomím, že to, co viděl na strojích prováděti mladistvé cvičence, on také dokázal. A má-li cvičení na našem nářadí takový odpuzující vliv na muže, jak působiti musí na ženu, jejíž těžké tělo a jemné ruce činí ji cvičení na našem nářadí přímo nemožným!

Přemýšlejme o tom, sokolové! Usnášení sjezdová, články stanov, pokuty — to vše nepomůže. My musíme ukázati veřejnosti, že tělocvik u nás může pěstovati každý, at' mladý neb starý, a kdo k nám přijde, musí opouštěti síň naši občerstvený, s pocity nového života v žilách svých, s duchem obveseleným!

A toho se dočkáme, až předně budeme míti tělocvičny na místě tanečních sálů, až tělocvičny ty opatříme nářadím každému přístupným a až nad výchovou tělesnou bdíti budou odborně vzdělaní cvičitelé! Sem s celou silou obrát' me směr svých snah a oetneme se konečně na té pravé cestě! č.

Šťastným být a jiné blažit, to jest úkol člověka.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, sdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 899 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části těl. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Velké dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, sdílí tak ročně i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakožto osmdmky do listu přijímá jednateř Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednateřové smlouby.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednateř Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Přispěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce plnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

NOVÉ NÁRADÍ TĚLOCVIČNÉ.

Kdo neměl příležitosti věnovati pozornost výrobě nového tělocvičného náradí, byl by nemálo překvapen pohledem na nejnovější vynálezy v tomto našem oboru. Při výběru nového náradí pro tělocvičnu veřejné školy musili jsme obdivovati důmyslné sestavení hrazd, které jsou nyní tak zhotovovány, že slouží tělocvičně každé i za okrasu. A co času uspoří se stavbou náradí! Čtyry hrazdy, v řadě postavené, odstraní jedna osoba ve dvou minutách a opětne postavení jich nevyžaduje více nežli tři minuty času. Co taková úspora času znamená, pochopiti dovede každý cvičitel. Bradla jsou nyní vyráběna tak, že střed pod bradly je kryt žíněnkou, kterou ovšem možno sejmouti a vyčistiti — ale je-li tělocvična čistá, není třeba onu žíněnku čistiti příliš často. Můstky na obou koncích bradel jsou připevněny, takže když postaví se bradla na místo ku cvičení, stačí jen stisknouti pero a na obou koncích máme můstky. Opětná úspora času — není třeba klásti zvláštní žíněnku pod bradla a opět ji odklízeti a není třeba snášeti a odnášeti

můstky. Jediným perem možno bradla zúžiti neb rozšířiti, zvýšiti neb snížiti a tak přizpůsobiti je věku cvičenců. — Jelikož šplhadla zavinila mnoho bolestných nehod tím, že cvičícímu vnikla do nohy neb do ruky tříška, počala jistá firma zhotovovati šplhadla z hlazených ocelových rour — a všude, kde byla zavedena, osvědčila prý se znamenitě. — Stojan pro skok o tyči též dočkal se velikého zlepšení. Co nesnázi působí, je-li tyč neb motouz ve výši 9—10 stop! Nový stojan jest zhotoven následovně: Na místo stojanů dvou jest pouze jeden, na němž jest zvlášť sestavený přístroj, který lehce lze posunovati do jakékoliv výše. V přístroji tom jest upevněna tyč, přes kterou borec skáče. Narazí-li borec na tyč, tato pouze se sníží, ale v zápětí jest perem opět vymrštnuta do váhorovné polohy — takže není třeba stále tyč zvedati, na židle neb stoly vystupovati, aby shozená tyč mohla býti opět v určité výši umístěna. Stroje s váhami jsou nyní tak důmyslně sestaveny, že na nich lze procvičiti svalstvo celého těla — krk, trup, paže, nohy — a stroje tyto mají tu výhodu, že i začátečníku stačí cvičení jen jednou ukázati. Proto také činí stroje tyto americké tělocvičny každému tak přitažlivými. — Toto moderní náradí jest ovšem dva- až třikrát tak drahé, jako náradí naše, které zhotovováno bylo před 20—30 roky a proto nelze ho zatím našim jednotám doporučovati. Byli bychom spokojeni, kdybychom ve výchově tělesné i na tom starém náradí zjednodušením cvičení mohli zaznamenati tu a tam nějaký pokrok.

č.

STARÉ CHYBY SE MSTÍ.

Pokrok nové doby nese sebou pokrok ve všem lidském počínání. Zříme pokrok v průmyslu — zříme pokrok ve výchově duševní — zříme pokrok ve výchově tělesné. Není jediného odboru ve snaze lidské, v němž nejevil by se pokrok — a přirozeno jest, že i v našich sokolských Jednotách mladší živel zatoužil po tom, aby i naše české ústavy tělocvičné učinily krok ku předu.

Jak v dobách minulých stavěli jsme místnosti sokolským snahám věnované, jest známo. Psali jsme o tom na tomto místě nejednou. První místo vykazáno bylo divadlům a tanci, postaráno bylo o to, aby cizí spolky měly pohodlné místnosti pro své schůze, a — pak teprv pomýšleno bylo na tělocvik, který tu a tam strčen byl do sklepů — jinde opět děliti se musil o místnost s tancem. Volání, výstřah a proseb těch, kteří viděli, kam to povede, nebylo dbáno — hlas zámožného člena často měl více váhy, nežli hlas upřímného, ale na pozemské statky chudého sokola.

A výsledek? Dnes vidíme, jak staré ty chyby na nás nemilosrdně se mstí.

Mladý lid, jenž vidí cizí ústavy, žádá, aby naše tělocvičny honositi se mohly aspoň částečným pokrokem — žádá slušné oblékárny, žádá sprehy — žádá lepší náradí — a tu při oprávněné té žádosti

své naráží na překážku — finance. Sbory posud tíží dluhy a ač starší členové rádi by mladšímu živlu vyhověli, poukazují na stav finanční, který žádných radikálnějších oprav a zlepšení posud nepřipouští.

Starý hřích — proto, že jsme pečovali o deset jiných věcí, nejsme s to nyní kráčet s duchem doby; starosti o cizí uvalili jsme na svá bedra dluh, který nedovoluje, bychom tělesnou výchovu postavili na stupeň nové, pokročilé doby.

Nerozepisovali bychom se o věci té, neboť víme, že co se stalo, nedá se více odčinit. Ale k úvaze této pohnulo nás provolání Slávského Sokola k české veřejnosti. Jmenovaný sbor zanáší se plány na stavbu vlastní budovy a v provolání praví, že budova ta vyhovětí má částečně i tělocviku.

Víme dobře, co slovo částečně v provolání znamená. Sokol Slávský může nám právem do jisté míry říci, že nám ničeho není do jeho plánů, do jeho podniku. Ale my přes to před stavbou částečně tělocvičny sbor ten varujeme. Dluhů, zaviněných stavbou zábavných budov, má naše česká osada až dost. Postaví-li se nová budova, v níž bude o tělocvik jen částečně postaráno, budou se členové po leta mořiti pořádáním výdělkářských zábav, aby sehnali na úroky — o splacení kapitálu není řeči — a touto honbou za penězi bude zanedbávati svůj hlavní účel — tělocvik.

A až dorůstající mládež bude naléhati na to, aby budova tělocviku vyhověla ne částečně, ale úplně, octne se Sokol Slávský před tímtož problémem, před jakým stojí sbory jiné: rád by vyhověl, ale — počkejte, až zaplatíme dluhy.

Jest to výstraha upřímná, vycházející z lásky k našemu společnému poslání, k společným snahám — a na jmenovaném sboru jest, aby těžil ze zkušeností sborů jiných.

č.

PAMÁTKA PROF. LADIMÍRA KLÁCELA.

(Dokončení.)

A co odpovídá ten, jenž pro milovanou "vševědu" volil se státi členem kláštera Augustiánů na St. Brně, kdež mu kynula své doby naděje státi se co nejdříve profesorem, protože rád opatřoval svými členy professuru matematiky a filosofie na filosofickém ústavě v Brně, co odpověděl tento muž vědy pronásledovaný, hanobený a suspendovaný? Čtete pozorně a pak nebudete se diviti, že odcházel, že chtěl z té vlasti staré, kde životní jeho osudy byly neobyčejně pohnuté. A povážíme-li, že píše tu bývalé žačky své, tak mnohé se nám vysvětlí:

"Urozená, vysocešlechtná paní:

Úzko je mi, když čtu ten moc milý dopis Váš. Nemějte mi za zlé, že pamatuji také na přemnohé tlachy, jímž na vzdor jsem se rozhodl, protože vím, že ani těm slovům na vysokých školách věřiti se nemůže, jak se podávají, může to býti jen naduté nic a v klášteře těch nadutých niců mnohem více, třeba bylo místo nejvelebnější. Často nevíme, zdali to co srdce povídá, jest přirozená povaha, neb mravní dobytost toho prostředníka citů, za to ale co hlava mi káže zdá se mi celou uvědomělostí předmětův. Z té uvědomělosti, že u mně vlastní jest i rozum, který mně porazili a nepřipustili ho k víře — tázati po důvodech — není vinou mou, ale snad vinou toho boha vědy, jenž ne-

činí žádný hokuspokus a dává nám myslení světlo, to právě "věčné světlo." Čím více vyvíjí se člověk, tím mocnější jest jeho sebevědomost, či svědomí jeho. Mně výčitek nečiní, třeba rozeznávali i mnozí moji přátelé ve mně změny a chování mé jakoby nepřislušné bylo. Sami jinak myslíce, jinak konající tváří svědomí své a povídají i o zákonu jednání člověčího i překáží práci filosofické v pokrytectví a svatokrádežném kramářství. Odpusťte, že takto píšu Vám, kteráž nedala se mýlit, pomahajíc obět'mi, jichž jest nám přinášeti při dobývání té naděje budoucnosti, v které člověk blíže přikročí k Sobě a tu najíti mohu jen tam kam touha má mně vede a přihlásiti se zjevně k obecnomyšlnosti. Nezdružujte mně více, když vidíte tu pýchu, to ukrutenství, jímž bráněno mi vydati i to nejmenší na vývoj ducha člověčího, každou knížku i veršiček, co rodí pravdosmělost, co láska ku vývoji ducha. Neztracujte mně, jako druží, pro předsevzetí mé, pro to, že nechci považovat všechno snažení, jenž sahá výše než k uhlaženému zvěřinci. Tam v Americe, nebudu muset se stydět, že byl jsem dost málo váhavý, liknavý a chouló-

A. V. ŠEMBERA.

stivý. Nezapomenu Vás, ani těch dobrých rad Vašich, však rozloučit již se s Vámi osobně nemohu, jest k Vám tak daleko, třeba Šemberu a jiné rád bych ujistil, že chci býti svým. O sklamání mluvíte milostivě, jakoby nebylo po leta údělem toho, jenž do přízně Vaší se poroučí a slibuje hodně a dosti psát, až i to mé Já se samo nalezne . . .

Vše dobré přeji i milou vzpomínku oddaný Váš služebník

Matouš Fr. Klácel.

Podle podpisu Klácelova bude Vám divné, že tu psal se Matouš. Jméno to přijal jako jméno klášterní, jsa vyšvečen roku 1833, kdežto professuru nastoupil 1835, jakž řečeno již. V. Brandl v článku svém: "Příspěvky k životopisu Mat. Fr. Klácela, v Čas. Mat. Moravské 1881," vypráví, "že Klácel byl miláčkem svého žaetva, protože vynikal hlubokými vědomostmi, jakož i nevšední dovedností podávati i nejtěžší látku učebnou slovy jasnými, podle schopnosti žáků. Přednášky své v přírodě úkazy a udaji skutečnými dokládal, aneb kořenil vtipem a ironií, při čemž jako muž svobodomyšlný neváhal obracet se proti všelikým zvrácenostem tehdejšího řádu církevního a státního. Bylo do jista velice odvážné za vládního systému."

Však vrat'mež se v dobu, kdy Klácel do Ameriky se

ubírá, kdy přichází, aby jako veliký buditel lidu svého, učitel a průkopník volné myšlenky jeden z nejlepších, pracoval s tolika nadějemi a tolika sklamáním... A namítne-li vám někdo, že byla ta naše svobodomyšlných lidí českých v Americe práce jen samá negace, stačí poukázati nejen na práci těch našich osmačtyřicátníků Náprstka v Milwaukee a Vostrovského v St. Louisu,*) ale hlavně na práci s podkladem vědeckým, vysoce prohloubenou svobodomyšlností, jakž ji zjevoval lidu našemu veliký náš Klácel. Ano, dnes v Čechách učiněny byly snad pokroky, pokud se týče "Volné Myšlenky", však v celku dosud nečetli jsme v těch jejích pracích dosavadních ničeho, z čeho ničeho nového, odborného a hlubšího, co na tu dobu, vzhledem na prostředí a materiál na němž u nás se budovati muselo, poměrně vyrovnalo by se pracím Klácelovým a tím méně tu jeho vzdělávací metodu lidu v širších jeho vrstvách, předstihlo. Tolik ani nejzarytější odpůrce nám neupře, ani ti, kdož stále jen zánik náš na oči nám staví. Celkem 37 větších prací, děl hlubokých, filosofických a procítěných vyšlo z jeho dílny duševní, vedle mnohých článků v listech jeho, básní, veršů menších, epigramů, básní lyrických, celé spousty překladů volných, studií, prací cizích upravených, odborných a jiných. Skoro celá knihovna, vedle všeho toho co i jinými našimi svobodomyšlníky napsáno a rozšířeno bylo. A tu by nám někdo chtěl tvrditi, že nestarali jsme se aspoň z části, když vše to se čtlo a čte namnoze ještě dnes?

I starali, jenže jakž již u nás bývá také mnohých chyb a přechmatů jsme se dopustili, zapomínajíc zejména těch, kdož největších činů pro lid svůj podnikajíce, veliké přinášeli mu oběti a ten lid za dobrodiní prokázaná — je nepoznal, aneb hned poznati nechtěl, jinde snad ani nemohl, co zatím ten mnohý závistník ty lidi naše nejlepší — hanobil....

Nu vždyť jsme Čechové, ti svárliví, nesvorní a proti svým vždy nejhorší, co zatím cizinci i patu zlíbáme....

Klácel píše:

"Sebral jsem část knih svých a jel jsem přes oceán na pozvání Jana Barty — jmenovali jsme se bratry —. Seznal jsem brzo, že ta má práce při spisování "Slovana Amerického" více uznávána jest od odběratelů, než od vydavatelstva. Bludná hvězda vedla mne do Chicaga. Ach o tom poví budoucnost nemýlená více, jakož doufám. Pro dnes však musím přestat, nemohu dále ve rmutné vzpomínce...."

Přímo horečná byla činnost Klácelova. Od pěti hodin ráno denně psal a psal, pak zase četl, opravoval a zase psal. Bohatá jeho knihovna byla mu jediným zdrojem útěchy a velebná příroda, již studii se rovněž byl pilně věnoval. Klácel z místa na místo se stěhovali musel a sotva přestál u "Slovana Amerického", již rediguje "Hospodáře Amerického" v Milwaukee, pak znamenitý svůj "Hlas Svobodomyšlných", s nímž brzy sem a zase tam se stěhuje, hledaje místa kde by spočinouti mohl. Jeho "Svojan" rovněž cenné příspěvky volné obsahuje, jako rozpravy protináboženské, kdežto "Věčný Kalendář", jest publikací jedinou toho druhu, dokazující jakž si spisovatel vždy představoval list veliké organizace, jednoty svobodomyšlných k poučení, pokroku a jednotnému postupu.

Klácel rozloučil se s Prahou, 28. června 1869 a 7. července vyjel z Brémen na lodi "Amerika" do New Yorku, kamž přibyl 21. července večer a za dva dny již ujížděl do Wisconsinu, odtá se v Racine 26. července. Prvé číslo "Slovana Amerického" vyšlo v Iowa City až teprve

6. listopadu 1869. Nastal ostrý spor mezi vydavatelem a redaktorem a tu, když založil F. B. Zdrůbek, redaktor "Pokroku" v Cedar Rapids, Ia. Jednotu Svobodomyšlných, a počal vydávati orgán jednoty této, převzal Klácel práci v jednotě i u orgánu, protože Zdrůbek odjel do Čech. Prvé číslo "Hlasu Jednoty Svobodomyšlných" vyšlo 19. února 1872. V březnu počal vyjednávat se Svobodnou Obcí v Chicagu o založení "Svojana", trojtýdenníku, jenž vycházel vedle "Hlasu". Prvé číslo vyšlo až 3. června, kdežto Klácel dlel v Chicagu od dubna, kde často žil v nedostatku nejtrpělivější a se steskem a žalem vzpomínal starých přátel svých i vlasti, odkázán přímo na almužnu těch několika nejbližších "bratří" upřímných, však rovněž jen chudíčkých. Zde stařec velikého došel sklamání, věře lichotivým slovům sobců a lidí nehodných a s bolestí v srdci odjíždí do Cooperstownu, okres Manitowoc, Wis., kde "novou hlásá víru, což ale brzy se znechtulo i protivným bylo jeho rozumování" a v březnu 1874 nalezá se již v Kossuthu u etitele svého Krajníka. Tu ve "Slovanské Lípě" koná přednášky lidové a "Hlas" tiskne v Omaze. 1. října odti se Klácel u přítele svého Stránského, kdež byl proň připravený útulek vhodný. Bylo v Kewanee. Klácel radostně přijal, říka: "Inveni portum spes et fortuna valet!"*) Hezounkému hnízdečku proň připravenému říkal "Ladiměr", sám podepisuje se v Americe již jen Ladimír, klášterního jména odloživ dávno. Hospodyní byla mu vdova paní Anna Molová z Chicaga, již také, nyní již zesnulá, vděčíme za zachránění všech památek, rukopisů i knihovny Klácelovy, jakž své doby naše N. J. S. do musea Náprstkova byla poslala. Nedalo mu a náš stařeček znovu odchází do Milwaukee, až konečně u etitele svého "bratra" Fr. Záleského v Belle Plaine, Ia. nalezá útulek poslední. Odtud také jsou ty jeho řádky plné bolu a stíznosti, jakž je tuto klademe, řádky muže, jenž do chvíle poslední na dobro lidu svého myslí, poučení jeho a povznesení, ač již choroba krutá na silách jeho tělesných hloďala, co zatím mysle vzlet až do skonu se zachoval.

"Vy ale pamatujete sobě všichni, kdož se mnou jste byli, kdo pomahali jste, kdo četli, že jako bratři věrně si podati ruce musíme, jestli zvítěziti hodláme, musíme porovnatí srdcí našich tlak a v jednu snahu slejt i tu vůli naši, úřadující se v jeden mocný pluk. Tak jen silní budeme. Co vyčítati mohl bych mnohým "přátelům" svým, již v dobách zlých mně opustili, tak že jako mrazem a bídou již jsem padal, a ejhle, zase zkršil jsem se a svou cestou šel, brzy tady a zase jinde obezírám co vyvěřelo člověčenství tokem. Měkkých povah mnoho jsem našel a jiní neradi odepřeli, a zase jiní mstili se a ve své "dobrosrdečnosti" nedali ničeho. Paměti hodné jest, že lid neklade ještě mnoho do poznání, myslení a v duši jen vidí život a přec neměli bysme sobě duši co něco odlučitelného od těla, co něco jiného malovati, ba zcela ne za něco osobního, nýbrž jen co jmenujeme smyslnost, myslivost, cit, vůli porovnejte s magnetičností, električností, světlem, kdož očekáváme od přírodovědců vysvětlení. Přijde na to, že se člověk pozná, ale snad ještě dlouho k tomu. Sám o tolik jsem usiloval a jen z toho tolika přispěl ku zkoumání málo a ani to málo nebylo uznáno, ba tlach a hana brzy údělem ve smutném strádání, bídě a dosti často, že nebylo v domě ani kůrky, jež bych se najedl. Odnikud pomoci a doba má se krátí, pravdosmělost mně opouštěla, kdož pochopiti může? Ten mnohý jednotlivý rozum nepochopil, rukopisy moje pohozeny zůstávaly, jakoby ten český filosof musel být jen hierofantem, svatozjevce, jestli najísti se chce. Tolikráte

*) Prvý založil řízný svobodomyšlný list "Flugblatt-ter", druhý spolu s Erbenem první šor sokolský 1865 a to již volných zásad.

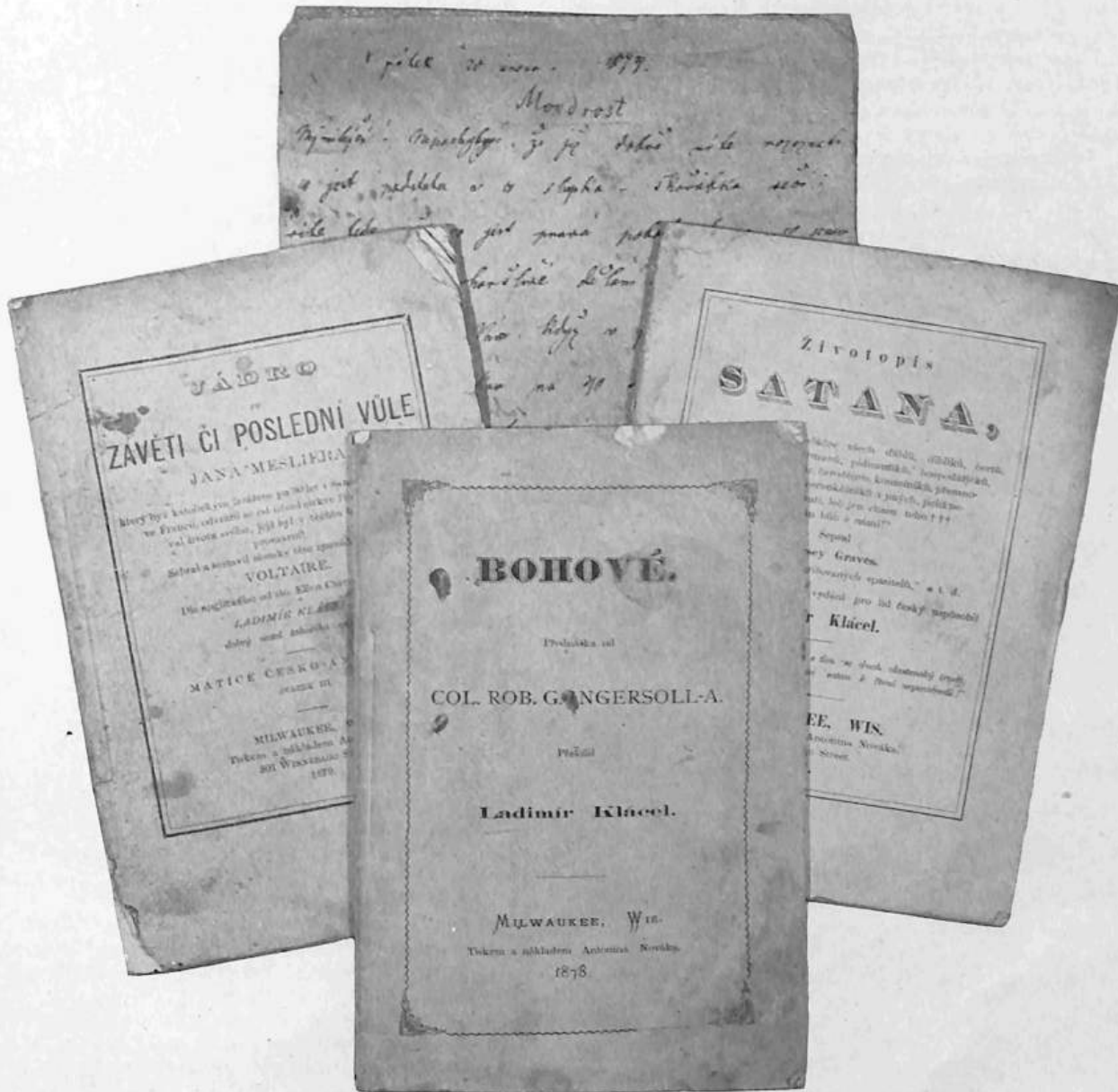
*) Kalendář "Amerikan", I. roč. 1878.

**) Nalezl jsem přístav; naději má a štěstí, neklamte mne více.

již vzpoměl jsem těch, kdož od Ameriky mně zrazovali, přátel i rádcův mých, a přece nelituji utrpení za pravdomělost, jež lásku k vývoji ducha nenechala zatratiti. Od jednoho města, z osady do osady vlekl jsem ty staré památnosti, folianty a milé druhy, knihy své, ty neodebrané noviny, ten chudičký "Hlas", zbylý "Věčný Kalendář" a "Vesměrnosti" knížečky, vida že i to moje svojanství někdy překáželo v pokrytectví těch, kdož z toho neumělého

dva pomníky byly mu Češtvem svobodomyšlným v Americe zbudovány, jeden nad rovem jeho v Belle Plaine a druhý na Národním Hřbitově v Chicagu

Dva pomníky, dva veliké kusy chladného kamene z nichž obou zeje k nám ta jeho milá tvář, tvář člověka, jenž vždy více chtěl Světla, více Pravdy a na nedlouho před smrtí napsal si do knihy, jež jediná zůstala mu po matce: "Bratři moji, Osvojenci, a rodumilei! Pamětlivi bud'.

Ukázky prací Klácelových v Americe.

prý psaní mého ani po česku vyčísti nemohli, co říci jsem chtěl. Zase ale veliké množství bylo, jež porozumělo, nedávíc se mýlit láním pověrečnicků a nedochůdců na rozum, kteří protože chytří byli, mysleli, že již i mozek můj mají v pachtu za skývu chleba a trochu toho vína k ní. Nedejme se mýlit, nikým mýlit!"

V Belle Plaine pobyl Klácel již jen asi rok, chřádl a ve věku let 74 dokonat, dne 17. března 1882 tu pout' životní plnou trní

Slavný měl pohřeb, ano za nedlouho i veliké a krásné

tež, že volní a osvojení musíte být v konání svém všakém, i myšlení, poslouchající zákonů země, jež tak mile a lадně Vás a Vaše rodiny přijala. Rozum Vám poví, a žádné jiné přesvědčení nezmate věření a musí tolikéž uznati, že konečná snaha mravní a chtivý stav cítění, at' mu jak chceme říkáme, jest štěstí všech nás zde v přítomnosti. Není budoucího a s dobrotou tak zvaného boha, nemůže býti ani nebe, a rozhodně ani není pekla. Nebe pro které se musíme připravit, Vy a Vaše rodiny jest právě zde jen na zemi."

Můžeme směle říci, že tou dobou, kdy poprvé vyšly

básně Klácelovy 1836 a pak dále ve všech jeho pracích jevila se zvláštní individualita, tak mohutná, že filosof již tehdy potlačoval v nich poetu, co zatím jinde převládá jeho satyra tak zdatná, že nenajdete hned příkladu v české literatuře před ním. Byl muž mohutné síly vlastního rozumování, muž ducha tak velkého a skvělého, jehož obzorem byl celý svět, a literární činnost od let jinošských, až do poslední chvíle života tak značnou, plodnou, třeba zvláštní, že uznání bylo by snad následovalo již doma v dobách jiných a pochopení zde v nové jeho vlasti, kdyby byl Klácel hned z počátku mohl podle svého činnosti rozvinouti. Dnes jen z části užíváme plodů této jeho činnosti, zejména pokud se týče prací volných, v nichž používá se prvých základů hlubokých té naší svobodomyšlnosti česko-americké, naší vlastní tedy, nikým nenaočkované čili jednoduše té z let padesátých. V tom ohledu jsme se my zde vypracovali sami, naše svobodomyšlnost jest tudíž samorostlá, přímá a poctivá, jež nestrpí kompromisů, ramenářství a všelikých "ismů" vůbec, jakž by nám leckdo dnes namluviti chtěl. A věru nedivili bychom se, kdyby dnes vyšly ty různé před zkázkou a zapomenutím Sokolstvem naší N. J. S. zachráněné úvahy Klácelovy, studie, práce filosofické, životopisy, kritiky, rozbor, referáty a díla mnohá roztroušená spolu s mnohými básněmi, epigramy, satyrou atd. souborně v Čechách, jako sebrané spisy jeho vůbec, upravené a širších kruhům přístupné v laciném vydání, že by se našlo i zde dosti "svobodomyšlníků", kteří protože vyšlo v Čechách na Klácela hned jináče by pohlíželi. Tak by ovšem památka Klácelova tam kam marně snažil se proniknout uctěna byla nejvhodněji a práce jeho znovu by počala i v těch vrstvách, jež dnes žel upí podé jhem klerikalismu, trpí vlastní svou rozháraností a útlakem vládním. Jsou i ty práce Klácelovy z dob tísnivých, jsou výsledky to činnosti neúporné skoro celého půlstoletí, práce doma i zde mezi námi za mořem, tam obalené ve starý epos zvířecí, aby spíše se vyjádřiti mohlo co se řící chce proti různým zvrácenostem, kdežto zde již volné zcela, práce ohromná, co do rozsahu velká a co do hloubky plodná i co do působnosti své . . .

ZA SVATOPLÚKEM ČEHEM.

Napsal v "Sokole" Dr. Al. Pražák.

Krásný a pyšný přívlastek "všenárodní básník" zemřel nám v pozdní únorový navečer a pohřben byl v první slunný březnový den: Svatopluk Čech. Minulu tedy patří již také on, jímž promluvila rása svou bolest i sen, a jenž proto v tragické chvíli nenavratného mizení shromáždil kol své rakve celý národ. Všenárodní básník měl všenárodní pohřeb, a po něm stává se život jeho již jen krásnou legendou . . . Duše jeho však zůstala v národě, aby plála v tisících myslí, hárala tisíci srdci, zatínala mozkové dlaně a zase družila paže k práci a činu, by to, o čem básník mohl jen snít, měnilo se po vítězném zápase pozvolně v skutek.

Nad zjevem Čechovým lze se hluboko zamyslet a opravdu věřit v tajemné záchranné pudy národního organismu. Zastanci názoru, že v kritickém okamžiku posiluje se národ fenomény, jež staletým nestrádáním sil a záchranných možností bijí se za kulturní i fysicky a nový a lepší život mu upravují, mohou manifestovat Svatoplukem Čechem skvěle své mínění.

Poměry stvořily Čecha a daly národní let jeho poesii. Již Čechův otec chtěl, byt' primitivně, co jeho syn. V milostných dopisech své budoucí ženě, panně Kláře Rakové ze Skalky, píše tento nadšený "Kollárovský" vlastním takové vyznání: "jako syn chudého, boдрého a poetického rolníka, otužilý trudnou mladostí chei milovat vlast a človenstvo; chei zvláště vychovávat lid, budít v něm, předná-

šeje děje české země, národního ducha, mravní sílu a samostatné smýšlení. Náš národ očekává velké události, musí se na ně však připravit a utužit. To lze jen onou lidovou výchovou, národní hrdostí a vědomostí. Toto-li se nám podaří, pak můžeme očekávat slavnou a velkou budoucnost." Podivný milostný list: nesentimentální, neromantický, ale silně národně programový, lidově buditelský, jenž pro chvíli má okresní a rodinné poslání a pro dětství prvorozenného Svatopluka znamená náhle výchovu budoucího největšího národního básníka. A k slovům přidal otec i příklad: vychováváje lid, byl udán jako buřič a uvězněn. Fantasie snivého dítěte ověnčila otcovy rozpálené skráně gloriolou mučedníka. Se zdvojenou vášnivostí v zeleném zámeckém pokoji vzrušovala se pak otcovými Kollárovskými tužbami a plameně při recitaci Marlinského proklínala národní zrádce a nebuřiče.

Otcovo národství provázelo Čecha do německých škol, uvědomovalo, vzněcovalo, sílilo. Když r. 1863 rozvrstvoval se národ na konservativní a pokrokový, na jedné straně kompromisoval s feudály a klerikály a na druhé nesmířitelně je odmítal a hrdou izolací všech nečeských nebo vlažně národních prvků prohlásil se pro svobodomyšlný demokratism, toto národství dětinně pěstěné postavilo mladého právníka k nové straně, Němci v Morgenpost nazvané mladočeskou. Persekuce Giskrovy, tábor na Petruškových vrších a žalářování redaktorů svobodomyšlných rhytmovaly jen rychleji jeho sklon k umělecké tendenci. A když v létech sedmdesátých Neruda začal od kosmopolitismu úsilněji ustupovat k nacionalismu, když již přes desetiletí s hrdinnou obětavostí neveršoval, ale feuilletonem a kritikou sílil umělecké češství, a konečně starostlivý jeho zrak postřehl v nové generaci "Ruchu" svérázné národní Čechův talent a důrazně poukázal na nutnost překovat ryze uměleckou osobnost a vzdát se plně službě národního zmocnění a energicky myšlenkové a citové pochodně vrhat na cestu k národnímu vzestupu, poslechl Čech rád: Krev ujařmené racy rozhodla tu proti theorii umění pro umění a sáhla po vášnivě a plodné tendenci národní.

A tu je příčina, proč Čech stal se nám národně nesmrtným. Protivná politická strana vytušila dobře v Čechovi ideového nepřítele, jenž je vyslám pokrokově podpírat lid. Její kritika chtěla zvát národnostně tendenční Čechovu poesii neuměním, ale poukaz na Mazziniho, jenž bouřil lid písní znovuzrození, t. j. písní o vlasti, pokroku a svobodě a volal po pěvech válečnických pro svatý, národnostně uvolňující boj, stačil, aby se vybojovalo také v Čechách básnické právo přimknout se, když stará strana dožívala a ztrácela budoucí vůdčí možnosti, k straně nové, pokrokové. Mladá, svobodomyšlná a tehdy kompromisů neznající strana bratří Grégrů, politicky silná Sladkovským a feuilletonně Nerudou, získala v Čechovi básnického tribuna lidu s neustupnou snahou malý národ uvolnit z útlaků nepřátelských a dát mu všechny možnosti vzestupné a svérázné kultury.

Čech hned v počátcích uvědoměle poukázal na rozpor českého minula a přítomna. Odmítl Rubesovské vlastenectví planě velkých slov a neváhal doznat, že situace naše je zlá a jen s největším úsilím bude překonána. Obrodili jsme se, ale i nepřátelství proti nám se obrozuje. Bismarek na př. r. 1869 kreslí si ideální mapou budoucího Německa přes Čechy k Adrii. S tím je počítat a energicky se postavit na stráž ohrožených hranic. Surová křivda bije nás od věků a bude bít. (Zpěvník Jana Buriana.) Bůh vedl naše plémě nemilosrdně jen pouští a zedrané naše těmě ověnil jen trnovou korunou. Proč, patrně neví sám. (Handžar.) My již nemáme na svědomí žádných poznaňských Polákův, ani šlesvických Dánů, nemluvě ani o nesmírně mohyle Slovanů polabských, od věků se bráníme proti ohromné přesile útočných nepřátel, a ještě s nebezpečím, že neodoláme. (Pest.

cesty po Čechách.) Vláda, jež má ochraňovat naši posvátnou korunu královskou, jde nepřátelsky proti nám, jakoby Rakousko zrovna jen proto bylo na světě, aby bojovalo proti Slovanům ve spolku s kde jakým jejich nepřítelem. (Z dávných upomínek.) Ani na sirkách nesnese obraz naší královské koruny, ale nekonziskuje sirek s podobiznou Hohenzollernů a generálů německých proslavených u Sadové. Je nutno protestovat i v maličkostech. Čech vždy bude nenávidět vlády, pokud budou nám na škodu, a neprodá té nenávidět ani za peněz, ani za vyznamenání.

Čech není politicky proti Rakousku, ale chce Rakousko spravedlivé a vědomé našich práv. Není-li takovým, musíme je změnit, přímo a útočně práv se dovolat a neustoupit.

bodě. A není tu zapomenout: náš národ tvoří jen lid. Není české šlechty. Česká její hesla lžou, cizáctvím je naplněna jejich duše, čeština tam kromě spílání jen psancem. Náš Blaník jest jen v lidu, hrdinou české budoucnosti rolník, v jeho roli, a ne v mlhavých dálkách náš cíl. Král za králem zmizí, ale rolník na roli neustupně a věčně bude naklepávat kosy. (Sekáči.) Půda sama ovšem by nespomohla bez duševní národní náplně, bez svérázné individuality, neschopné assimilace a uniformace světové. Je škoda, že toho nedbáme, že zapomínáme zděděných a staletími vytvořených obyčejů, že modernisujeme selskou chatu i kroj, umlčujeme zpěvná ústa a ztrácíme v cizích proudech sebe. (Zp. Jana Bur.) Prostý lid potřebuje tu vznětu, nestačí si

Sokolská rodina Nešporů v Manitowoc, Wis.

Jsme trochu důvěřivými optimisty, zapomínáme, že čínorodá skepse, věčné uvědomění si vlastní posice, a ne stálý výhled prismatem přání a snů může pomoci. Nesmíme v přítomném úpadku stále hořekovat o minulo a opírat se o to, co není. Jsou-li historická práva nepřivolitelná, nuž k boji o přirozená! Vavřín zašlé doby nepomůže, sníti v troskách zašlé nádhery marně tráví čas a sílu, nechme snění v rozvalinách slávy a chtějme velké přítomné činy, bychom velkými zas byli. (Nové písně 1888.) Národ Husův má možnost velikosti. (Snové.) Počestnost nerozhoduje, ale mravní síla, duševní zmnožení, uchování svéráznosti. Malá Hellas vynikla nad velkou Róma. (Jitřní písně.) Sláb je, kdo ztratil v sebe víru, a malým ten, kdo zná jen malý cíl. Nás dusí stále otrocká poníženost, jež vnikla příliš do české duše za dvoustoleté poroby. Čechové se musí vzpřímit, vybičovat křivou páteř, národní nerozhodnost, ustavičné ústupkování druhé národnosti. Spojit se za tím cílem, srazit plece, zlomit rabství v sobě a kolem sebe a vést národ k volné svo-

sám, a tu musí pomoci intelligent a sklonit se se svého duševního aristokratismu k rolnictvu. Čech nadšeně se vzdává ryze uměleckých vidin, "pootlouká si bájnou píšťalku z české vrbiny a výská a teskní na ni zkažky otčiny". (Pestré cesty po Č.) "Kdyby žebrák byl nejchudší na světě širém národa mého jazyk, tím spíše by kázalo srdce vši silou mu přispět, by v brzkou jiným se vyrovnal," míní Živsa. V "Nových písních" míní rozzvučet jen a jen rodnou, domáci strunu a v "Jitřních písních" hledá muže celé, se smělou duší, již by součinně s lidem odráželi nepřátele. Chce tu jít v čele, chce si tím rmutným národním bojem kalit poesii, jen když tak bratřím pomůže, než jej černá prst navždy uzavře.

To vše jsou všeobecná národní mementa, hlasatelství účinné vůle pomoci národu, ale to vše by nestačilo. Nelze jen všeobecně mluvit o síle a uvědomění, nelze jen všeobecně naznačovat prostředky národního zmocnění a všeobecně vyslovovat posici a jak ji vyvýšit. Rakouské vlády musí po-

volit tlakem vnějším: jestliže vnitřní síla národa pomalu rozbíjí jen nepřátelství, musí cizí opora dílo urychlit. Čech, specialisuje prostředky k národnímu vzestupu, náhle v hrůzném přísvisu germanských dravčích zraků vzpomíná Kollárova snu o panslavismu: chápe se jeho pochodně a metá ji proti valci se teutonské lavině. S Herdrem opakuje si, že Západ dohrál a Sever dohrává svou dějinnou úlohu, a že Východ nastupuje. Slovanstva orel bílý, ohromná Rus uvolňuje perut' k závratnému letu Evropou (Zimní noc) a v jejím vanu i české ponížení mine, i český národ vzkvete nově a silně. V Slavii (1884) přímo vykládá, že Rusko povede Slovanstvo, sjednotí a ochrání malé národy. Slovanská nesvornost, největší to nepřítel nás samých, se zlomí, Rusové a Poláci, Rusové a Rusíni, Srbové a Chorvati podají si ruce k smíru, obraně a výboji. Čechové tu budou prostředkovat, stmelí nesjednocené slovanské prvky a urychlí zbratření. Cizina mluví pohrdlivě sice o Rusku jako o soše na hliněných nohou: ale ty zdravý jsou, tot' nezkalený ruský lid, jenž smete v Rusi cizinecké škváry, uvolní Slovanstvo a vleje stárnoucí Evropě novou, svěží krev. Vzájemná podpora Slovanů zbědované lidstvo obrodí citem, blíženskou láskou, učiní tělem Kristův sen, jenž tak majestátně v Chelčickém a Tolstém vyšlehl.

Nelze tu popřít, že jen Čechův optimismus mohl tu znovu snít o všeslovanství. Havlíček s Palackým, zdůrazňující austroslavism, dobře cítili nemožnost praktického a politického všeslovanství, a doba pozdější i nynější znemožňují i austroslavism. Také Čech brzy postřehl, že sen jeho se neplní, že je příliš vzdálený, konstelace politiky domácí i zahraniční usvědčovaly jej víc a více z nemožnosti a ještě na konci jeho života drsně ranil jej v jeho víře ruský zákaz polské Matice, tak zcela bratrský s protipolskou Bulo-vovou předlohou. Tu nebyla možná pomoc, aspoň pro blízké budoucno ne. Ale něco jiného, majestátně hrůzného a přece nanejvýš vítaného rodilo se v evropském vzduchu: malý a ubitý člověk roztoužil se po obnově lidských řádů, bezprávný otrok rozhořel se pro odboj, a rozsvícený jeho zrak sliboval vítězství. Socialism, dělnictvo, tot' to nové, jež osvobodí a uvolní národně i sociálně.

Tisíce bratří otročí v dolech v továrnách a na hrudách boháčů. Řeč se jim běře, ženy kupují, mužná důstojnost pošlapává, oheň zde nutno na pomoc a bičem zapráskat. K vůli hrstce tyranů miliony žijí v sociální a u nás i národní porobě. A přece, jak snadná odpomoc: svrhnout tyrany, a lid, dělnictvo, tu zdravou, silnou a nejširší základnu oprostit a získat pro velký národní cíl. Proto vítá Čech všenárodní spojení dělnické, proto v svou poesii vnáší i sociální problém, protože těch bezejmenných ponížených má náš národ nejvíce a jich uvolněním uvolní se a jasně sesílí a rozbouří. Čím méně otroků, tím více volných a mužných zápasníků v národě, a tím i volnější národ. Tak nazíral Čech od počátku, a tento názor postupem doby sesílil a vřeholně projevil Písněmi otroka a Sekáči. Saeculum je nemocné a zatížené zděděnými křivdami. Mocní osobním sobectvím a zvrhlým pudem uchovat bezprávi křivdí krutěji a krutěji. Rozpor bohatých jedineců a ohromných hladovělých mass v nejvyšším napjetí. Zlato a moc zlomilo cit a duši. Není nikoho, kdo by zakřikl. Kněží hamižně zapominají altruismu, sami lakotní nehlásají Kristova učení o lásce a chudobě. (Sněh.) Bůh jakoby toho neviděl, trpí zlato chrámů, Madonna zlatem zatížená neslyší zmučených matek, nemá srdce, není jí, jinak by nesnesla těch zlatých cetek, mezi tím, co úpí miliony nahých tvorů o kousek chleba. Kapitál denně vydělává miliony uprostřed předčasně zmrtvělých a znojem práce zkrvácených otroků. Pud sebezachování a hlad dohání čestnou ruku ke krádeži, nenávisť nad cynickým przněním nejdražších dohání k vraždě,

a společnost klidně a bez otázky odsuzuje a popravuje. A zatím zločin je v ní. Na bojištích ubozí lidé krvácejí, v dolech umírají, a svět mocných nepřemýšlí, nevidí. Hvězdy samy trnou nad obrovitou rudou skvrnou znečištěné země. Již Pravdou Čech zaúpěl nad hnilobou společnosti, jež hrabivé sobce a otrokáře laská a zbožňuje a při tom klidně miliony trpících bratří dopouští vraždit a zacházet bídou. Nenávidí tu lež a vstříc jásá každé metle, jež podlou tu společnost zmrská. A když to tragické národní a sociální drama bolestněji a bolestněji se rhytmuje ke krisi, když prokletí pod maskou nespomohlo, Čech Písněmi otroka vypověděl přímo a hlasitě svou nenávisť nynějšímu řádu. Muži tu, — a především čeští muži, — uvědomili si tu, že jsou národně i sociálně loutkami cizí vůle a žízňivě zatoužili po osvobození. Jejich ubitá vůle se zvedla, rty zat'até se rozblouznily šílenou touhou zahřmět odvetou, dlaně stištené se rozevřely a paže zvedly v boj a zrak sebevědomým zářem rozšířený rudým křtem rozvášnil se volnost všem trpícím a ujařmeným vykoupit. Jich ženy, tiché zprzněné mučennice narovnaly bitou šíj, postavily se jim družně po boku a zahofklým mlékem odboje a msty začaly odkájet děti. Básník vdechl jim buřičské ukolébavky a milenkám vroucně pošeptal, že milenec, vrah pánův, popravený, je hrdina největší lásky a posmrtného zbožnění hodný. Dělník provedl rudý křest sociální a jím obrodí mízy národa a uvolní jeho pouta. Dělník vdechne revoltu i rolníku, poukáže na mohloutou jeho lopotu a zlaté panské stodoly. Rolníci, již mlčky pro pána v potu orali, sili, žali a mleli, nejbělejšími dortem zdobili panské kvasy a sami nejhorší chleba kus v porobě jedli, vzbouří se a vzkřiknou: "Jáčku, kosou, jenom kosou, takhle kosou do všeho!" (Sekáči.) To nastane hrozná bouře, k základům zachví Evropou, dvě vojska se utkají, — moc, věhlas, zákon, spousty zbraní, pých, krása, bystrý um a bujný chtíč a zase na druhé straně spousta unavených dlaní, kosa, kladivo, rýč — a vítězem odejdou ti staletími bití, ponížení, jichž již nikdo nezdo-lá. Básník vítá tu bouři, ví, že česky promluví zas osvobozená rasa, že všenárodním spojením všecko překoná a z evropského bojiště domů se vrátí jako obrodný živel, jako mocná a úspěšně činná složka na spolupráci národního rozvoje.

Tak našel hrdý básník nový uvolňovací národní prostředek, vrhl jej jako božský krásný plamen v údolí nejnižších, a odešel pak v svou samotu čekat, zda život mu řekne jeho splnění. Přišel rok 1905. Pražskými ulicemi v listopadu šly hrdinně odhodlané zástupy a hlasitě žádaly to, čím Čech rozesnil jich palčivou skrání. Majestát té krásné chvíle pověděl bouřlivě Čechovi, že se nemýlí: cesta nápravy se nastoupila, třeba cíl byl ještě stále vzdálen.

S jiskřivým zrakem patřil jistě Svatopluk Čech na tento lidový zázrak. On, jenž se vzdal umění pro umění, jenž i v tvořivém štěstí rmoutil se národním a sociálním znojem, jenž ve vztahu k přírodě vždy slyšel kladiva lidského a národního bezprávi bušiti — jenž jemnou řeč Lešetinského kováře musil přehlušit výkřikem spoutaného otroka, — on, jenž vztah k ženě naplnil steskem národně žalujícím a odřikavým a na bránu Věčna Václavem z Michalovic marně bíl, že Řím a jezovitism ve jménu Kristově ubíjel národ, jenž Modlitbami k Neznámému marně hledal harmonické vyrovnání, v chvíli té pozdravil jistě mohutnou tu svépomoc a radostně zajásal, že nezpíval nadarmo a v poušti.

A zdá se, že v klidném vývoji věcí, v parlamentním řešení otázky náhle optimisticky na konec věřil v klidnou možnost evolučně moci nabyt, co mělo se získat revolučně. Labutí jeho píseň aspoň "Do světa širého" (Květy 1908) vyzývá všechny národy k čistému lidství, bratrství a tak i k novému a harmonickému uspořádání a vypořádání se

se staletým bezprávím. Radostně prosí a věří v tu možnost a v nádherné synthese rekapituluje své ideje, hlaholí v celý svět naději, že ta doba blízka, "kdy člověk bude opravdu člověkem".

Uchvacující odkaz zanechal malému národu Svatopluk Čech. Národ pochopil: jako krále pohřbíval jej, v řadách svorných a semknutých, kdy předjaro jako symbol přicházelo a zadýchalo rakev nesmělým slunce zazářením. A když Čech na vyšehradském hřbitově konal stráž mrtvých, do domovin blízkých i dálných rozecházely se všechny vrstvy národa, na živou a novou stráž, ve svorném umínění, že ideový odkaz básníkův předávat budou pokrokově zmnožovaný dál a zapalovat jím, dokud bude třeba a sen nestane se plně činem.

Tu měl bych ukončit . . . A přece . . . Piši v sokolský list . . . Což k sokolům neměl Čech vztahu? Měl a krásně teplý. Víral jich mužné bratrství, jím chtěl překonávat drsnou zášť a vzteklou hanu. Při pohledu na péro sokolí doznal, že ve chvíli skleslé v žilách nová krev, mladá a šumivá mu zatepala, tisíc očí bleskem zasvítilo, síla v čin se řítila a hřměla o mužné české slávy . . . Dosud hněte nás tíž, dosud třeba nám smělých, neoblomných čel, nám třeba duchů jasných, srdcí pevných, svalů tvrdších nad ocel . . . "Nuž, brku . . . v tom mdlém čase nad bujarou hlavou kývej, připravuj tam lepší dny, oheň jarý v čela vlívej, o svobodě hrdě sny, pod tebou nech sval se tuží, k síle nadšení se druží, — a pak osud příznivější snad si tebe vyvolí, by zdar český v dějin desky vepsal péro sokolí!"

Ten odkaz nechal vám, sokolové, právě zrobený Čech. Nuž, vy tam na severu na ohrožených hranicích, vy všichni mezi Šumavou, Krkonošemi, Tatrami i na rakouských výspách, hrdě zvedněte jej a prací, duší, myšlenkou, srdcem i ztuženým svailem přiblížte jeho příští! Tak uctíte sebe i památku toho, jenž umřel, a přece krásně žije v nás a bouří krev a ukazuje k volné a krásné domovině: Svatopluk Čech!

ABRAHAM LINCOLN.

(Narozen 12. února 1809, presidentem od 1861 do 1865. Zemřel 15. dubna 1865.)

Předneseno dle tohoto náčrtku v Sokolovně T. J. Sokol v New Yorku o schůzi jednoty, dne 10. února 1908
obč. Ant. A. Vlčkem.

ÚVOD.

Šťastná země, která nalezne "svého muže" v době kritické, to jest muže, který v době bouřlivé dovede přislovečnou lodičku její řídit rukou pevnou a dovednou — do přístavu bezpečnosti.

A v té věci byla naše nová vlast' dosti šťastnou, nalezlat' svého Washingtona, když bojovala za svou svobodu, a když hrozilo jí nebezpečí rozkolu a rozpadnutí, nalezla svého zachránce v osobě Abrahama Lincoln, který za to jest a navždy zůstane po Washingtonovi jednou z nejmohutnějších historických postav mezi velikány této země.

Lincoln, jako Washington, vyznamenal se pevnou rozhodností, vytrvalostí proti velikým překážkám, trpělivostí až obdivuhodnou, skromností a při tom velikou láskou ku svému lidu, jemuž sloužiti bylo vždy jeho největší ctižádostí a též potěšením.

Lincoln byl právě takovým mužem, jakého tato země potřebovala v době tak plné nebezpečí — za svého vůdce.

Lincoln, nejen že očekávání její neklamal, ale co více, daleko předstihl a převyšil. Čím více život jeho studujeme, tím více přicházíme ku přesvědčení, že byl skutkem mužem své doby, mužem, který v pravý čas byl

na pravém místě a (na tom místě) pravým způsobem si počínal. —

Na den 12. února připadaly jeho 99. narozeniny; proto jest slušno pro občany této země připomenouti si jeho život a jeho zásluhy. Ovšem, zde jest třeba vybrati jen hlavní rysy, hlavně pokud se týkají jeho charakteru a jeho přípravy pro nejvyšší hodnost; — zkrátka, podati obraz vývoje farmářova hochy na presidenta Spojených Států, — jednoho z nejslavnějších. —

ŽIVOTOPIS LINCOLNŮV — JEHO VÝVOJ.

Abraham Lincoln narodil se 12. února 1809 na chudícké farmě v Kentucky, kam se byl děd jeho přistěhoval odtěkud z Virginie.

Otec jeho byl povoláním tesař, ale nevynikal ani dovedností — ani pracovitostí, proto se nikdy vysoko nevyšinul. Jak se zdá, neměl k tomu potřebné ctižádosti, proto se spokojil se svým bídným postavením ve společnosti, vzdálené poněkud od jemnější civilizace, v kraji obývaném lidem po většině drsným, divokým, který však i při té drsnosti miloval pravdu a poctivost, jakožto jedinou záruku své společné bezpečnosti, a přestupky proti nim přísněji trestal než naše nynější společnost trestá své škůdce, kteří ji klamou a okrádají! —

V takové společnosti vyrostl mladý Lincoln. O blahobytu mnoho nevěděl, jemnějších mravů nepoznal; o škole věděl jen z doslechu.

Když mu bylo asi 7 let, přestěhovali se jeho rodiče do malířické krajiny v Indianě, kde matka jeho brzy zemřela z bídy a strádání. Otec jeho oženil se podruhé, a tu prý se poněkud změnily jejich rodinné poměry. Zanedbanému dosud hochovi dostalo se trochu lepší péče a dán do lepšího pořádku, poněvač jeho macecha byla žena rázná a pořádku milovná. Také trochu školního vzdělání se malému "Abovi" dostalo. (Chodil prý celkem asi rok do školy.)

Jedna věc byla hned u malého hochy charakteristickou, že totiž byl milovníkem čtení. Ovšem, knihy byly v jeho okolí hodně vzácnými, a proto mnoho jich přečísti nemohl; ale co četl, četl prý několikrát, a proto mohl si tím spíše pamatovati. Jmenují se zvláště tyto knihy, které prý vícekrát přečetl: Esopovy bájky, z nichž se naučil vypravovati povídky a mluvit v podobenství; povídku Robinson Crusoe, Pilgrims' Progress, krátké dějiny Spojených Států a Život Jirího Washingtona. Později četl prý též Revised Statutes of Indiana. Když dorůstal, pustil se do spisování menších článků a satyrických básniček pro poučení svých druhů, kteří ve čtení neměli takové záliby, jako on.

Tak na venkovské samotě vyrůstal příští veliký president. Než tehdejší doba byla ještě doba velikých možností, kdy i nejnížšímu bylo možno vyšinouti se nejvýše i bez velikého vzdělání; škola života, to jest zkušenost, stačila, dovedla-li u svého žáka vytvořiti pevný charakter, jako tomu bylo v tomto případě.

Dospívající Lincoln stal se miláčkem společnosti, ve které se pohyboval, protože jsa vtipný a nadaný, uměl vypravovati povídky a též proslaviti přiměřené příležitostné řeči o domácích zábavách, jak tomu bývá na venkově. Druhá charakteristika L. byla rovněž pro jeho budoucí život velice důležitá, totiž, že ač rád vypravoval, velice málo pil, což jej zachránilo před zánikem v těch nejnižších vrstvách. Byl ctižádostivým a proto směřoval výše! —

Poněvač byl vysoké postavy (6 stop a 4 palce), vypravuje se mnoho o jeho siláckých kousecích, jak v práci, tak v zápasech. Ale, protože povahy byl mírné, dobřácké, rvaček nikdy nevyhledával.

Kolem jeho 21. roku přestěhovala se rodina z In-

diany do Illinoisu a usadila se nedaleko vtoku řeky Sangamon do Ohio. Tam začali na novo. Abe konal různé venkovské práce, a když dospěl, zkoušel své štěstí různým způsobem, aby se nějak uchytil. Vypomáhal také na lodích na řece Mississippi a tu dostal se až do Nového Orleansu, kde prý poprvé seznámil se s otroctvím, o němž dosud znal jen z doslechu (protože žil ve státech svobodných). Již tehdy prý se ho nemile dotklo, protože povahy byl citlivý; o tom se vypravují též jiné příhody z jeho života. Byl také kupeckým pomocníkem a z této jeho činnosti vypravují se historiky o jeho veliké poctivosti. —

Tak jsme poznali některé hlavní rysy jeho povahy: jeho lásku ku čtení a sebevzdělání, jeho mírnost a dobrotu srdce, které jej chránilo před neurvalostí venkovského života tehdejší společnosti; jeho poctivost a pravdivost, jimiž získal si název "honest Abe". Z nich vyrostla láska k lidu, ku popularitě, a ctižádost, která jej poháněla k tomu, aby si lásku lidu získal a udržel. Tak se vytvořil jeho pevný charakter, kterým se tak hluboko zapsal do srdce svého národa. —

Lincoln byl rozeným vůdcem lidí. Jsa povahy nadané, dovedl se snadno vyšinouti do popředí společnosti, ve které se pohyboval.

Tento charakter byl také jeho jediným majetkem, s nímž vstoupil do činného, veřejného života. —

POLITICKÁ ČINNOST LINCOLNOVA.

Po různých, většinou nezdářilých pokusech "se uchytili", obrátil se ku politické dráze, která zdála se mu nejspíše vhodnou ukojení jeho ctižádostivou mysl.

Když se tedy po tříměsíční dobrovolnické službě vrátil z tak zvané "Black-Hawk Indian" války, ucházel se o zvolení do státní zákonodárny illinoiské. Při tomto prvním pokusu propadl. Byl třetím mezi osmi kandidáty. Dal se znova do oběhu s jiným společníkem, ale do roka učinili úpadek, a jemu z tohoto mešt'astného pokusu zůstal na krku, jak on to žertovně nazýval, "národní dluh" několika set dollarů, který ještě dlouho potom poctivě uplácel.

Byl tehdy, asi r. 1833, jmenován poštmistrem malého městečka, Nového Salemu, a vedle toho výpomocným okresním zeměměřičem. Pro dluhy mu zastavili věřitelé jeho nástroje, dokud mu přátelé jeho nevypomohli.

Roku 1834, tedy 25letém, podařilo se mu dosáhnouti hodnosti zákonodárce: bylť opravdu zvolen do státního sněmu. Přátelé mu opět musili vypomoci, aby se mohl slušně ujeti této své nové hodnosti. Byl to jeho první krok v politice; ale dlouho mu to nevzalo, že se vžil do tohoto povolání a stal se jedním z věhlasných místních politiků. Stal se silným stranníkem tehdejší politické strany whigů, tedy proti-demokratů (z kteréžto strany se později vytvořila nová strana republikánská, proti-otrokářská). —

V zákonodárně sloužil celkem 8 roků, od 1834 do 1842. Patřil k těm, kteří věřili v opravy, jak si je lid přál, aniž by se ohlíželi na vydání. Proto se také stalo, že když r. 1837 vypukla peněžní krize, stát Illinois mohl se pochlubit na tu dobu velmi slušným dluhem 12 milionů dollarů. I samému Lincolnovi se pak zdálo, že "spěchali" s opravami příliš rychle. Ono veliké vydání bylo ponejvíce na železnice, cesty, průplavy a podobné věci.

Jedním z jeho větších místních úspěchů bylo přeložení státních úřadů z Vandalie do Springfieldu, které od té doby jest hlavním městem státu Illinois.

Při své politické práci studoval Lincoln práva a r. 1837 povýšen na právníka a připuštěn za obhájce u soudu. Ale i jako právník zůstal L. na prvním místě politikářem.

Tím se nemíní, že byl byl pouhým úředlovcem. Pracoval pro lid dle svého nejlepšího přesvědčení.

Právníkem nestal se L. nikdy velmi znamenitým, protože mu k tomu scházely hlubší právníké vědomosti. Za to byl dobrým obhájcem (čili advokátem). K tomu pomáhala mu jeho obratnost v řeči a v debatě. Byl-li přesvědčen o správnosti svého případu, tu dovedl hájiti svého klienta s výmluvností, které porota sotva dovedla odolati.

Mimochodem řečeno, oženil se L. se slečnou Mary Toddovou z Lexingtonu, Ky. Seznámil se s ní, když dlela návštěvou u své sestry ve Springfieldu, kde se Lincoln byl usadil jako právník. Sňatek slaven r. 1843.

Toho roku zvolen L. po páté do státní zákonodárny, ale poděkoval se, aby se ucházel o místo v kongresu; ale tentokrát propadl. Zvolen teprve r. 1846. V kongresu, ač nie zvláštního neprovedl, vystupoval na straně mírných protiotrokářů a "upozornil na sebe" vůdce své strany.

OTÁZKA OTROKÁŘSTVÍ.

A zde přicházíme ku jeho pravému politickému významu, jakého nabyl v národní politice, a sice v otázce tak velice důležité, v otázce otrokářské. Tato otázka počala tehdy nabývatí velikého politického významu, až se stala hlavní politickou otázkou této země. Rozhodnuta byla tato otázka teprve krvavou válkou občanskou.

První větší politický zápas mezi otrokářským Jihem a přirozeně protiotrokářským Severem byl sveden roku 1820, kdy Missouri se hlásilo do Unie: bylo přijato (do Unie) bez jakéhokoliv obmezení otroctví, ale za to tak zvaným missourským kompromisem určeno, že otroctví nemá býti připuštěno do velikého severozápadního území, severně od rovnoběžky 36 a půl (stupně sev. šířky).

Od té doby vyvíjelo se na Severu víc a více smýšlení protiotrokářské, ač ne ještě výbojně; to jest, Sever nepřál otroctví, ale výbojně proti němu nevystupoval (na jeho vlastním území); za to však si nikterak nepřál, aby se otroctví dále po Unii šířilo.

Proto, když následkem přijetí Texasu do Unie vypukla válka s Mexikem, navrhl David Wilmot v kongresu, aby nebylo připuštěno otroctví do území, které by válkou od Mexika bylo získáno. O návrhu tomto bylo vícekrát hlasováno ale pokaždé propadl převahou jižních hlasů.

Válkou mexickou získána mezi jiným územím také Kalifornie. Tam (1848) objeveno zlato a přilákalo mnoho přistěhovaleců ze Severu. Ti si zařídili vládu a hlásili se jako svobodný (protiotrokářský) stát do Unie. Tomu bránil se Jih celou silou a žádal, aby se ona severní hranice otrokářská rozšířila až po Tichý oceán, tak že by Kalifornie mohla býti připuštěna jako otrokářský stát. Také v Novém Mexiku ozývalo se smýšlení protiotrokářské. Jih počal se lekati, že ztratí svou převahu a tím také svůj potřebný politický význam, tak že bude musit Severu podlehnutí jak v senátu, tak v kongresu. (Pokračování.)

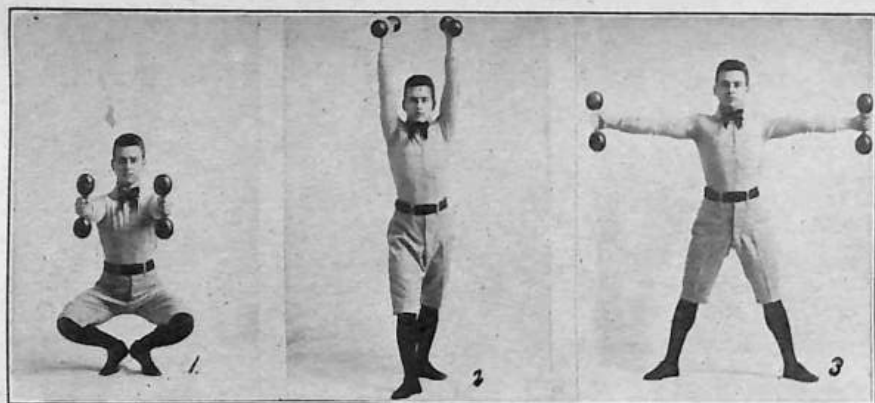

CVIČENÍ S ČINKAMI.

Sestavil George Brosius, učitel tělocviku Turnvereinu v Milwaukee.

Cvičení zde uvedená provedou společně družstva amerických turnerů při sletu turnerů ve Frankfurtu nad M. v červenci t. r.

Cvičení sestává ze třech oddílů; každý pak oddíl ze třech částí složen jest. Cvičení provedou buď při hudbě v ruchu velmi mírném, počítající čtyry střední doby ku každé změně pohybu. Po přecvičení těchto společných odejdou cvičenci s cvičiště za zpěvu: "Marching Through Georgia."

ODDÍL I. — Část první.

1—4. Dřep — předpažit. (Obraz 1.)

5—8. Vztyk, stoj zákročný v levo — vzpažit. Obraz 2.)

9—12. Stoj úkročný v levo — oblouky dovnitř upažit. (Obraz 3.)

13—16. Stoj předkročný v pravo — připažit a hned předpažit vzhůru pravou, zapažit levou. — (Obraz 4.)

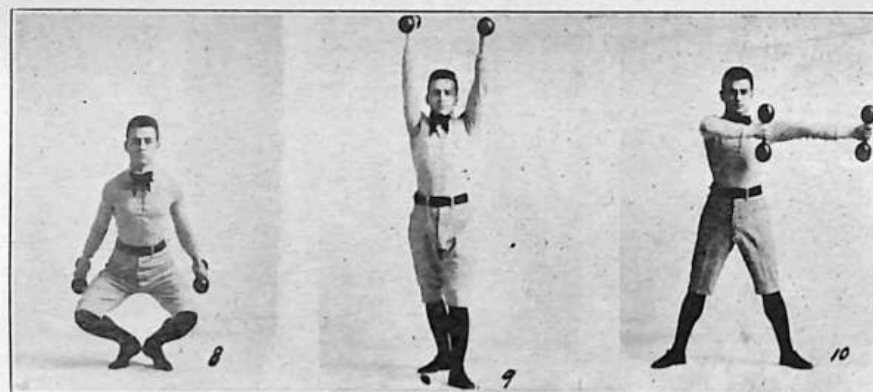
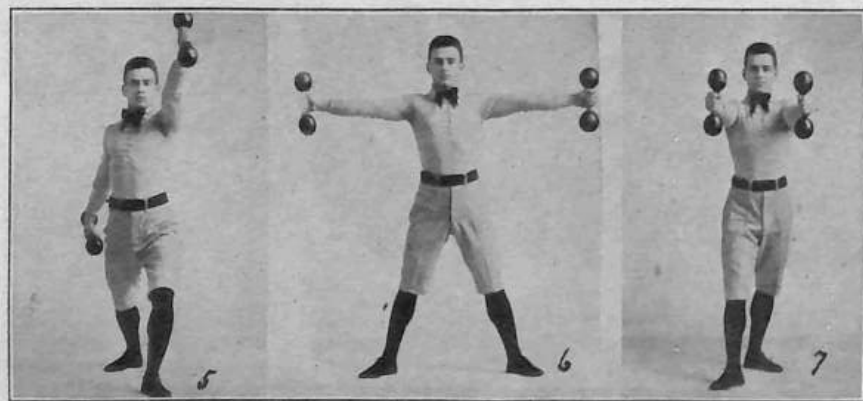
17—20. Podřep zákročno v pravo — předpažit vzhůru levou, zapažit pravou. (Obraz 5.)

21—24. Stoj úkročný v pravo — připažit a hned upažit. — (Obraz 6.)

25—28. Stoj zákročný v levo — připažit a hned předpažit. — (Obraz 7.)

29—32. Přinožit v levo — připažit.

33—64. Opakovat totéž v pravo. — 1—64 celé opakovat znovu.

ODDÍL I. — Část druhá.

1—4. Dřep — zapažit. (Obraz 8.)

5—8. Vztyk, stoj předkročný v levo — předpažit vzhůru. — (Obraz 9.)

9—12. Stoj úkročný v levo — oblouky na pravo upažit na levo. — (Obraz 10.)

13—16. Půlbratem v levo předhyb v levo — zapažit. — (Obraz 11.)

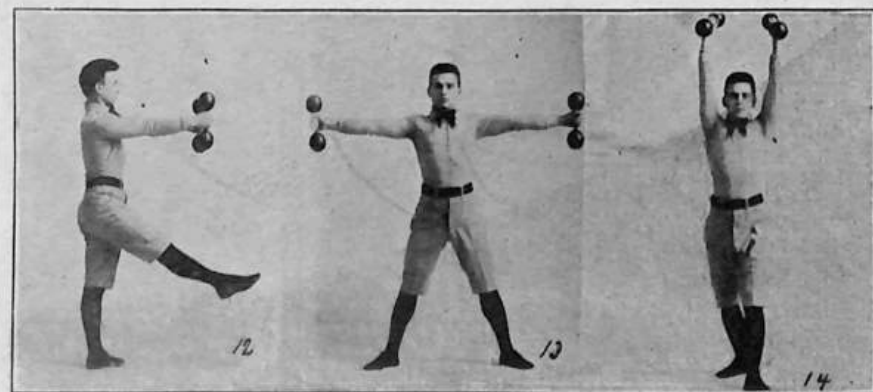
17—20. Náponem levé nohy přednožit v pravo — předpažit. — (Obraz 12.)

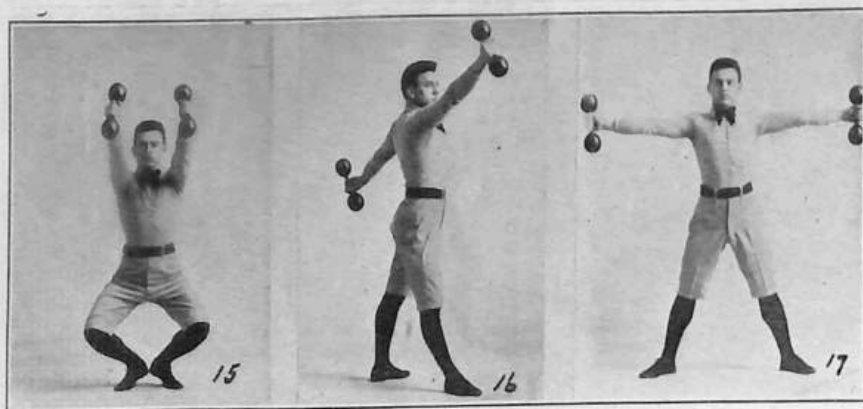
21—24. Zanožit a hned půlbratem v pravo stoj úkročný v pravo — upažit, pravá obloukem spodním. — (Obraz 13.)

25—28. Stoj předkročný v levo — spodními oblouky vzpažit. — (Obraz 14.)

29—32. Přinožit v levo — připažit předpažmo.

33—64. Opakovat totéž v pravo. — 1—64 celé opakovat znovu.

ODDÍL I. — Část třetí.

1—4. Podřep — předpažit vzhůru. — (Obráz 15.)

5—8. Vztyk, čtvrtobrat v levo na pravé špičce, stoj zákročný v levo — zapažit levou, pravá zůstane v předešlé poloze. — (Obráz 16.)

9—12. Čtvrt-obrat v pravo na pravé špičce, stoj úkročný v levo — připažit a hned upažit. — (Obráz 17.)

13—16. Stoj zákročný v pravo a hned předhyb v levo—připažit a hned předpažit. (Obr. 18.)

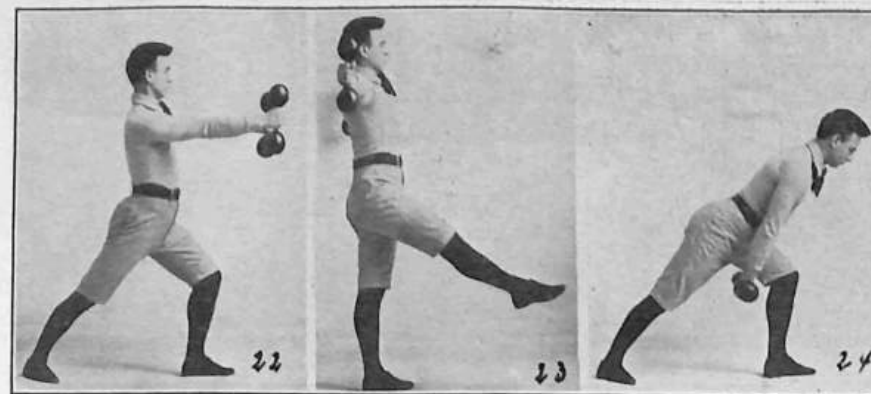
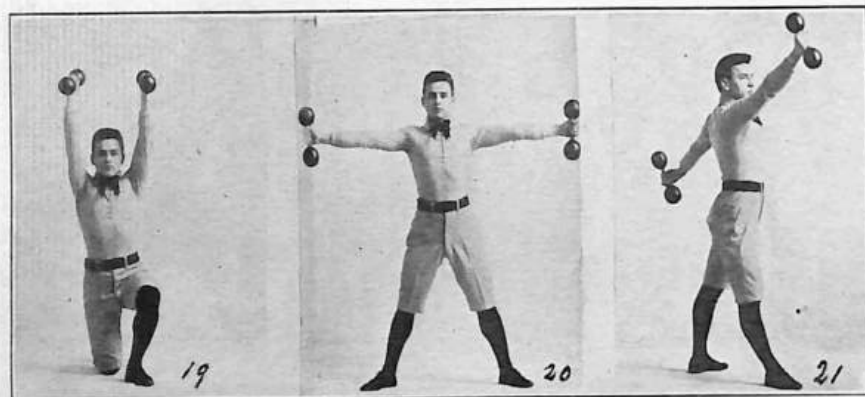
17—20. Klek v pravo — vzpažit. — (Obráz 19.)

21—24. Vztyk, stoj úkročný v pravo — připažit předpažmo a hned upažit. — (Obráz 20.)

25—28. Čtvrt-obrat v levo na pravé špičce, stoj zákročný v levo — připažit a hned předpažit vzhůru pravou, zapažit levou. (Obr. 21.)

29—32. Čtvrt-obrat v pravo na pravé špičce, přinožit v levo — připažit.

33—64. Opakovat totéž v pravo. — 1—64 celé opakovat znovu.

ODDÍL II. — Část první.

1—4. Půlobrat v levo na pravé špičce, výpad v levo v před — předpažit. (Obr. 22.)

5—8. Náponem levé nohy přednožit v pravo — upažit. — (Obráz 23.)

9—12. Stoj zákročný v pravo a hned předhyb v levo, (podřep zákročno v pr.) pr. noha postaví se až na místo, z něhož vyšla, — mírný předklon — činky srazit pod levým stehnem. — (Obráz 24.)

13—16. Odhyb v pravo — mírný záklon — upažit a hned paže skrčit připažmo. — (Obráz 25.)

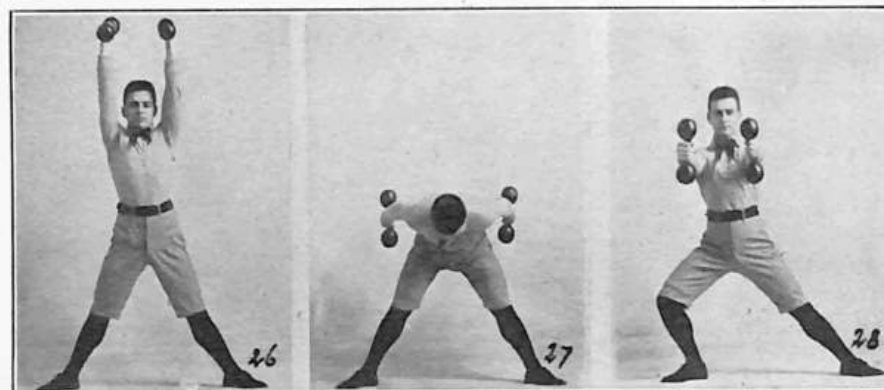
17—20. Půlobrat v pravo ve stoj úkročný v levo — tržit vzhůru. — (Obráz 26.)

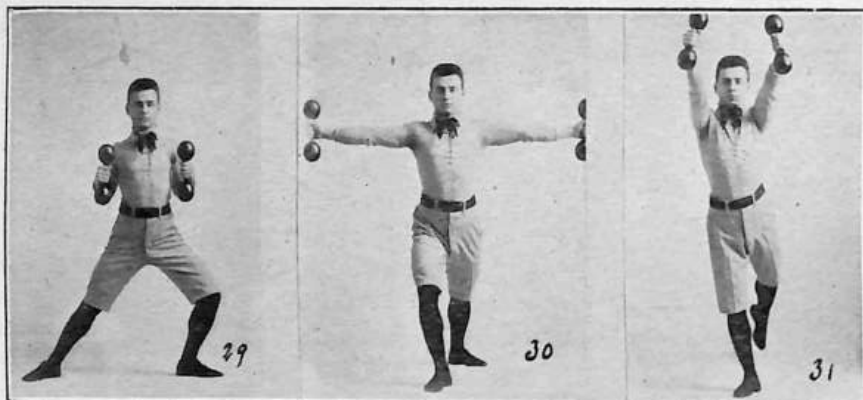
21—24. Předklon — zapažit, ruce, trup a hlava v jedné přímce. — (Obráz 27.)

25—28. Vzpřím, úhyb v pravo — předpažit. — (Obráz 28.)

29—32. Přinožit v levo — připažit.

33—64. Opakovat totéž v pravo. — 1—64 celé opakovat znovu.

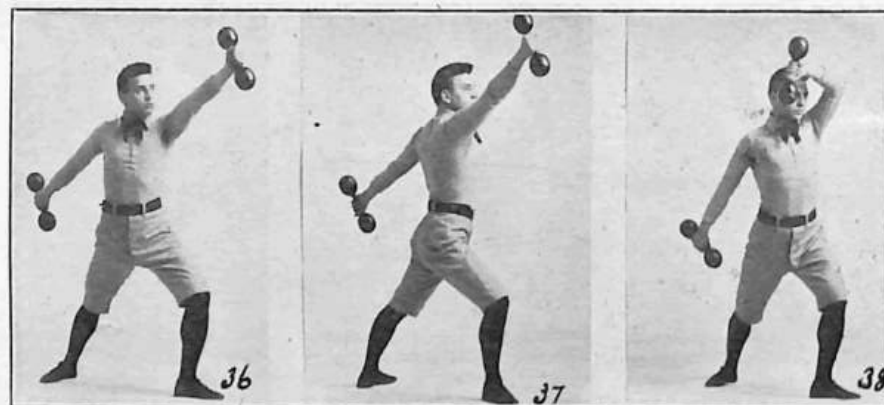
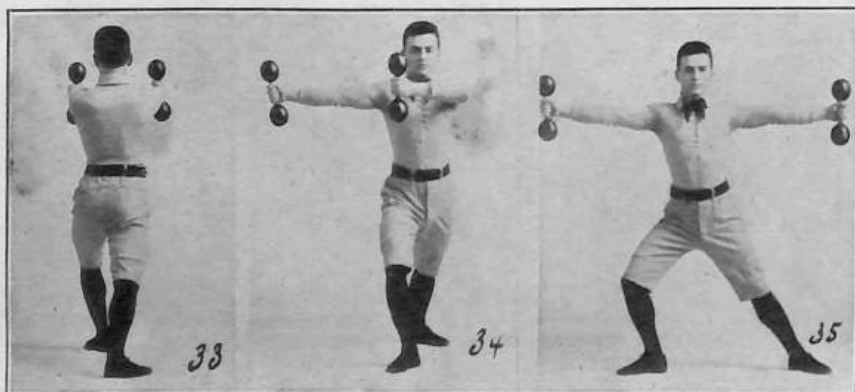

ODDÍL II. — Část druhá.

- 1—4. Výpad v levo stranou — paže skříti zapažmo. — (Obraz 29.)
 5—8. Výpad v pravo v před — třetí stranou. — (Obraz 30.)
 9—12. Náponem pravé nohy, zanožit v levo — připažit a ihned předpažit vzhůru. — (Obraz 31.)
 13—16. Podřep zákročno v levo — zapažit. — (Obraz 32.)

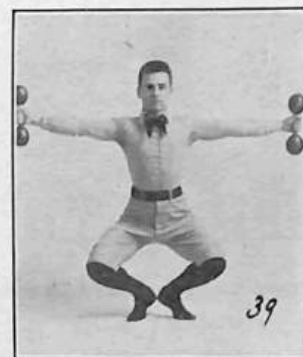

- 17—20. Celý obrat v levo (v patou), předhyb v levo — předpažit, (předpažení provede se až po obratu.) — (Obraz 33.)
 21—24. Celý obrat v pravo, předhyb v pravo — upažit na pravo, (při obratu paže zůstane v předpažení, až po dokonání obratu nejkratší cestou upaží se na pravo, takže ruce opíší oblouk ve vodorovné poloze.) — (Obraz 34.)
 25—28. Výpad v pravo stranou — upažit, (levá paže předpažmo v upažení přejde. (Obr. 35)
 29—32. Přinožit v levo — připažit.
 33—64. Opakovat totéž v pravo. — 1—64 celé opakovat znovu.

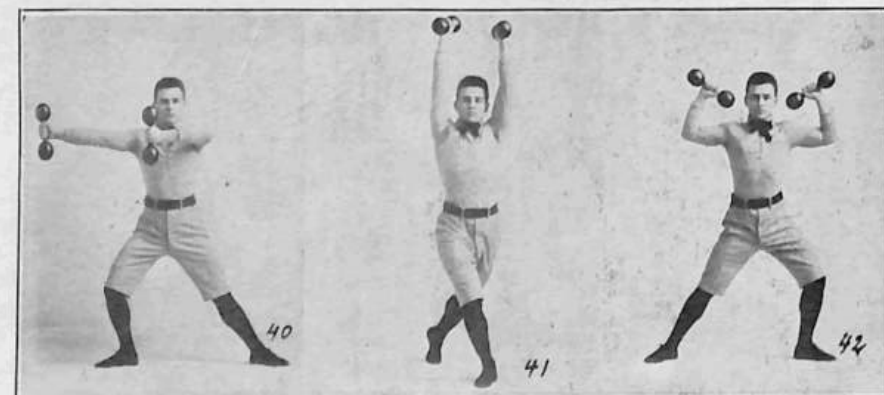
ODDÍL II. — Část třetí.

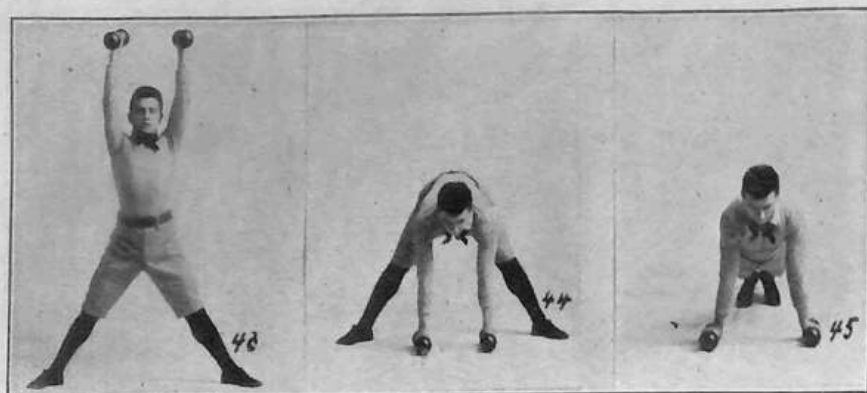
- 1—4. Čtvrtobrat v levo, o pravé špičce, výpad v levo v před — předpažit vzhůru levou, zapažit pravou. — (Obraz 36.)
 5—8. Výpad v pravo v před — předpažit vzhůru pravou zapažit levou. — (Obr. 37.)

- 9—12. Podřep zákročno v pravo, (pravá noha přijde na místo, z něhož vyšla) kryt vřehí levou, zapažit pravou (obě přijdou připažením) — (Obraz 38.)
 13—16. Čtvrt obrat v pravo o pravé špičce, přisunem levé v dřep — upažit (nejkratší cestou) — (Obraz 39.)
 17—20. Vztyk, výpad v pravo stranou — upažit na pravo, levá projde předpažením, pravá vydrží v předecházející poloze. (Obraz 40.)
 21—24. Podřep zanožmo v levo dovnitř — spodními oblouky vzpažit. — (Obraz 41.)
 25—28. Výpad v levo stranou — oblouky dovnitř paže skříti upažmo. — (Obraz 42.)
 29—32. Přinožit v pravo — mrštěním připažit.

- 33—64. Opakovat totéž v pravo — 1—64 celé opakovat znovu.

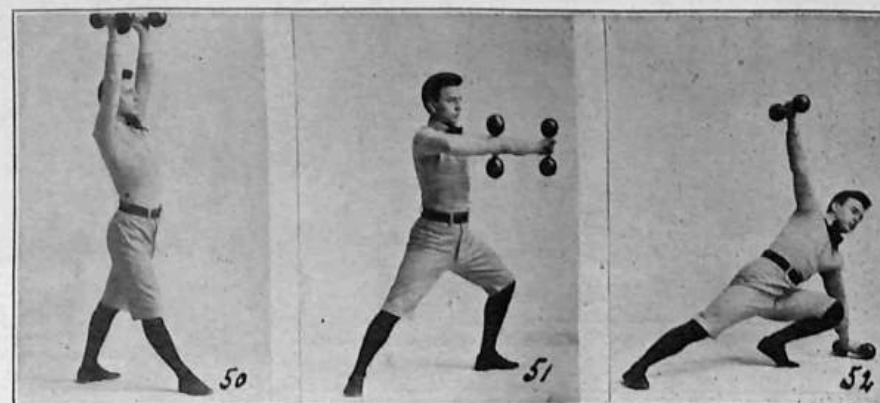
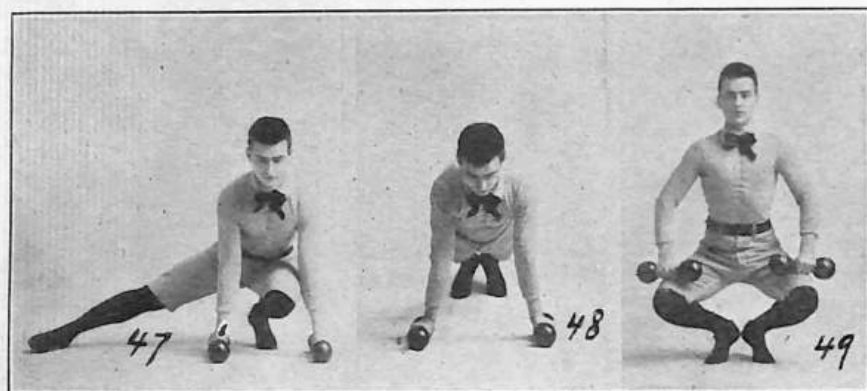

ODDÍL III. — Část první.

- 1—4. Výskokem stoj rozkročný — vzpažit předpažmo. — (Obraz 43.)
 5—8. Předklon — předpažit, činky dotýkají se podlahy. — (Obraz 44.)
 9—12. Podpor ležmo v předu (možno, zášvihem se vykoná). — (Obraz 45.)

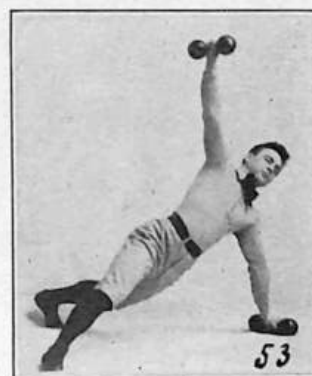

- 13—16. Podpor dřepmo únožmo v levo. (Obraz 46.)
 17—20. Podpor dřepmo únožmo v pravo, levá noha rychle se skrčí a postaví za střed mezi ruce, kdežto pravá napnutím v unožení přijde. — (Obraz 47.)
 21—24. Podpor ležmo v předu. (Opět zášvihem se koná.) — (Obraz 48.)
 25—28. Dřep (odrazem nohou od podlahy přijdou nohy mezi ruce.) — Činky na kolena. — (Obraz 49.)
 29—32. Vztyk, připažit.
 33—64. Opakovat totéž v pravo — 1—64. Celé opakovat znovu.

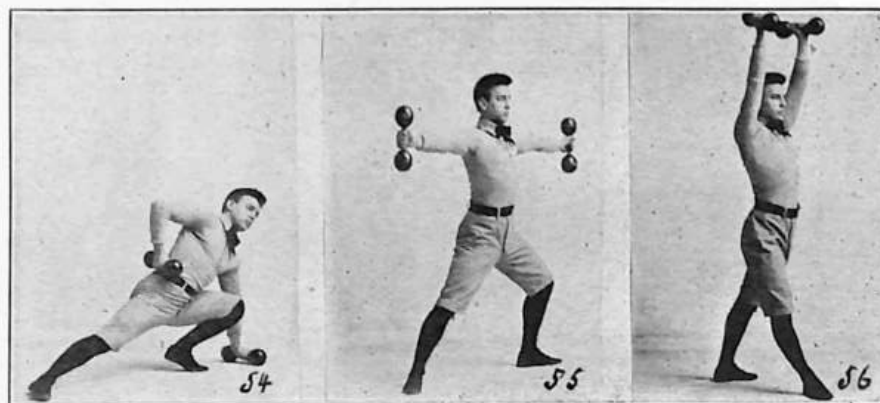

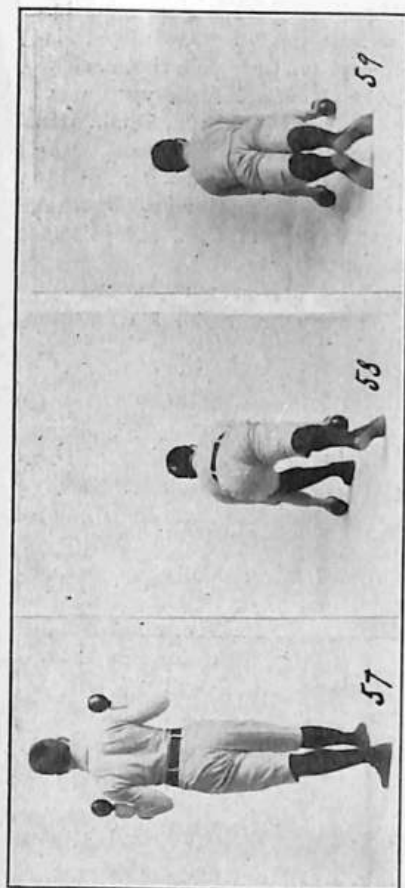
ODDÍL III. — Část druhá.

- 1—4. Čtvrtobrat v levo o pravé špičce, stoj zákročný v levo — vzpažit předpažmo. — (Obraz 50.)
 5—8. Výpad v levo stranou — upažit na levo (nejkratší cestou). — (Obraz 51.)

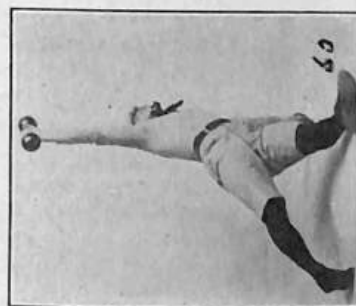
- 9—12. Podpor dřepmo únožmo v pravo — upažit pravou. — (Obraz 52.)
 13—16. Podpor ležmo pobok v levo, levá noha za pravou. — (Obraz 53.)
 17—20. Podpor dřepmo únožmo v pravo — pravá ruka v bok. — (Obraz 54.)
 21—24. Vztyk v úhyb v levo — upažit. — (Obr. 55.)
 25—28. Stoj zákročný v levo — vzpažit. — (Obraz 56.)
 29—32. Čtvrtobrat v pravo o pravé špičce a přinožit v levo — připažit.
 33—64. Opakovat totéž v pravo — 1—64 celé opakovat znovu.

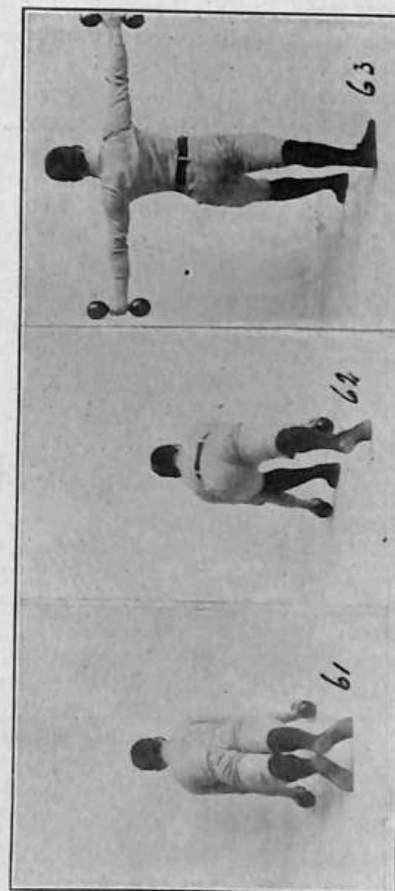

ODDÍL III. — Část třetí.

- 1—4. Celý obrat v levo o pravé špičce, stoj zákrčný v levo — paže skřít za pažmo. — (Obráz 57.)
 5—8. Výpad v levo v před — předklon — trčít v před, činky podlahy se dotknou. — (Obráz 58.)

- 9—12. Podpor ležmo v předu. — (Obráz 59.)
 13—16. Půlobrat v pravo v podpor ležmo pobok v levo, pravá noha zánožmo — upažit v pravo — hled na pr. činku obrácen. — (Obráz 60.)
 17—20. Půlobrat v levo a přinožit pravou v podpor ležmo v předu. — (Obráz 61.)
 21—24. Podpor dřepmo zánožmo v pravo. — (Obráz 62.)
 25—28. Vzpřím v předhyb v levo — upažit. — (Obráz 63.)
 29—32. Přinožit v levo — připažit.
 33—64. Opakovat totéž v pravo — 1—64 celé opakovat znovu.

DUBEN.

1. Zemř. Ed. Grégr, vynikající politik, vůdce a sokol v Praze 1907
- Nar. Will. Harvey, slavný lékař.....1578
2. Založen druhý sbor Cedar Rapids Sokol.....1876
- Zal. T. J. S. Newark, N. J.....1893
- Zemřel Dr. Linha, starosta Sokola pražského.....1883
- Dr. Čížek zemřel, starosta Sokola pražského.....1889
- Založena T. J. S. Jonáš, Wilson, Kans.....1895
4. Kostel Jenovefy v Paříži změněn v Panthéon.....1783
5. Hry olympické v Athénách.....1896
- Zal. Česko-Americký Sokol v Chicagu, Ill.....1868
- Nar. Vítězslav Hálek, básník.....1834
6. T. J. S. v Bayonne, N. J. zal. 1903
- Zemřel Jan Svat. Presl, čes. přírodopysce v Praze..1849
- Zal. odbor sokolek T. J. S., Newark, N. J.....1902
7. Prof. Ladimír Klácel, nar. v České Třebové.....1808
8. Zemř. J. Niggeler, zaklad. švýc. těl. Berlín.....1887
9. Základ Sokolny pražské.....1862
- Gen. Lee vzdal se u Appotomax.....1865
10. Josef Lagrange, zemř. mat. franc.....1813
12. Edw. Young, básník amer. zemř.....1764
13. Jean Lafontaine, spis. franc. zemř.....1695
- Zal. T. J. S. Svornost v Morrisani, N. Y.....1869
14. T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich. zal.....1889
- Útok na presidenta Abrahama Lincolna.....1865
15. T. J. S. Praha, Okla. zal.....1906
17. Nar. Vojta Náprstek v Praze, lidumil a svobodomyšlník 1826
18. Zemř. Marie Sevigné, spis.....1696
19. Zemř. veliký přírodopysce Darwin v Anglii.....1882
20. Olympické hry v Athénách.....1906

21. Resoluce T. J. S. Tyrš Cedar Rapids proti Mat. V. V. a soukr. rázu téže.....1905
- Zemř. F. Verner, vyn. evič. v Praze.....1885
23. Nar. Král Jiří z Poděbrad.....1420
24. Sjezd D. A. S. v Baltimore, Md.....1907
25. Br. Bohuš Honzátko, učít. těl. na Rusi, dobyl dvě ceny v Athénách.....1906
- Zemř. Jan Jand'ourek, vyn. činovník v Lomnici..
27. První výlet Sokola pražského na Říp.....1862
- Nar. Ulysses S. Grant, gen. a pres.....1822
28. První Sokolská Župa na Moravě.....1872
30. Všeslovanský Sokolský den v Coliseum v Chicagu..1905
31. Sjezd D. A. S. v Elizabeth, N. J.....1905

DOPISY.

Baltimore, Md., 27. února.

V posledním dopise jsem se zmínil o pokroku, jaký učinili naši evičící členové za posledních několik roků co máme svou vlastní Sokolovnu a dnes mohu opět podati zprávu o úspěchu, jakého naši sokolové a sokolky dobyli dne 22. února při závodech ve zbrojnici 5. pluku, Armory, pořádaných. Sokolům našim dostalo se pozvání od pořádatelského výboru, neboť někteří z nich viděli naše veřejné evičení dne 25. prosince m. r. a byli tak nadšeni, že učinili vše možné, aby naše sokolky a sokoly získali, a naši milerádi pozvání přijali. Nebylo mně možná jíti s našimi hochy a proto požádal jsem br. Edwarda Nováka, aby mně podal zprávu o výsledku závodů, čemuž týž s ochotou vyhověl a tu podám zajímavou zprávu, tak jak ji br. Novák napsal: "Za nedlouho po odchodu ze Sokolny přišli jsme k mohutné zbrojnici pátého pluku, kde bylo vše již v plném proudu. Závody

ještě nezačaly, ale běhouni pilně se připravovali k zápasu, mazali a třepali nohy anebo zkoušeli svoji hbitost a dech, jiní k vůli mrštnosti běhali sem a tam lehkým krokem, jiní zase vrhali kouli a tak všude se čekalo jen na zavolání.

Byli jsme přivítáni prof. Bekerem, který nám též opatřil šatnu k převléknutí a sokolkám též zvláštní šatnu na jiné straně budovy. Za chvíli vyšly na galerii, kde čekaly na jejich číslo v pořadu a se zájmem pozorovaly závody v bězích a skoky o tyči. Tyto musely býti pro ně velice zajímavé, jako zjev zvláštní. Pravda, že některé již dříve viděly závody podobné, ano dvě z nich byly na pátém vše-sokolském sletu v naší matičce Praze. Pro druhé však bylo to docela něco nového, co se daleko lišilo od závodů našich, s nimiž naše sokolky ovšem jsou obeznámeny. Opravdu bylo to úchvatné divadlo. Rána zatřeskla pod klenutou střešinou a atleti již rychle běželi k vytknutému síli. Síň jest tak ohromná, že dráha kolem měří $\frac{1}{4}$ míle a sto yardů lze běžeti rovně. Pod tím množstvím lesklých světél vše vypadalo čarokrásně, závodníci zdáli se běžeti rychle a beze vší námahy, až náhle některý klopýtl a padl nemoha více ani krok učinit. Dovedli by snad zápasit do smrti za to laciné vyznamenání, za pouhé vítězství, které často je docíleno podskokem, což ovšem není vítězství. Jinak jest to při závodech našich, tam není žádných výhod pro žádného a kdo se chce stát přeborníkem, ten musí býti opravdovým milovníkem všestranného tělocviku. Musí po kolik roků pilně a vytrvale cvičiti a chce-li vyniknouti, jest nucen míti ohled i na řádnou životosprávu a různými prostředky pečovati o vývin každého jednotlivého svalu, protože naše závody vyžadují úplné vyčerpání celého těla. V atletice jest cílem jen vítězství, u nás ovšem také, aspoň mezi těmi mladšími jest touha po předáctví pobídkou k činnosti, ale u nich jest možno vyniknouti jen v jednostranném cvičení, co zatím u nás jest právě naopak. Ten, kdo se věnuje jen nějakému nářadí, aneb skoku, obyčejně se mu nevyplatí při závodech. A co výsledek těchto dvou rozličných systémů porovnejte průměrného athleta s typickým sokolem, budete vidět, že ten běhoun jest pouze běhoun a nic více. Slovem jejich tělocvik jest sport a naše výchova a vzdělání tělesné. Ovšem, že uznávám také jistou prospěšnost běhu a do jisté míry můžeme se i od nich něčemu naučit. Ale kam jsem to zajel? K věci tedy. Po dlouhém čekání řeklo se nám, že jakmile se odbyde skok o tyči, bude náš čas k nastoupení. Jejíkož závody trvaly již dlouho, byli jsme nuceni cvičiti současně, a tím ovšem se rozdvojila pozornost diváků.

Musím vzdáti čest sokolkám za to, že před tak ohromným obecenstvím se tak statně držely. Jestli jim tloukla moc srděčka, když vystoupily do prostředí ohromné místnosti, nebylo na nich znáti. Hrdě a sebevědomě pochodovaly na místo a provedly krásný rozstup. Budily hned velkou pozornost a každé oko na nich se zálibou spočinulo. Závody v běhu bez přestání se odbývaly, málo kdo si jich však všiml, vyjma výboru ovšem. Cvičení sokolek s kuželi bylo totéž co provedly s takovým zdarem na našem veřejném, o čemž byla již zmínka v "Sokole". Jest velmi krásné, ale také dosti těžké a naše sokolky jen vytrvalým cvičením docílily náležitě dokonalosti. Hudba nebyla zcela dobrá, neb hudebníci nebyli obeznámeni dokonale s postupem cvičení. Sokolky však jako za nejlepších okolností provedly cvičení k spokojenosti nás všech a co více přivedly obecnost americké k obdivu nad krásnými a elegantními pohyby. My cvičili na bradlech, ale málokdo na nás patřil do-
kud sokolky cvičily, však přece byli někteří blízko, již dovedli ocenit výkony naše, zvláště vojáci, kteří též sami cvičili, a pak odborníci američtí. Bradla nebyla jako naše a často se výkon nepodařil, ale my toho nedbavše, tužili se jak nejlépe jsme mohli a byli jsme spokojeni. Sokolky skončily a odešly za bouřlivého potlesku a my záhy za nimi. Jestli jsme nedobyli velikého triumfu, tož jsme si neudělali

hanby žádné a aspoň jsme ukázali, co jsme a proč jsme tak hrdí na jméno Sokol. Když se nám dostalo pozvání pořadatelů závodů, měli jsme dobrou příležitost podati americké veřejnosti ukázkou naší práce tělocvičné, a že naše vystoupení vzbudilo velkou pozornost přesvědčili nás různé události. Gratulací a díky se nám se všech stran dostalo a dle vyjádření jistých odborníků, jimž na tom záleží, jest naděje, že budoucně častěji vystoupíme před veřejností americkou. A jak jeden z přítomných se vyslovil: "Ti Češi, at' přijdou kamkoliv nikde neostanou pozadu!"

Potud zpráva br. Nováka, za kterou mu jen srdečně děkuji a bylo by jen přáním, kdyby bratr Ed. Novák sám často do listu našeho psal.

Na zdar!

Frank Elsnic.

St. Louis, Mo., 27. února.

S rokem minulým rozloučili jsme se u T. J. S. vzdor špatným časům v pěkné zábavě "sylvestrovské". Zpěvy naevičil br. Čejka a na piano z ochoty doprovázela sl. Čejkova. Návštěva byla četná.

Šibřinky naše pořádané 25. ledna v základní myšlence: "Benátská noc" vydařily se skvěle. Byly dostaveníčkem více jak 900 krajanů a všem zajisté utkvěly v upomínce. Největší obdiv způsobila 1. cenou odměněná skupina benátských plavců (samí sokolové) již v pěkné lodi vypluli do schodů a po sále jak po lagunách se projížděli.

V dětských šibřinkách dne 8. února první cenu získala skupina sokolů a sokolek v českém kroji. Návštěva byla slabá se strany dospělých.

Dne 10. února oslaveno ve schůzi výroční založení prvního sboru sokolského v St. Louisu před 43 r. Bratři V. K. Tríska a A. Pešout pověděli nám o obtížích a utrpeních, jež bylo mladému sboru proti mnohým neuvědomělým prodělati. Br. Čejka oznámil, že "Sokol" s ostatními českými spolky ze St. Louis podal prostřednictvím st. louisského zástupce v kongresu Spojených Států protest proti předloze, kterouž prohibiční strany chtěly zticha a potajmu propašovati do zákonů našich. A jak v poslední schůzi oznáměno, protest účinkoval, jsa podporován kongresníky Bartholdem a Sabathem (z Chicaga) a předloha na čas odložena. Nyní jest na čase, aby i veřejnost protesty svými znemožnila pomohla takové tahy a tak projevila, že nesohlasí s temperenčními ztřeštěnci. Pokud mi známo, zákon ten byl by zničil oběd i v našich síních a ten namnoze žel dosud hlavním pramenem příjmů všech spolků vlastních budovy veřejné.

Sbor náš stal se členem "Lígy osobní svobody" v místě.

Dne 23. února pořádáno divadlo "Pod krovem otcovským," krásný děj z české historie, byla však malá návštěva. Naše sokolky pořádaly 2 členské zábavy, o nichž jakož i o celé činnosti odboru by měla podati zprávu některá sestra. Ačkoliv má sbor obtíže s nepořádnými bratry k vůli placení příspěvků, přec s radostí zde znamenám, že máme bratry, již se předplácí. Tak br. Šimek, farmář usazený až v Texasu, měl předplaceno minulého roku a letos zaslal \$15. Pál bych každému sboru takových členů sto. Takové šlechetné jednání povzbudí mnohdy ku práci a toho nám leckde třeba. 21. února ukončena sborem pořádaná anglická škola, řízená br. Hnátkem.

Bratři, kterým jest navštěvovati cvičení připomínám, že pořádáme z jara veřejné.

Na zdar!

Michal Vimr.

Chicago, 29. února.

Jsa vzdálen nějaký čas z města, nemohl jsem sledovati patřičně činnost v našem sboru T. J. S. Tábor a spolkový život zdejší vůbec, ale jak jsem se informoval, mnoho jsem tu nezameškal, co by stálo za pochvalnou zmínku. Abych to vzal od počátku, musím začít s volbou činnovníků a tu

musím říci, komu leží dobro sboru na srdci, že každého uspokojila, neb jsou zvoleni po většině zase starší harcovníci. Starostou zvolen br. Jos. Šlauf, náš dlouholetý účetník a že se nemohl úřad ten dostati v ruce povolanější, dozná z nás zajisté každý, neb jeho nezištná práce, kterou pro náš sbor vykonal, jest nám zárukou, že ničeho neopomene, v čem by viděl prospěch sboru a Sokolstva. Náčelník a cvičitelé byli znovu zvoleni, taktéž tajemník a br. Vraštil, jako účetník, bude zajisté hledět, aby vše vedl v takém pořádku jako jeho předchůdce.

Abychom neodměňovali namahavou práci našich cviči-

postavit si svou vlastní školní budovu a doufáme, že mají na mysli jen prospěch školy a ne zařizování nějakých konkurenčních místností a půjdou-li za heslem, školní budova pro školu, mohou být ujištěni, že sbor náš vůči patronátu svou povinnost vykoná. Mnohý se as pozastaví nad tím, že u nás nepořádáme žádných poučných přednášek, kdo ale se již pokoušel získati pro podobnou příležitost povolaného řečníka, ten zajisté ví, že to není věc jen tak snadná. Pokoušeli jsme se již několikrát o přednášku, ale vždy s nezdarem, neb každý uzná, že veřejnou přednášku bez řečníka odbyvat nelze, ba při jedné slavnosti, kterou jsme minulé

Cvičící sbor dívčí Sok. Jed. Philadelphia, Pa.

První řada: M. Hrabáková, M. Weidnerova, M. Divišová, E. Dokoubylová, A. Hošková, E. Pithova, W. Wanišová, M. Ladislavová, C. Šamal. — Druhá řada: M. Schmerhová, A. Pavlíková, R. Tábořská, cvičitel Leo J. Pavlík, F. Abelesová, L. Šamálková, A. Jelínková.

telů jen uznáním a pochvalou, zvýšil jim sbor služné, což se mělo státi vlastně již dávno, neb jak jsme viděli při minulých volbách jednatele síně, o toto místo bylo ucházeti dost, ale o místo cvičitele se neuchází nikdo. Jednatel v naší budově byl zvolen po tuhém zápase br. Hynek Nedvěd a doufáme, že nás uspokojí. Br. náčelník oznamuje, že se připravuje k veřejnému cvičení, které bude pořádáno koncem dubna, minule měl pěkně provedená cvičení zápasnická, tak očekáváme, že nás opět něčím pěkným překvapí. Žáků a žákyň máme dost, ale cvičenců, kteří cvičí pravidelně jen as 14, což na tak silný sbor je procento velice malé, ale že cvičí s chutí dokazuje, že minulé léto si nedopřáli ani obvyklých letních prázdnin.

Patronát zdejší sob. a ned. školy Fr. Palacký se usnesl

rok pořádali a které se účastnilo i více jiných sborů, se nám slavnostní řečník nedostavil, ač slíbil nám vyhověti, a že to u nás působilo trapný dojem, nemusím snad připomínat, proto se ale pokusíme znovu v době nejbližší.

Se sokolským Na zdar!

Jos. Vlk.

New York, 12. března.

Velmi nás překvapil dopis v předminulém čísle "Sokola" uveřejněný, v němž píše ses. J. Voříškova o naší jubilejní slavnosti. Byla prý slavnost, jako všechny jiné. My jsme myslely, když uspořádáme slavnost jako koncert a nebudeme zváti veškeré spolky sborové, jelikož se nám to věčné vítání spolků zdálo příliš všední, že naše slavnost se lišila od obyčejných jubilejních slavností. Nyní vi-

díme však, dle úsudku sestry Voříškové, že jsme se velmi mnoho mylili, bylo prý tam příliš mnoho řečí. Zmínka o naší slavnosti v dopise br. Kafky dokazuje, že nebyla naše slavnost takovou, jak ji líčí sestra V. Těšilo nás velmi, že aspoň br. sokol se zmiňuje o vlastním pořadu slavnosti chvalitebně a jsme vděční a děkujeme témuž bratru za úsudek, který o nás pronesl v "Sokole". To, co jmenovaný bratr napsal, jest jen pravda, což všichni účastníci slavnosti dosvědčí, vyjma ovšem sestry Voříškové. Ted' ale opět děkuji veřejně br. Kafkovi, co se nesrovnává s náhledem sestry V. a tu musím připomenouti, že bylo jednou opomenuto poděkovati komusi za napovídání při jednoaktovce (as tak před rokem) a ještě dnes máme tu čest slyšeti, že jsme tehdy nepoděkovaly, ovšem jenom soukromě. Díky se žádají, když se jedná o vlastní osobu, ale všem českým spolkům děkovati a těm, kteří při naší slavnosti vypomáhali a obchodníkům, bratrům sokolům, kteří nám dary věnovali a správně nás obsloužili, to se nelíbí, to je jiné. A tu musím říci setře, proč děkujeme veřejně v časopise. Téměř všichni členové českých spolků do časopisů nahlíží, zda-li jejich spolek jest jmenován, zástupcům se děkuje při slavnosti, ale celému spolku vyžaduje aspoň slušnost poděkovati dopisem, aneb pakli chceme ušetřiti tajemnici práci, učiníme tak veřejně v novinách. A br. obchodníkům se děkuje proto, že nás dobře obsloužili, čímž odporučujeme je obecnstvu. Myslím, že není nic krásnějšího, než býti vděčným a uznalým k těm, kteří v bratrském našem spolku pro nás něco učinili, neb většinou za poetivou práci se nedostane dnes vždy uznání. A přece — jen trochu toho uznání, když jsme pracovali pro vše dobrou, jest nám odměnou a díkem nejlepším. Dík upřímný nás utvrzuje v myšlence, že jsme činili dobro ve prospěch celku a pobízí nás opět k činnosti a ta činnost, po které neustále voláme, jest základ náš. Bez neúnavné činnosti našich předáků byli bychom jen malí, nepatrní, a ve sborech, kde činnosti není, není nic, ty jsou mrtvé. Proto volám: bud' me uznali a vděční těm, kdož nás poetivě obsloužili a pro nás poetivě pracují.

Na zdar!

Marie Šimůnková.

Chicago, 20. března.

Považuji za svou povinnost napsat pár řádek do našeho milého listu a to tentokráte z cesty mojí do Wisconsinu. Nebyl ovšem ten můj výlet tak moc příjemným, považíme-li, že stalo se za příčinou pohřbu bratra mého manželky. Rozloučiv se s přáteli, odejel jsem do Manitowoc a sice k našim Č. A. S. Tam zavítal jsem do tělocvičny, kde právě hoši se tužili. Bylo v pondělí večer. Také zde jsem shledal, že sokolci musí trpět, jako jinde, tytéž majíce stížnosti. Tak zde, když se něco pořádá v hlavní síni, protože se tělocvična nalezá pod jevištěm, musí být naprosto ticho. Jsou však ti hoši naši skromní, také duch sokolský tu panuje, jakož i pravé bratrství. Měl jsem za to, že po 14letém od nich odloučení, že budu mezi nimi více méně cizím, ale naopak. Čtyři bratři Nešporů, když byl jsem členem sboru jejich, byli tehdy žáky a dnes jsou všichni bujaři sokolci, dobrých srdcí a nadšení pro společnou naši věc. A což br. Kadeřábek, vous mu zbělel, však paže dosud tuhé. Ptal jsem se jej, zda-li již má padesátku a on zatím prý jen 49 let a 9 měsíců a zavcičí si. Kéž bychom měli takových činovníků v našich tělocvičnách všech aspoň třetinu. Rádi mne viděli a tu jsem jist, že kdyby z nich někdo k nám zavítal, že milerádi oplatíme, protože takovéto vzájemné návštěvy po letech utužují i ty mysl starších a vzpomínky na leta minulá mladším jsou pobídkou. Dozvěděl jsem se též, že si tělocvičnu rozšíří, vyhloubí a trochu lépe opatří, kde ještě lepší zavládne ruch. Rodina

Nešporů, devět to sokolů z jednoho hnízda, abychom tak děli, mohla by být tak mnohé jiné rodině české vzorem. Na zdar!

J. Vorel.

Cleveland, O., 27. března.

Již několik roků neměl sbor "Nová Vlast" žádného dopisovatele, až při loňských volbách zvolen jím br. Urbanec, bývalý náčelník, jehož místo měl nastoupiti br. Pick. Poněvač však nemoc nedovolovala mu funkci evičitele zastávat, ujmul se povinnosti té výše uvedený br. Urbanec, jenž zastává úřady u několika jiných spolků, pro nedostatek času do listu našeho dopisovati nemohl. V poslední schůzi zvolen místo něho nížeapsaný.

Zalétnu na okamžik v duchu do roku minulého. Jak snad většinou je známo, zakoupilo u nás sdružení všech svobodomyšlných spolků na západní straně bývalou "Uher-skou síň", na Clark ave., na níž i sbor náš hřivnou svou přispěl i přispívá. Budova pyšní se názvem "Česká Síň Sokol." Pěkná ukázka jak velká díla spojenými silami se vykonají.

Sokolu zřízena tělocvična ze zahradního pavilonu, místnosti to dosti prostorné a vzdušné, kdež hned po přestěhování se začalo evičiti počátkem srpna m. r. Stará Sokolovna, na Louis St. prodána za \$500.00. Br. náčelník kojil se tou blahou nadějí, že po zakoupení nového nářadí, v nové tělocvičně, se rozhodně počet evičenců zvýší. Však žel — návštěva stále kolísá mezi 4—10. A příčina? Chybný úsudek, že evičení je jen pro mladé, svobodné, jejichž chlapecká bujnost se snad v tělocviku vyvíjí. Nedivím se ani tak zdejším rodákům, však bratřím již teprve nedávno sem přijeli, ti snad již zapomněli, že ve staré vlasti viděli i starce stříbrolasé prováděti výkony jejich schopnostem přiměřené. Bratři, agitujte mezi sebou, aby sbor náš stále tak neživořil, navštěvujte evičení, neb při návštěvě 6 evičenců, aniž br. vedoucí by mohl roztržiti na družstva nelze očekávati uspokojivých výsledků. Když jiným nebude korunována Vaše obět' aspoň tím, že při pochodování na výletech nebudete se museti stydět, že jste sokoly, pořadová aspoň poznávají.

Průměrná návštěva za měsíc únor: Členů 4, chlapců 28, děvčat 12.

Za člena přijmut F. Hezoučský, jenž požádal zároveň, aby novorozený chlapec jeho byl sborem pojmenován. Žádosti vyhověno a poněvač to byl první "křest sokolský", jenž u našeho sboru se odbýval, dána oznámka do novin, bratři seznání listky na den 21. března, a při příležitosti té pořádána tichá slavnost. Br. Hejna, starosta, po procítěném prosluvu dítěte pojmenoval. Kladl rodičům, respektivně matkám, aby byly takovými, jakými ehtí míti své děti; připomínal, že je dokázáno, že byly to vesměs dobré matky, jež charakteru našich českých a i sokolských velikánů i zdejších Lincolnů a Washingtonů vypěstovaly. — Slavnost celkem zdařilá, jež účastníkům zajisté z paměti nevymizí.

Z toho necht' vezmou si příklad mnozí vlažnější, kteří myslí, že jsou svobodomyšlnými, jsou-li u podobného spolku, neb obléknou-li kroj sokolský, a zatím sezdati i děti své na žádost manželky neb její matky křtíti nechají v kostele. Bud' me přímí a chceme-li býti svobodomyšlnými, bud' me jimi každým coulem a pak zajisté získáme si náležitý úcty a respektu. Těm vlažnějším odporučuji ke čtení "Dějiny národa českého" a jsem jist, že po přečtení, na kostel a sluhy páně s jiným pocitem se budou dívat. Ku předu, zpátky ni krok! Na zdar!

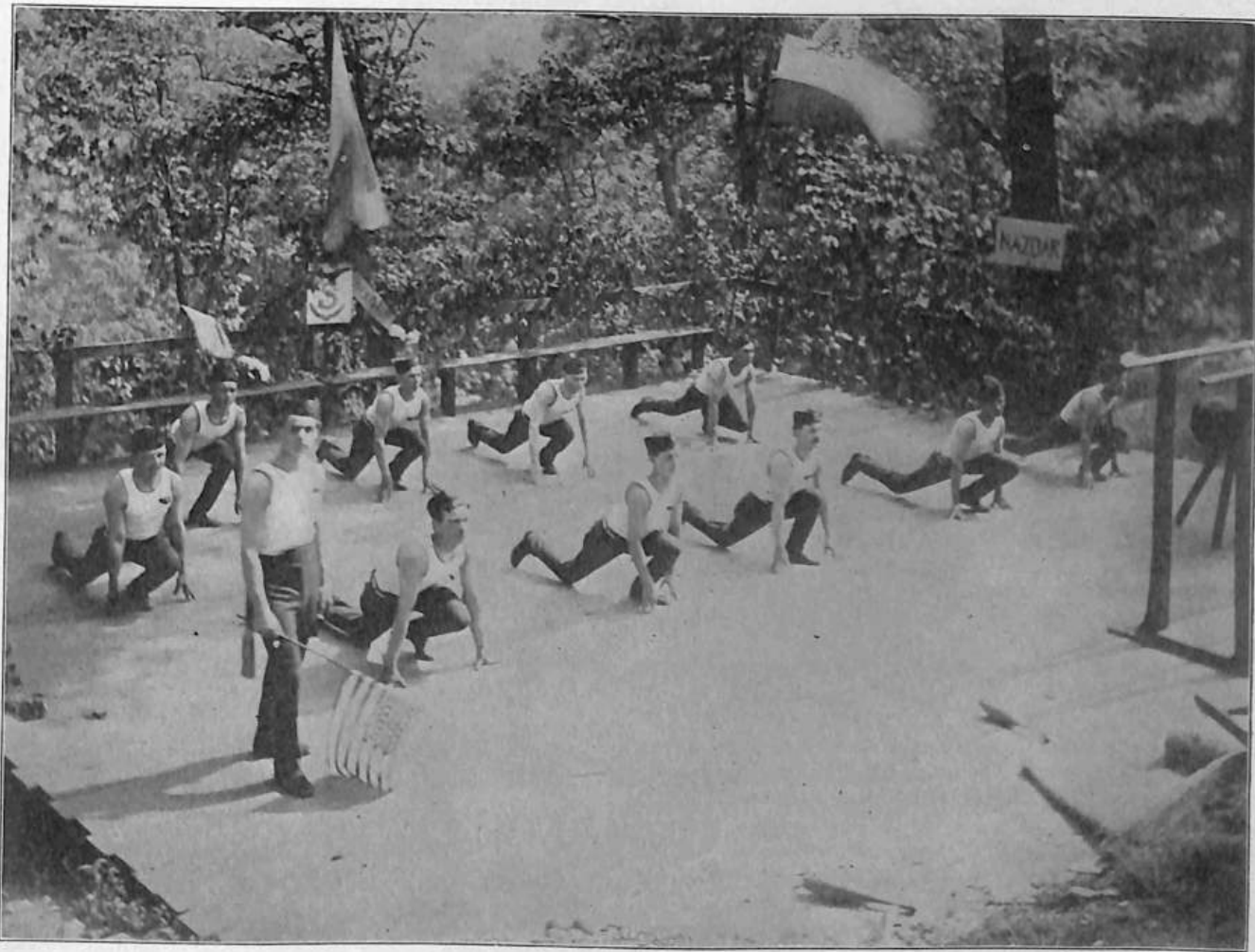
Josef Vávra.

Baltimore, 27. března.

Již v roční schůzi sboru bylo jednáno, jak by bylo možno zvoliti vyslanec do příštího sjezdu; poukazováno na důležitost doby, aby sjezd nás nepřekvapil nepřipra-

vené, na potřebu, mají-li vyslanci naši se řádně připravit, aby zvolení byli v čas, tak aby všechny předběžné práce mohly býti náležitě promyšleny a naši vyslanci mohli vykonati, na kolik se od nich očekává. Pro nedostatek času v roční schůzi volba vykonána býti nemohla a tak, jako mnoho jiných věcí, odložena do schůze březnové, avšak ani v březnové schůzi pro nával jiné práce volba se neprovedla, a chtěl-li sbor již s prací pro sjezd započítí, byl nucen svolati mimořádnou schůzi, která odbývána 20. března za účelem volby vyslanců. Ačkoliv každý sokol měl na poštovním lístku zřejmě naznačený účel schůze, dostavilo se z 225 členů pouze 35 a tu opět naši bratři dali na jevo, jak málo

V naší cvičárně jest stále čilý ruch, neboť sokolové připravují se opět na místní závody, které budou odbývány první neděli v květnu v Českém háji, vedle Česko-Nár. Hřbitova, kde naši hoši vždy po celé léto každou neděli pilně cvičí. Český háj jest vlastnictvím Velkořádu Č. S. P. S. a již po mnoho roků místo ono sokolům pro letní cvičení zdarma propůjčuje, což zajisté jest nejlepším znamením dobré shody mezi řády Č. S. P. S. a sokolskou jednotou Blesk. Ve schůzi březnové sbor náš se usnesl vystoupiti ze Svazu Svobodomyslných a zároveň též z místního sdružení Svazu Svob. Mimo sboru našeho vystoupily též řád Blaník Č. S. P. S. a řád Baltimore Č. S. B. P. J. a tak

První veřejné cvičení T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., v lesíku v Milwalla, Pa. — Prostná členstva.

jim záleží na jejich povinnostech vůči sboru a N. J. S., ku kterým se při svém přijetí čestným slibem zavázali. Vzdor tomu, že schůze byla jen slabě navštívena, zvolení muži celí, bratři, kteří vědomí jsou si povinností na se přijatých, sokolové schopní a v práci na poli sokolském osvědčení. Zvolení: náš vrchní cvičitel Fr. Štětka a Sylvestr Stiegler. Br. Fr. Štětka zajisté jest dostatečně širším kruhům sokolským, k N. J. S. patřícím, znám co důkladný znalec tělocviku a br. Syl. Stiegler jest jeden z těch pravých a věrných pracovníků, který mnoho práce pro náš sbor vykonal jako pravý sokol, bez zisku a slávy. Sbor náš může býti s volbou úplně spokojen a jist, že naši vyslanci schopnosti své na sjezdu uplatní ku prospěchu Sokolstva Česko-amerického vůbec.

se zdá, že se vyplní proroctví těch, kteří již mnohou zkušenost v národní práci mají za sebou, a kteří hned od prvního počátku se vyslovili, že velké naděje v podobné spojení nekladou a byli někdo zklamán, byl to zajisté na prvním místě br. Karel Matoušek, jenž pro Svaz tak věrně pracoval, všude nabádal, abychom se jen k Svazu přidávali a co vyslanec a pak člen Výkonného Výboru vykonával v krátkém čase dosti práce, tak že mnohý se té jeho činnosti obdivoval. A tu najednou nám ve schůzi oznámí, že vystoupil z Výkonného Výboru S. S. a zároveň vystoupil z místního sdružení Svazu a co příčinu udával, že byl V. V. S. S. ignorován, že ani o těch nejdůležitějších otázkách a počinech V. V. v Chicagu, o kterých měl právo, ba povinnost hlasovat, ani nevěděl. Proto že mu není možno

děle členem Svazu být. Dojista jen právem považoval takové jednání za urážku nejen sebe, ale všech těch, které zastupoval, a stejného smýšlení byla většina sboru. V místním sdružení jsou též dvě protivné strany, kterým není možno svorně pracovat, aneb nechťi snad a to jen ku škodě nás všech. Místní sdružení si vzalo za úkol postavit si samostatnou školu, ale hned na počátku bylo některým jasno, jaká že nesvornost panuje v jednání Svazu. Táž ovšem by panovala i při jednání o postavení školy a proto v poslední schůzi usneseno, aby každý sbor a každý spolek, hlásící se ku straně svobodomyšlné, zvolil si dvoučlenný výbor, jenž by se staral o postavení školy a se Svazem neměl ničeho společného. A tak se dočkáme snad školy dříve, než jsme si mysleli, neboť bude-li ten výbor náš dobře a rozumně pracovat, jsme jisti, že bude všemi spolky štědře podporován, zvláště nyní po oné katastrofě ve škole v Collinswood u Clevelandu, kde tak mnoho dětí hrozou smrtí ukončilo ten mladý život svůj. Neštěstí to hrozné, jako jinde, přimělo zdejší městské úřady ku prohlídce všech veřejných místností a my skoro jsme jisti, až přijdou prohlízet naši školu, která se nalezá ve třetím poschodí Sokolovny, že nám bude jistě zavřena, aneb budeme nuceni v Sokolně mnohé opravy učinit, aby místnost byla bezpečnější. Spolky naše projevíly dosti dobré vůle a každý sbor slíbil přispěti větším obnosem a proto nyní bude nejvíce záležeti na výboru samém, aby hleděl využítkovat dobu a zájem pro školu se jevící a pilně dal se do práce.

Na zdar!

Franta Elsnic.

New York, 28. března.

V lednové schůzi konala se volba činovnic pro rok 1908. Starostkou jednohlasně zvolena ses. Anna Veselá, která již 15 roků úřad onen ku spokojenosti všech sester zastává. Místostarostka Marie Šimonková, zapisovatelka Růžena Hradecká, účetnice J. Voříšková, pokladnice Barbora Kurova, náčelnice Růžena Kutilova.

Ve cvičení u nás jest živo. Cvičí průměrně asi 40 sester, čekamek 20, takže cvičitel náš má plné ruce práce. Posledních několik měsíců cvičejí u nás též slovenské sokolky. Nahlédly, že nosení stejno kroje nedělá z nich ještě sokolky, proto umínily si, že budou cvičit. Cvičí jich 12. Prostná cvičí s našimi pod řízením br. Martynyho a pak je má na starosti jejich vlastní cvičitel br. Mysliveček.

Zeela vážně pomýšlí sbor náš s účastníky se sjezdu. Za tou příčinou zvolen pětičlenný výbor, by o potřebách a snahách našich porokoval. Zda-li pak i jiné sbory sokolek, v Nár. Jednotě Sokolské zastoupené, se sjezdu účastní? Mohly bychom se již předem dorozuměti a náhledy vyměňovati. — Všichni se zde těšíme na veřejné cvičení žactva, které odbývati se bude v dubnu.

Na zdar!

J. Voříšková.

New York, 30. března.

Nevím, mnoho-li českých vlasteneckých spolků věnovalo posmrtní vzpomínku českému králi pěveč, tolik ale jisto jest, že jednota naše ve schůzi dne 9. března vzdala hold tvůrci "Písní otroka" slovy k srdci jdoucími a všeobecným povstáním uctěna památka našeho, i nám zde dražého Svatopluka Čecha, který i nás Čechy americké miloval a věnoval nám skvostnou báseň vítací, když první americká výprava do Národního Divadla pořádána byla. Kroužek literární v odbočce české knihovny věnoval celý večer nesmrtelnému pěvci našemu, avšak jeden z nejlepších pořadů byl v "Čtenářské Besedě Vlast", kde životopis básníkův důkladně probrán. Zvláště popis "ze studentských let" mne velice zajímal a proto odporučuji všem sokolům, aby životopis velikána, našeho bratra sokola i vzácné perly,

které z pera spisovatele vytryskly, pilně četli, aby oceniti mohli našeho Čecha. Přednáškový výbor zajisté překvapí nás co nejdříve přednáškou o Svatopluku Čechovi, jenž žil jen pro národ náš, který chtěl viděti svobodným a v úplné volnosti.

Dne 5. dubna pořádá jednota naše veřejné cvičení žactva naší školy tělocvičné pořadu bohatého. Zprávu ponechám si, pakli některý odborník se nerozepíše o veřejném, do čísla příštího.

Dne 29. března sehrál Dram. Sbor skvostně vypravený děj, Tylův překlad "Život za přítele". Tak pěknou výpravou scénickou nemůže se žádný sbor zde pochlubit, a že děj dobře sehrán byl, dokazovala pochvala každého jednotlivce. Členy měl by sbor dramatický býti více vážen a podporován a pak dalo by se i na našem jevišti učiniti vše, jak v divadlech amerických.

Krutá smrt kosí v řadách našich! Včera pohřben byl 29letý br. Karel Hlaváč, který od dětství se Sokolu věnoval. Život byl mu radostí, rodina chloubou, a zdravím kypící bratr náš násilně vinou neopatrného stavitele o život přišel. Pracoval na 12. poschodí stavby, když obrovská nádržka s vodou se nějak porouchala a mocný proud vody srazil milého bratra našeho do hlubiny, kde okamžitě mrtev a přímo k nepoznání nalezen byl. Želíme ztráty sokola tak upřímného a rodině vyslovujeme nelíbenou a hlubokou soustrast. A zítra opět pohřeb a sice sokola Martínka. Není pomoci! Smrt zašla si v řady naše a my musíme dostati slibům daným. . .

Michael Kafka.

Cleveland, O., 30. března.

Jest mi opět pochlubit se, že dosud u sboru Sokola Čech žijeme. Učinil jsem v mém zpravodajství přestávku, protože nebylo nic tak mnoho důležitého, o čem by se mělo psát, a ty vnitřní spory sborové, ty jsou asi všude stejné. Dle dopisů všude jest více stran a všem nemožno vyhovět. Nač tedy psát o malichernostech?

Šibřinky, merenda a dětský karneval, to vše již jest za námi a jelikož na letní zábavy jest ještě dosti času, obrali jsme si za úkol sdružení naše svobodomyšlné krajany v jeden celek. A dosti těžký úkol onen jest vykonán a záleží nyní na členstvu sdružení toho, aby dle prohlášených zásad na započaté skutečně osvětové práci se pokračovalo.

Dne 1. března t. r. svolána byla do naší tělocvičny na Wendel ave. schůze svobodomyšlných krajanů clevelandských. Schůze, již se účastnila Dr. Wištejnová z Chicaga a obě. Voska z New Yorku, byla četně navštívena. Sokol R. C. Petráš přiměřeným prolovem schůzi zahájil a Dr. Wištejnová krásným jejím přednesem upoutala všeoobecnou pozornost posluchačů. Přednášku její podala nám věrný obraz naší česko-americké svobodomyšlnosti, jak ve skutečnosti jest. Neméně upoutal naši pozornost obě. Voska z New Yorku. Přednáška jeho byla duchaplnou a protkána faktickými doklady. Mezi jiným připomenul nám sokolům, co mají a musí sokolské sbory činiti, aby mohly se chlubit, že jsou zastánci zásad a snah Tyršových a Fügnerových. Po přednášce pak rozvinula se čilá debata, jakým směrem má organizace tato pracovat. Když vystřídal se několik řečníků, kteří dostatečně objasnili, co pravá svobodomyšlnost jest, bylo pak téměř jednohlasně přijato rámcové prohlášení zásad svobodomyšlných na posledním sjezdu v Chicagu přijaté a usneseno, by toto místní sdružení přidalo se ku Svazu Svobodomyšlných v Chicagu, aby tak společně tvořili jsme mohutný celek. Zvolen pak výbor, jemuž uloženo, by vypracoval stanovy a učinil vůbec potřebná opatření ku svolání příští společné schůze.

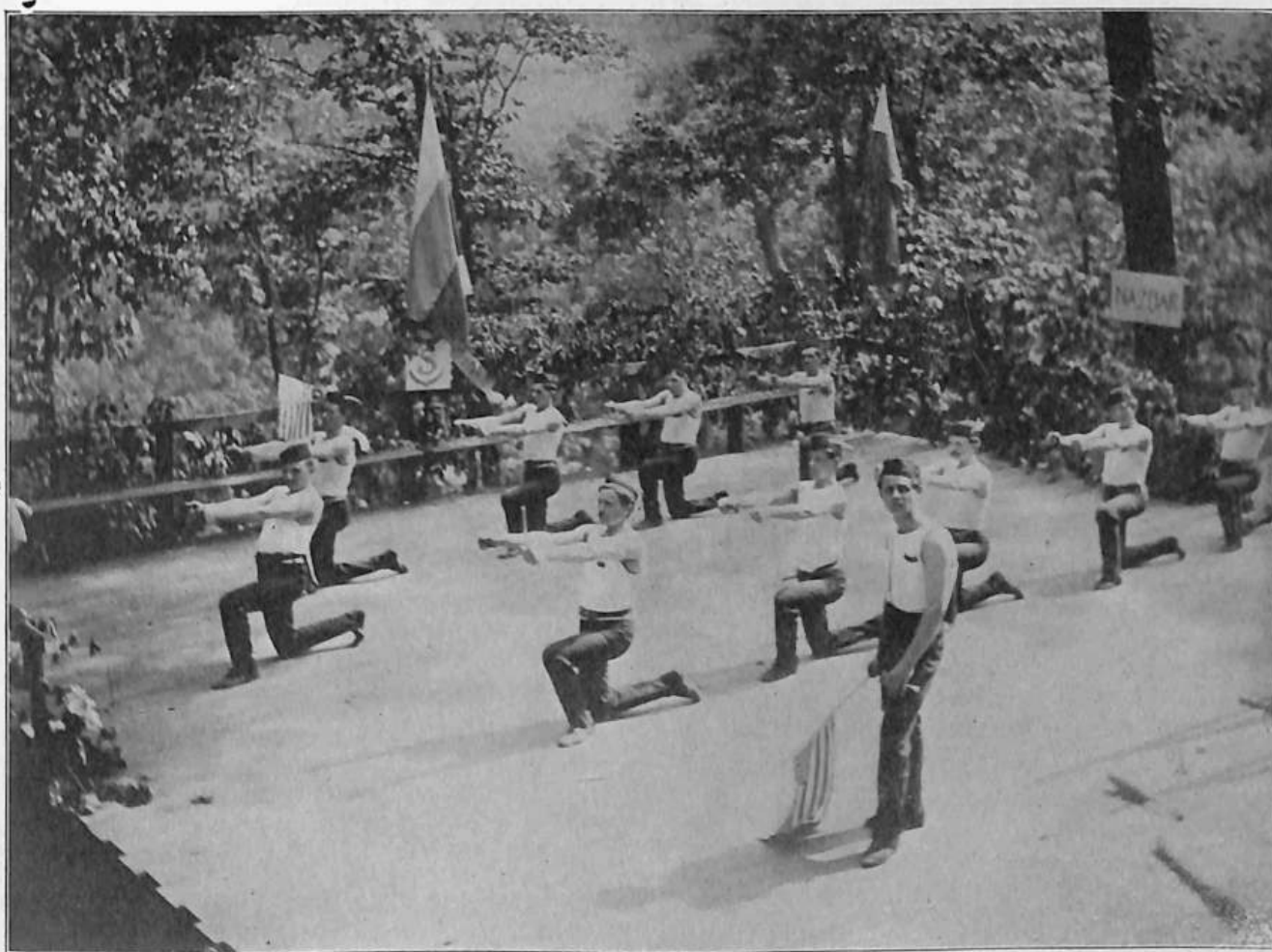
Společná schůze pak svolána byla na neděli dne 22.

března opět do naší tělocvičny a tam výborem předložené stanovy po malých změnách v některých odstavcích jednomyšlně schváleny.

Učinili jsme tudíž opět jeden krok a to krok mohutný, který zajisté slouží všem Čechům clevelandským ku cti. Ledy jsou prolomeny, přiložme tudíž všichni ruce k dílu, a máme-li si již říkat, že jsme svobodomyšlnými, tedy jimi skutečně bud' me. Ku konci dovolil bych si apelovati na náš sbor, aby co celek přidali jsme se k místnímu sdružení. Kdyžtž počátek dán byl sbory sokolskými, nuže necht' nezůstaneme za spolky druhými.

Do příštího sjezdu zvolení A. C. Petráš a J. Štíbr, ti

se závodu veškerého, tedy i atletického, tož vezmem na příklad skok o tyči, který dle našeho posunovacího způsobu nejdéle ze všech závodů trvá. Celkem pak trvaly by závody naše déle než jak při nynějších pravidlech. Nuže, máme-li již učiniti opravu, učiníme ji důkladně a cele. Můj náhled jest, rozdělit závody na druhy dva. Nárad'ové a atletické. A tu ani neobávám se jednostrannosti, jak dále vysvětlím. Chceme-li získati naši česko-americkou mládež, musíme ji získat jak se získati vůbec dá. Nač činiti překážky, kterých vůbec netřeba. Víme ze zkušenosti, že naše mládež raději pěstuje evičení atletická, nežli na náradí, a má do jisté míry pravdu. Pohled' do našich tělocvičen a nebudeš

Prostná na veřejném T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.

zajisté pilně pracují na opravách našich hlavních stanov i doufám, že co nejdříve nějaký praktický návrh uslyšíme.

Na zdar!

F. M. Vácha.

Chicago, 29. března.

Článek v posledním čísle Sok. Amerického "Čeho bychom získali" bedlivě jsem četl. Přiznávám, že náhled (návrh) na rozdělení našich závodů jest nutný, avšak nemohu souhlasiti se všemi důvody, jež uvádíš. Sám pravíš, jak byls' svědkem, kde nárad'ový specialista stával se při skocích směšným se strany obecenstva. O něco dále, "Neobávejme se jednostrannosti atd." Tím bychom opět onen výše uvedený zjev neodstranili. A času tím způsobem též nenabýli. Jelikož musel by každý borec dle toho účastniti

se divit. A tu napadá mně několik slov jednoho řečníka, při jisté sokolské slavnosti pronesených: "Není to tělocvik, tělocvik jest na místě druhém, ale jest to ono vlastenecké přesvědčení, jež vábí muže mladé v náš kruh." Na to však tvrdím, že jest to jen tělocvik a již z toho ohledu také má míti český atlet stejná práva. Lepší nějaký tělocvik nežli žádný! Rozdělením takovým můžeme jen získat, a neobávám se pranic, že tím porušíme sokolské zásady a soustavu. Vždyť i v Čechách mimo skok daleký a 90 metrů běh, veškeré závody jsou závody mimořádné. Ovšem, že tam nemůže se účastniti borec závodů mimořádných, aniž by bral podílu na závodu nárad'ovém. Zde však budiž pravidlem, aby borec bez rozdílu musel se účastniti závodů prostných, a ty bud' tebe mu k dobru počítány. Tím docí-

líme, že i athlet bude nucen jim se věnovat, a dále nebudiž připuštěn k závodům jen skoku, neb jen běhu, nýbrž každý athletický borec musel by se účastniti pětiboje. Tím by již byl nucen dosti všestranně cvičiti.

Že by atletika nebyla všestrannou, žádný v celku nemůže upříti. Vždyť vskutku lepší jest pohled na vyvinutého athleta, nežli na svalnatého náhradového borece.

Ku konci jen pravím, rozdělením tím získali bychom mnoho mladíků, získali bychom lepší výsledky závodní i na času.

Jsa zvolen zástupcem do sjezdu N. J. S. od Sok. Chicago, podávám též jednu opravu závodních pravidel a sice pokud se týče závodů prostných. Jelikož pravidla nynější v té věci nejsou dosti jasna, doporučuji připojení následujících slov: "K závodům prostným přidělení bude též soudcové tři. Každý soudce pozoruje cvičence dva, následující oddíl změni soudci svoje místo (dvojice), též i oddíl třetí, takže všechny borece vystřídají. Body budou počítány jako na povinné cviky na nářadí, pro každý oddíl. Jsou-li prostná sestavena z více oddílů, tedy se tři vylosují."

Na zdar!

Anton Červenka.

K PŘÍŠTÍM ZÁVODŮM ZÁPADNÍ ŽUPY.

Píše Franta Slavětinský.

Po závodech schuylerských roku minulého psal jsem a upozorňoval na nedostatky, na chyby, jež tu a tam jsem postřehl. Znovu již hotovíme se, připravujeme k podobnému zápolu — blíží se doba odbývání závodů župních. Chci tentokrát upozorniti předem, co třeba věděti všem sborům v Župě, abychom uvarovali se nepěkných zjevů — aby nevzniklo žádné nedorozumění, jak před závody, tak při nich, ba i po.

Závody sjezdem stanovené do Wilber, Neb., odbývány tam nebudou z příčin ovšem málo nás potěšujících. Sbor ten doznává sám, že u nich nemožno závody pořádati. Kam ztratili se ti činovníci pilní, kde jest ta obětavost, kde jest ta činnost a všechno to krásno, jež ten sbor kdysi stávil do řad prvních? Jak jest Vám, bratři, při vzpomínce na dny ty dávné? Což Sokolství u Vás již jest věci posl dní? Probud'te se znovu k práci — obnovte znovu tu pověst jednoty Vaší — abychom nemuseli čítati Vás mezi sbory poslední!

Župní Výbor se souhlasem V. V. N. J. S. dal hlasovati o místě ku odbývání závodů a navrhnul sbory Omaha a So. Omaha. Hlasováním získána Těl. Jed. Sokol Omaha. Závody tedy odbývány budou v Omaze, ve dnech 31. července, 1. a 2. srpna. Těl. Jed. Sokol Omaha zvolila již závodní výbor, jenž spolu s výborem župním ihned v činnost vstoupil a pracemi přípravnými se obírá. Spolehám, že výbor ten vědom jest si povinností všech, jež na se běře a přípravy zamýšlené náležitě promyslí, tak aby úspěch a zdar závodů nás neminul. V prvé řadě jest zaopatření řádného místa, jež vyhovovalo by závodním požadavkům. Opakuji zde, co psal jsem po závodech schuylerských, že netřeba nám protahování závodů na celý den.

Vzhledem k tomu, že léta dřívější vysílání byli závodníci bez rozdílu, zda-li jsou členy N. J. S. neb ne, upozorňuji br. jednoty, aby řídily se tentokrát přesně dle "závodních pravidel" N. J. S., což i my přísně budeme vymáhati.

Dále upozorňuji, že závody povinné dělí se na: závody 1., 2. a 3. třídy a závody starších. I zde budeme říditi se dle "všeobecných ustanovení" a nepřipustíme žádného, jenž již na závodech se podílel, do třídy třetí. Závodníci třídy třetí povinni jsou cvičiti prostná, dále cvičení na všem stanoveném nářadí a všechny skoky — tudíž i skok

o tyči! Uvádím proto, že viděl jsem závodníky (čekance) zavoditi ve třídě třetí, a když přišlo na skok o tyči, tu nemohli ani tyč unésti.

Neposílejte, nedoplňujte družstva silou tak mladou, neprospějete jim tím, spíše uškodíte, ba i na pověsti naší zanecháte stín nevyspělosti. Učiňte výběr mezi svým členstvem, neposílejte kde koho, necht' předcházejí všady zkoušky a veřejná vystupování, tak aby jisti jste byli, že sbor Váš zastupuje členstvo vybrané — zastupují sokolové. Soudcové navržen necht' znali jsou tělocviky a všech závodních pravidel. Na těch, již soudci budou na prostná, vymáhána bude důkladná jich znalost.

Sbory povinny jsou nejdéle do 30. dubna udati Ústřednímu Župnímu Výboru počet a oddělení boreců, které na závody vyšlou a nejdéle do 30. června zaslati jména s udáním, kdo v kterém oddělení závoditi bude. Nutná jest toho potřeba, aby přípravy k tomu se vztahující učiniti se mohly, aby župní výbor v čase ustanoveném vše zaslal pak V. V. N. J. S., pod jehož právomoc závody tyto spadají.

Stanovená cvičení prostná pro závody, jakož i cvičení sokolek uveřejněna byla v lednovém čísle Sok. Amerického. Uvádím zde opravu ve cvičení pro sokolky a žádám br. cvičitele o laskavé povšimnutí: Oddíl IV. cvičení A. na dobu 7—8 místo: Přisunem pravé nohy stoj spatný, má státi: Přisunem levé nohy stoj spatný.

Vzhledem ku složitým sestavám prostných cvičení žádám veškeré br. jednoty, aby vyslaly svého náčelníka neb cvičitele na dny 28. a 29. dubna do tělocvičny Omažského Sokola, kdež budou probrána, znalost, vysvětlení a nacvičení jich poskytnuty. Usnadní se tím práce cvičitele a ušetří Župě na výlohách cestovních.

Doufám, že br. jednoty v Župě povšimnou si upozornění všech, jež zde uvádím. Nutná již toho potřeba, aby přesnost a kázeň dobrovolná ve všem v řadách našich byla, by trochu více citu, uvědomění sokolského a nadšení pro podobná veřejná vystupování řad našich — bylo viděti.

Necht' v každé tělocvičně rozvine se činnost dvojnásobná, neboť jen pilnou, vytrvalou přípravou se uplatníte.

A což vy sbory, jež delší čas již nečinnými jste, i tentokrát Vás nespátříme? Což nepohne Vámi ani ten ruch závodní? Probud'te se již jednou a pohled'te na štít svůj — vždyť nesete jméno "Sokol"! Nezdá se Vám, že nepřámem jména toho používáte?

Velká vzdálenost jest sborů v Župě soustředěných od Omahy, daleko mají bratři z Kansasu, dále ještě z Oklahomy, však jednou přece rádi bychom jich zde spatřili, což myslím, že při dobré vůli z jejich strany, vzdálenost tu by přece mohli překonat. Jedno společné vystoupení sborů Kansaských ve Wilson, jedno společné sborů Oklahomských v Oklahoma City neb Prague a z nich vybrání za každý stát po 1 družstvu snadno by se dalo provésti.

Necht' tedy v každé jednotě, v každém cvičení připomínány jsou dny 31. července a 1. a 2. srpna co svátek sokolstva na Západě a v dny ty necht' každý sbor, necht' každý člen jest v práci, v práci poctivé, již výsledek znovu zdobiti bude jako čerstvý lístek dějiny Sokolstva Amerického.

CVIČITELSKÁ ZPRÁVA T. J. S. BUDIVOJ ZA ROK 1907. (Dokončení.)

Dne 4., 5., 6. a 7. června slétly se bři. Poláci svým VIII. sletem do našeho města Detroit, kdež byli naši bratři čestně zastoupeni. K žádosti bratří Poláků vyslala naše jednotka několik bratrů jako soudce k závodům, a sice byli to: Liška, Kostka, Čáp, Štefl, Jelínka, Třeška a náhradník Hradecký, který zastával místo za nepřítomného br. Jelínka.

Usneseno, by při soudcové zastávali místo jako de-

putace jednoty, k čemuž však nedošlo, neb deputace měla býti přítomna již dopoledne a ohlášena předem br. Polákům.

Bratři! Tímto nastínil jsem Vám stručně výsledek mé práce po celý rok mezi námi konané, a at' již soudí kdokoli jakkoli, mé vědomí jest, že jsem vykonal svoji povinnost, jež mně jako eviřiteli a sokolu mezi Vámi přináležela. Toto vědomí mě sílí a bude sílit po celý pobyt můj v Americe, neb pevně věřím, že pravda nikdy nezanikne, byt' i hluboko zašlapávána byla. Ovšem není mně třeba **nařikat**, že jsem sám, a že mně nebylo porozuměno, neb za ten krátký čas získal jsem opravdu mnoho přátel, kterých si v pravdě

abychom se snad řeči anglické neučili, — učme se jí, učme se jí rádi, neb každý vzdělaný Čech má hleděti k tomu, by obvládal více řeči, tím více řeč, kterou zde potřebujeme. Avšak zahazovati svoji řeč, řeč svého národa, matek svých, jež nás vlastním mlékem kojily, může učiniti jen bídák, padouch zrádný — sokol však toho schopen býti nesmí. A kdoby snad omlouvati se chtěl, že v Sokole se chce naučit anglicky, ten jest příliš chudičký, neb Sokol jest určen k tomu, by třibili jsme se v něm ve svém mateřském jazyku, učili se česky myslet, cítit i jednat. A zde zvláště jest toho třeba, by ta naše sokolská domácnost byla upravena

Cvičení žáků T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.

vážím a kdyby jich bylo sebe méně, jest mně vědomím, že jsou to ti praví, již s věcí sokolskou nejen myslí, ale i cítí, lidé pro věc sokolskou necítící, nemyslicí, nemohou nikdy nic dobrého pro nás a věc sokolskou vykonati, nýbrž nás a věc sokolskou jen poškozují. Proto jest třeba, bychom revidovali jednotu naši a to především každý sám sobě aby dal ruku na srdce, zdali jest hozen toho krásného jména sokol, zdali jako sokol jedná, jako poetivý syn matky české smýšlí. — Vím dobře, že mnohý měl vážné obavy, abych Vás nepočeštil, však at' takový nezapomene, že pokud jsme Čechy neb Slovany, potud jsme sokoly, a zanikne-li náš jazyk, zanikne i to krásné jméno "Sokol". Proto, bratři, hled' me vždy a všady mluviti mezi sebou česky, a ved' me dítky naše k tomu, by i s námi tak činily, — nemyslím snad,

tak, by po celodenní neb týdenní práci cítili jsme se mezi svými. Co bratři, jest toho příčinou, že setkáváme se s případy, že mládež zde vychovaná s námi necítí ani nemyslí? Nic jiného, než že ten náš vychovávací aparát jest porouchán a nutno jest nepatí trhlíny, jimiž nám potřebná síla mravní pro náš život uchází. Neb jak mládež vychováváme, taková bude až vyroste — vštěpujeme-li dítku úctu a lásku k národu svému, k lidu, z něhož vyšel, a řeči mateřské, bude to s ním růsti po celý život a radost z něj míti jednou můžeme. Ponecháme-li dítky samy sobě a místo lásky a úcty k lidu a ku jménu českému, ponecháme jim otravující nenávisť a jiné věci, vyroste z nich pokolení odpadlíků, které za své matky a jméno svého tatíka stydětí se budou.

To stálé mluvení, že vymřeme, připadá mně, jako by ten český člověk v té své chudobě nesměl česky mluvit, česky cítit, aneb dokonce za nějaký ten trpce nabytý dollar tak činiti nechtěl.

Nám sokolům nemělo by nikdy napadnouti, že vymřeme; tuto slabost neměl by vypouštět žádný sokol, a kdyby i jako poslední potomek zde dliti měl, přece ve své mravní síle a ku své radosti měl by hledět k tomu, by i po něm čestná památka zůstala. "Neb sláb je ten, kdo ztratil v sebe víru, a malý, kdo zná jen malý cíl!"

A nyní bratři několika slovy loučím se s Vámi, ne však jako sokol to nikdy, však jako Váš cvičitel odejít musím. Buďte vždy věrni sobě, pravdě a spravedlnosti jak se na řádné sokoly a muže sluší a patří.

Děkuji všem jenž mě při práci podporovali, mezi jinými děkuji zvláště br. Oldř. Kostkovi, který nevšední ochotou na cvičišti mnohé věci zhotovil neb opravil. — Co jsem mezi Vás zasil nezašlapávejte — snad proto, že to bylo české, nýbrž hled'te sémě dobré pěstovat, by tak zkvétala krásná věc naše sokolská stále k pokroku a vyšším ideálům lidstva. By se tak stalo tomu platí mé sokolské "Na zdar!"

Václav Třeška, odstupující cvičitel.

Poznámka: Tato zpráva byla ve schůzi výroční jednohlasně přijata a k návrhu br. Fr. Lišky usneseno, aby byla uveřejněna v "Sokole Americkém" v plném znění a původní listina uschována do archivu jednoty.

ZE ŽUPY SEVERO-VÝCHODNÍ.

Cleveland, O., 26. ledna.

Schůzi zahájil star. Jos. Štíbr. Zápis z min. schůze přijat, jak čten. Do schůze se nedostavili: Alois Urbanec, Otto Píek, aniž by omluvu zaslali; Antonín Panka omluvu zasílá, jest přijata. Výbor na objednání nářadí pro T. J. S. Horník oznamuje, že dosud cenu nemá vyjednanou, zpráva přijata.

Sokol Čech oznamuje třetího zástupce do Ústředního Výboru, Josefa Ouřada.

Dopis Družstva pro postavení pomníku Karla Havlíčka Borovského čten a přijat.

Usneseno, aby se zástupci postarali, aby sbory jejich nějakou částkou přispěly, obnosy ty pak aby zaslaly na župní výbor, tak že by se odevzdaly společně. Též zvolení H. Novotný, Fr. Cais, Jos. Štíbr a Jos. Jílek, aby se pokusili, zda-li by se dalo něco uspořádat v tentýž prospěch.

Dopis T. J. S. Tyrš čten a přijat, kterém žádají ostanovy; sbor oznamuje svoji nelibost nad vyloučenými bratry. O dopise mnoho nejednáno, jelikož ona záležitost byla vyřízena v minulé schůzi.

T. J. S. Podlipný zasílá doplatek \$1.40 za rok 1906.

Technický výbor oznamuje, že dosud úplnou zprávu nemá o společném vystoupení a závodech místních sborů.

Fr. Cais žádá o dovolení, aby vzdáliti se mohl ze schůze, jelikož má jiné důležité jednání, načež usneseno, aby příští schůze se odbývala u Sokola Nová Vlast.

Sokol K. Turek dává návrh, aby byl technický výbor zvětšen o dva členy; zvolení Emil Šlapák a H. Novotný.

Sokol J. Jílek podává návrh o soudcovském sboru při závodech, kterýžto návrh má být předložen Výk. Výb., což přijato.

Dále sokol K. Turek navrhuje, aby se objednaly "Cvičitelské Listy" a "Výchova Tělesná", což přijato. Listy ty má používatí Ústřední Výbor Župy Sev. Vých.

Sokol E. Šlapák dává návrh, aby se cvičitelé clevelandští scházeli jednou měsíčně a probírali theorii, tak aby každý cvičitel užíval stejného názvosloví a tu hlavní po-

zornost se má prostným věnovat. Usneseno, aby se scházeli nejen cvičitelové, nýbrž celé cvičící sbory.

Dále usneseno, aby se zaslala žádost o župní poplatek T. J. S. Tyrš.

Pak zvolen účtující výbor: K. Turek, Jos. Ouřada a Jos. Jílek, aby prohlédli knihy.

Příjem: Od T. J. S. Podlipný.....\$1.40

Vydání: E. Šlapák, služné jednatele za rok..\$8.00 ..

E. Šlapák, poštovné za rok.....\$1.83

Úhrnem \$9.83

E. Šlapák, jednatel.

* * *

Cleveland, O., 23. února.

Schůzi zahájil star. Jos. Štíbr za přítomnosti všech zástupců.

Zápis z minulé schůze jak čten, tak přijat.

Star. Jos. Štíbr oznamuje, že dosud nářadí nekoupili pro T. J. S. Horník, jelikož se jim cena zdála příliš vysoká a tu se museli napřed dohodnout s onou jednotou.

Dopis T. J. S. Horník čten a přijat. Bratři žádají nářadí co nejdříve; zároveň zasílají poukázku na \$50, které se mají připojit k oněm \$50, jež T. J. S. Horník ponechala zde dříve. Výbor na zakoupení nářadí má žádosti bratřů v Dillonvale okamžitě vyhovět.

Dopis T. J. S. Říp z Allegheny čten a přijat, v němž bratři sdělují, že 4. července jest nejpříhodnější čas ku odbývání sletu. Ústřední výbor souhlasí a T. J. S. Říp se má dopsat, aby pozvala i slovenské sbory tamnější. Též má jednatel všechny sbory Sev. Vých. Župy uvědomit, že slet se bude odbývat.

Sokol Tyrš zasílá \$25 co splátku na půjčku a \$5 co poplatek za rok 1907.

Sokol Nová Vlast oznamuje, že na místo Otto Pícka vysílá zástupce Václava Přesku.

Dopis br. náč. V. Trásky čten a přijat. Zděluje, že zasílá dva praporky na vzorek, též že objednal hudební doprovod pro slet, cvičení veškerá že vypracoval a poslal župnímu výboru. Následují obšírnější a rozličné jiné náhledy, hlavně žádá však, aby bři. cvičitelové hleděli co nejlépe cvičení naevičiti, aby se vystoupilo dokonale.

Br. náčelník má vysvětlit, že se též bude zde v Clevelandu pořádat společné vystoupení místními sbory první neděli v červnu. Ona cvičení zasláná odevzdána byla technickému výboru.

Výbor, který se měl dohodnout, zda-li by se dalo něco pořádat ve prospěch pomníku Karla Havlíčka Borovského. oznamuje, že doporučuje za nejlepší vypsát 10 sběracích listin, platících od 1. dubna do 30. října a pomocí těch že by se agitovalo k účeli označenému. Přijato a H. Novotný ony listiny má vyhotovit.

Br. F. Cais oznamuje, že sebral asi 15 výtisků stanov naší Župy, které mají být zaslány T. J. S. Tyrš a T. J. S. Horník.

Br. jednatel má požádat Sokol Lorain o poplatek.

Sokol Čech zasílá poplatek za rok 1905 \$28.30.

Pak usneseno, aby místní sbory odbývaly zase společně cvičení a sice příští pátek u Sokola Čech; br. K. Turek má něco přednést o tělocviku u té příležitosti.

Zástupce Fr. Jiše oznamuje, že T. J. S. Tyrš žádá Župu o cvičitele. Po delším jednání usneseno, by zástupci přednesli svým sborům, zda-li mají schopného cvičitele ve svém středu, který by se mohl cvičitelství u oné jednoty věnovati.

Příští schůze se bude odbývat u T. J. S. Tyrš.

Br. Urbanec podává omluvu, že byly radovánky, jež jej zdržely od poslední schůze, tedy platí 25c. pokuty.

Cvičící sbory dle návrhu E. Šlapáka v minulé schůzi se mají sejít příští neděli v 10 hodin u Sokola Čech.

Příjem: Od T. J. S. Horník na nářadí.....\$50.00
Od Sokola Čech poplatek za r. 1905.. 28.00
Od T. J. S. Tyrš splátku na nářadí.. 25.00
Od T. J. S. Tyrš poplatek za r. 1907 5.30

Úhrnem \$108.60

Mimořádný příjem od br. Urbance pokuta 25c.

Na zdar! Emil Šlapák, jednatel.

NÁČELNÍKŮM K POVŠIMNUTÍ.

Všichni náčelníci sborů Župy Střední jsou žádáni, by zaslali poslední čtvrtletní zprávu během tohoto měsíce. Ty, kdož neučiní tak, upomínati budu na jich povinnost přímo u příslušných sborů, neb pro netečnost mnohých náčelníků ani mě není možno vykonati povinnost na se vzatou.

Na zdar! V. K. Tríska,
náč. Župy Střední.

Poznámka redakce: Oznámení tohoto povšimnouti by si měli náčelníci všech sborů N. J. S., neb stejné stížnosti dochází nás i ze Žup jiných a nás nemile se dotýká, máme-li jednu a tutéž stížnost stále opakovat.

ZÁPIS ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ŽUPY STŘEDNÍ ze dne 16. března 1908.

Starosta W. J. Šedivec zahájil schůzi v určitý čas. Nepřítomen br. Ryska. Zápis z minulé schůze čten a přijat bez opravy.

Jednatel podává zprávu, že do schůze únorové dostavili se pouze 3 členové a jelikož nestávalo ničeho důležitého, schůze odložena na březen. Výbor, který měl vyšetřiti příčinu, proč sbor Mount Pleasant zamýšlí odstoupiti od N. J. S., oznamuje, že povinnosti svojí dostal a vše vyrovнал příznivě. Br. Pit'ha, zástupce jednoty Mt. Pleasant, podává zprávu, že se v jejich sboru přestalo cvičiti, a že pomýšlí na získání cvičitele, jenž byl by zároveň mocen řeči anglické, aby mohly též cvičiti dívky americké, že by tím valně přispělo k udržení se sboru jejich. Usneseno vyčkati do příští schůze, jak sbor Mt. Pleasant sám rozhodne.

Župa Fügner-Tyrš zasílá dopis a zve nás na jejich závody, které budou odbývány ve dnech 30. a 31. května t. r. v Chicagu a zároveň přikládají závodní pravidla. Dopis přijat a usneseno vyzvati všechny sbory Župy Střední, aby hleděly závodů těchto se účastniti počtem závodníků co možná největším.

Jednatel podává návrh, aby ve všech sborech Župy Střední učiněn byl pokus s vyučováním české soustavy tělocvičné. Návrh podporován a přijat, načež rozpraven rozhovor, jakým způsobem by se dalo nejlépe provést. Usneseno, že nejlépe a nejlaciněji by bylo, kdyby každý cvičitel věnoval aspoň půl hodiny času při každém cvičení vyučování theorie, že způsobem takým seznámili bychom všechny cvičence s nejlépejšími body naší soustavy, tak že v pádu, že by se příště zase pořádal kurs pravidelný, měli bychom již výběr posluchačů značný a co nejlépejšího, naší tělocvičné soustavy znalé. V městech,

kde více sokolských jednot stává, ponecháno na dobré vůli pořádat podobný kurs společně; župní výbor jest volným platiti učitele. Pro jednoty St. Louis, Mt. Pleasant a East St. Louis zvolen br. Tesař, který má začíti s vyučováním první neděli v dubnu v místnosti Sokola St. Louis a sice v 9 hodin ráno.

Dále, aby v našich sborech zavládla lepší činnost, doporučuje župní výbor, aby každý sbor pořádal poučné přednášky při svých pravidelných schůzích, neb tím by se členové nejen poučovali, ale i vábili do schůzí, a kde jsou členové, tam činnosti nikdy neschází.

Tělocvičná Jednota Sokol Milwaukee zasílá župní poplatek za 2. půlletí r. 1907 \$8.00 a Mt. Pleasant \$2.00.

Příjem \$10.00, vydání žádné.

Na zdar!

Frant. Vách, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA BŘEZEN 1908.

Příjem.

3. Plzen. Sokol, Chicago, do fondu pro sjezd za r. 1905—6—7—8	\$176.60
3. Předpl. na S. A., S. Huska, Dr. Tichý a Sokolky New Bedford	2.25
10. T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kas., za I. '8	12.60
12. T.J.S. Nová Vlast, Clev., O., za IV. '07 a na I. '08	22.50
12. T.J.S. Nová Vlast, do fondu pro sjezd za r. 1907—8	12.00
14. T.J.S. Budívoj, Detroit, do fondu pro sjezd za r. 1907—8.....	8.30
14. Za ohlášku v Sok. Am.	3.00
19. T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md., za I. 1908....	9.90
19. T. J. S. Praha, Prague, Okla., za IV. 1907.....	6.10
19. Předpl. na S. A., Svojték, Pitha, Novák a Uhlíř, Omaha, Neb.	3.70
21. Předplatné na S. A., J. Borecký, Little Rock....	.75
21. Č. A. S., Manitowoc, Wis., do fondu pro sjezd za r. 1908.....	3.60
21. S. J. Blesk, Baltimore, Md. za I. 1908.....	67.90
23. Za těl. knihy, br. Skalník, Schenectady, N. Y....	.48
24. Č. A. Sokol, Bayonne, N. J., do fondu pro sjezd za r. 1907	2.80
24. Sb. Sokolek, Omaha, Neb., za I. 1908.....	3.90
25. Za dva ročníky S. A., T. J. S. Philadelphia, Pa.	1.50
25. Za těl. knihu, br. Pánek, Cleveland, O.....	.12
25. Za ročník S. A., Fr. Slavětinský.....	.75
26. T.J.S. Říp, Allegheny, Pa., za II., III. a na IV. '07	57.60
28. Sbor Sokolek Hvězda, New Bedford, Mass., za I. '8	1.40
31. Č. S. T. J. Sok. Haverstraw, N. Y., za I. 1908....	3.60

\$401.35

Hotovost z minul. měsíce.....6,721.53

Úhrnem\$7,122.88

Vydání.

4. Polovina na cestov. agitatorů Župě Vých.	\$ 2.50
4. Za tři rytiny pro Sok. Amer., Alden Co. C. R., Ia.	11.73
4. Za 5120 výtisků S. A. s výpr. a pošt. pro únor....	208.66
21. Vrch. poř. S. A. za březen, Dr. J. Rudiš-Jičinský	30.00
21. Výp. poř. S. A. za březen, Ant. Haller.....	10.00
21. Výp. poř. S. A. za březen, Jos. Čermák.....	10.00

Úhrnem\$272.89

Příjem\$7,122.88

Vydání 272.89

Hotovost\$6,849.99

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.....	\$1,571.62
Fond pro běh cvičitelský.....	42.85
Základní fond N. J. Sokolské.....	300.00
Na Germania Savings Banku.....	\$2,450.00
Na Dry Dock Savings Banku.....	2,450.00
Hotovost v pokladně Nár. Jed. Sokolské.....	1,949.99
	\$6,849.99

Tímto prosím br. tajemníky, by ihned po ukončení ¼-letní schůze zaslali zprávu za I. ¼letí t. r. Zároveň by měli tentokráte br. starostové sborů dohlédnouti, by zprávy v čas zaslány byly.

Dále prosím o okamžité zaslání odpovědi na dotazník jednatelem zasláný.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, dne 6. dubna.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli br. A. Jahoda, V. Zvoník a J. Pavlík.

Zápis o minulé schůzi přijat jak sestaven.

T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, zasílá obšírný dopis o suspendování Jos. Jadrníčka. Podávají úplné vysvětlení celé záležitosti. Výkonný Výbor N. J. S. schvaluje jednání T. J. S. Tyrš.

Pan Urbánek z Prahy zasílá účet v obnosu 53 korun za zaslání, upravení a za clo památního spisu pro presidenta francouzské republiky při poslední výpravě sokolské k 5. sletu. Účet přijat a k vyplacení odkázán.

T. J. S. So. Omaha žádá záslužní listinu pro br. F. Jauše. Byla povolena.

T. J. S. Podlipný oznamuje, že si rozhodně přeje býti přivtělen do jiné Zupy, udávajíc, že nepatří již k Severovýchodní od září 1907. Usneseno, aby T. J. S. Podlipný byla přivtělena k Zupě Východní, a uloženo zapisovateli, aby dopsal Zupě Severo-Východní a ji o kroku tom uvědomil.

T. J. S. Black Wolf, Kans., protestují proti poplatkům Zupou Západní na ně uvrženému, a na vydržování společného cvičitele vypsaného, podotýkajíc, že v pádu by byli nuceni onen na ně uvalený poplatek platit, že by se viděli nuceni ze Svazu N. J. S. vystoupiti. Usneseno dopsat Zupě Západní ohledně této záležitosti a požádati, aby hleděli nějakým způsobem urovnati.

Jednatel oznamuje, že objednal rozličné tělocvičné knihy, a sice v obnosu \$20.50, zároveň oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Newark a T. J. S. Slovanská Lípa v Chicagu, Ill.

Účet Nár. Tiskárny za tisk a výpravu Sokola Amerického a za přílohu za měsíc březen v obnosu \$235.28 přijat a k vyplacení odkázán.

T. J. S. K. Jonáš z Wilson, Kans., žádá Výk. Výbor, by jim bylo povoleno 12 diplomů ku státním závodům. Žádosti má býti vyhověno.

T. J. S. Slovanská Lípa žádá Výk. Výb. N. J. S., aby jim bylo posečkováno s poplatkem, který dluhují Výk. Výb. N. J. S. i udávajíc, že jsou volni dáti Výk. Výb. dlužný úpis na dotyčnou částku, protože se nyní nalézají ve finanční tísní. Usneseno žádosti této vyhověti a dluhopis T. J. Slovanská Lípa přijmouti.

T. J. S. Omaha žádá záslužní listinu pro br. R. W. Bartoše a Adama Sloupa. Žádosti té učiněno zadost.

Br. J. Čermák udává rozličné příčiny, proč nemůže žádosti Výk. Výb., aby se účastnil příštího sjezdu, vyhověti, a děkuje Výk. Výb. za důvěru v něj kladenou. Vreční náčelník br. A. Haller zasílá dopis téhož znění a též udává, že mu není možno žádosti Výk. Výb. vyhověti a sice z různých příčin.

T. J. S. New York žádá záslužní listiny pro br. Tom. Beneše, který jest členem uvedené jednoty od 5. pros. 1887. a Emila Poláka, od 19. března 1887. Žádosti má být vyhověno.

Vreční pořadatel br. J. Rudiš-Jičínský píše stran brožurky jim zpracované a doporučuje, aby byl jeden výtisk téže zaslán každé jednotě do knihovny a na výměnu rozličným časopisům zde i v Čechách. Usneseno celou záležitost ponechati vrečnímu pořadateli, aby sám vypočítal, mohli výtisků by bylo zapotřebí a pak aby sám celou záleži-

tost do pořádku uvedl. Zároveň zasílá účet za cut v obnosu \$4.05, který byl přijat a k vyplacení odkázán. Účet od Ringler a Spol. za 2 cuty a sice jeden do 'Sok. Am.' a druhý do knihy br. Čermákem zpracované, v obnosu \$8.70 přijat a k vyplacení odkázán.

T. J. S. Miligan oznamuje, že si přeje ze Svazu N. J. S. vystoupiti a žádá, aby jim Výk. Výb. N. J. S. zaslal odstupní listinu. Výk. Výb. nemůže žádosti této vyhověti, dokud nebude jmenovaná jednota se župními poplatky vyrovnána a zcela vypořádána.

Vreční pořadatel zasílá dopis, v kterém se přimlouvá, aby byl někdo poslán do Hopkins, Minn., a hleděl tamní jednotu, která tam již déle trvá a čile si vede, získat pro N. J. S. Br. F. B. Matlach ze St. Paul se přimlouvá, aby byl vyslán společný cvičitel do onoho města. Usneseno dopsati župě Střední, aby záležitost tuto vzala v úvahu a se o obě postarala.

Usneseno dále, aby byly veškeré jednoty vyzvány, aby si zvolily zástupce do příštího sjezdu, aby tam byly vesměs zastoupeny, protože Výk. Výb. hradí cestovné každému zástupci, a tu jen by bylo záhodno, aby každá jednota byla na místě. Zároveň jsou veškeré jednoty žádány, aby neodkládne zaslaly Výk. Výb. svá odporučení a dodatky, jakož i opravy stanov pro příští sjezd, aby mohlo být vše v čas v Sokole Amer. uveřejněno. Dále jsou žádány co nejdříve odpověditi na jednatelem jim zasláné dotazníky a tyto vyplněné na jednatele Výk. Výb. N. J. S. zaslati.

Br. K. E. Hrbek, který byl vyslán Výk. Výb. N. J. S. do Waterbury, Conn., aby hleděl jednotu, která se tam zakládá získati pro N. J. S., podává zprávu, že se všemožně vynasnažil jednotu onu získati pro N. J. S., ale bez úspěchu, a odporučuje tudíž, aby se to ponechalo na dobu příhodnější. Mimo to podává zprávu, že se společnosti jiných sokolů jel do Little Ferry, a že se jim podařilo tamní jednotu pro N. J. S. získati. — T. J. S. Little Ferry, N. J., žádá již o přijetí do Svazu N. J. S. a sice hlásí se v počtu 29 členů a zároveň zasílají patřičné poplatky. Žádosti bylo vno věno a T. J. S. Little Ferry byla dnešním dnem členem N. J. S. prohlášena.

Br. K. E. Hrbek podává účet za cestovné a ztrátu času do Waterbury v obnosu \$8.00. Účet přijat a k vyplacení odkázán. Těmž činovníku vysloveno jen uznání za vykonanou práci.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky. T. J. S. Svornost \$15.70; Fugner \$24.40; Crabtree \$4.50; Lorain \$5.35; Haverstraw \$3.60; Allegheny \$57.60; Blesk \$67.90; Praha, Oklahoma \$6.10; Horymír \$9.90; Nová Vlast \$22.50, do fondu na sjezd \$12.00; Black Wolf \$12.60; Plzeňský Sokol do fondu pro sjezd za r. 1905, 1906, 1907 a 1908 \$176.60. Budivoj do fondu na sjezd \$8.30; Manitowoc na sjezd \$3.60; Bayonne na sjezd \$2.80; Sokolky Omaha \$3.90; New Bedford \$1.40; Baltimore \$5.35.

M. Grabenstein, zapisovatel.

PÍSEMNICTVÍ.

Viděli jste prvé číslo "Hospodáře", osmnáctého ročníku? Jestli ne, tož se o skvostnou tu snůšku prací odborných všeho druhu, jakž jen farmář, zahradník, hospodyňka dobrá, čtenář odborník i neodborník tu snesli, za v čas přihlaste. Bude Vám stát za to. Již Petrátylův obraz titulní vás krásou svou a provedením uměleckým překvapí. Naše odborná literatura v Americe nevykazuje mnoho prací, ale co máme jest dosti dobré a můžeme se i v mnohém pochlubit, zejména i s "Hospodářem", kde snaží se vydavatelstvo i redakce poskytnouti opravdu jen nejlepší. Zbytečno bylo by dovozovati, kterak důležitý úkol po celou řadu let koná list toho druhu a to nejen na tom našem Západě, ale i na Východě, kdež v poslední době, jakoby si i naši byli zvykli pohlížeti ku všemu tomu co přijde ze Západu s pohrdlivým úsměvem na rtu. A vidíte ten Západ český pracoval v každém oboru dříve Východu, tot' věci dokázanou a dokazuje se i touto publikací, které není hned tak jinde rovno. Pouze vypočtení co vše bohaté číslo toto obsahuje vyžádalo si skoro čtyry stránky velikého formátu a vypočtení ilustrací celou jednu stranu. Předplatné na rok obnáší nounce dollar. Pište si na Národní Tiskárnu, 509—512 So. 72th St., Omaha, Neb.

SBORŮM V ZÁPADNÍ ŽUPĚ!

Sbory v Západní Župě zastoupené žádám, aby přihledly k tomu, by mi br. náčelníci pravidelně zasílali čtvrtletní zprávy a sice do 15 dnů po každém uplynulém čtvrtletí. Sbory, jichž náčelníci zprávy v ustanoveném čase nezašlou, zaznamenány budou v zápiskách župního výboru uveřejněných v Sokole Americkém následujícího měsíce. Zprávy požadují ode všech sborů k Župě náležejících bez výjimky, at' již se ve sboru cvičí aneb ne. Nemá-li některý z br. náčelníků ničeho k vyplnění ohledně cvičení, nechť aspoň zodpoví ostatní otázky ve zprávě se nalézající. Za uplynulý rok obdržel jsem náčelnické zprávy pouze od poloviny sborů, následkem čehož byl jsem nucen vrch. náč., br. Hallerovi zaslati zprávy velmi neúplné. Druhá polovina br. náčelníků neráčila mi ani stvrditi příjem listin, které jsem jim k vyplnění zaslal.

V důvěře, že mně všichni br. náčelníci a sbory v tomto roce nápomocni budou, abych sám povinností fádne dostátí mohl, volám k zvětšené činnosti v Župě Západní vrhelé: Na zdar! Jos. Štěrba, náč. Záp. Župy.

LISTÁRNA REDAKCE.

Baltimore: Dopis zůstal jedině pro nával látky zpět. Obsah sám pak jest toho druhu, že mladistvému bratru našemu ku cti slouží. Jen dále tak a nás bude jen těšiti, když i listu našeho se vzpomene. Máme tolik látky po ruce, že od čísla k číslu mnohé zůstane zpět, ba někdy vydati bychom mohli snadno číslo dvojité.

Chicago: Zaslaný list i s vložkou jsme obdrželi. Uchováme pro sjezd na doklad, pokud list náš měl pravdu. Jet' dokument důležitý. Adresu Dr. Z. sdělujeme na lístku poštovním. Panu profesorovi od té doby co je unitariánem, asi přeskočilo chuděrkovi. Nelze bráti vážně.

J. K. v O.: Piš raději častěji, ale krátce, stručně, pak dá se použití spíše. Nepiš však tužkou, ani po obou stranách papíru, nechceš přece, aby k vůli tobě některý ze sazečů si kazil zrak.

N. B., Neb.: Dnes uveřejňovati jest již pozdě. Pro informací pořadatelstva však hodí se výtečně.

Heš, C. O.: Máš pravdu, William Thomson — lord Kelvin, zemřel před vánocemi. Na poli elektřiny sotva najde se tak hnedle muž, jenž by se mu rovnal. Již v 22. roce byl profesorem fysiky na universitě v Glasgově.

Zvědavá, N. Y.: Rheumatický zánět živu zrakového, označuje se někdy náhlým, velkým snížením zraku, často jednostranným. Nikoliv k tak zvanému optiku, ale ku specialistovi, lékaři očnímu, pravidelnému a graduovanému musíte jít.

V. K.: V Čechách právě vyšlo prvé číslo prvního listu českého toho druhu a sice pod názvem "Zdraví Lidu". Tam se nazývají toho druhu lidičky "Insertní pavouci". List poučuje svědomitě a lidově o pokrocích lékařství, zvláště v zdravotnictví atd.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Baltimore: Fr. Hejduk, 900 N. Chester St., není tam.

Cleveland: Mat. Šanda, 3125 W. 68 St. S. W., od sboru Čech se přestěhoval.

Ed. Král, 8232 Central Ave., S. E., odmítá list.

St. Louis: Leop. Hroníček, 1310 Geyer ave. a Vác. Čížek, 1324 Geyer ave., oba od T. J. S. St. Louis, přestěhovali.

San Francisco, Cal.: E. Herman, 261½ Arlington St., přestěhoval se.

Long Island City, N. Y.: Fr. Votke, 198 Skillman ave., přestěhoval se.

Allegheny, Pa.: Fr. Bělohávek, 24 Villa St., odmítá list.

Black Wolf, Kans.: W. Střela, odstěhoval se.

St. Paul, Minn.: Záleský Karel, 332 Front St. odejel z města.

New York: Vinc. Volný, 504 E. 70. St., pošta nenašla.

Roman, 341 E. 74 St., přestěhoval se.

Newark, N. J.: Jos. Vojáček, 69 Lemont St., pošta nenašla.

Detroit: T. Vieko, 245 E. Congress St., od sboru Budi-voj, není tam.

VOLBY.

— T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb., zvolila následující činovníky: Starosta J. D. Wolf, náměstek Fr. Suchan, tajemník Jan W. Koza, účetní Jan Hamerník, pokladník Jos. Tichý, náčelník Jos. M. Svoboda.

Vyslancem do sjezdu zvolen J. D. Wolf; jeho náhradník Jos. Polanský.

— T. J. S. Tábor zvolila zástupce do příštího sjezdu Josef Šlauf; náhradník Adolf Vlk.

NOVÍ, Odstouplí a VYLOUČENÍ ČLENOVÉ.

— Ze Sok. Jed. Blesk v Baltimore vyloučení byli Karel Mareš, Frank Senger, Jindřich Sněhovský a Karel Linhart ml. — S přest. listem přijat od T. J. S. Curtis Bay Josef Wokřál.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu, O., přijat byl Jan Hezoučský.

— Od T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., odstoupili: Oliver Maršák, Vlastislav Fučík, Anton Štěpánek. Pro neplacení vyloučen Vojtěch Maršák.

— Do T. J. S. East St. Louis přijat byl Josef Raiman.

— Z T. J. S. Prague, Neb., vyloučen byl pro neplacení Karel Kotek.

— Do T. J. S. Omaha přijat s přestupní listinou z Dodge, Neb., sok. Albin Cecha. Pro neplacení dle stanov vyloučení: Ant. Bárta, Boh. Babůrek, J. B. Kraus, Vác. Kozák, Jan Valenta, Jos. Babůrek, Frant. Kugler, Frant. Kubiček, Jan Svoboda, Jan Kaftan, Fr. Kosek, Fr. Kučera, Matěj Český. Bratrské jednoty jsou důtklivě žádány v soulase se stanovami, by varovaly se přijmouti kteréhokoliv z těchto vyloučených členů, prve než by dopsaly na tajemníka sboru Omaha.

— Z T. J. S. Oklahoma City vyloučení byli pro neplacení Fr. Schritter, Ed. Beneš.

— U Sok. Jed. Philadelphia v únoru vyloučený br. Václav Vais se vyrovnal a jest nadále členem. Jan Heise obdržel přestupní listinu.

— Z Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn., vyloučení Petr Hruška, T. O. Pešek, Charles Karták, pro neplacení vyloučen Jos. Stránský; odcestoval Vác. Hrachovina. Odstoupili Jos. Hruška a Fr. Tomášek. Přijati byli: Jos. Kulháněk, Jan Kadlec, Jan Hudák, Vojt. Tomášek, Vác. Záleský.

— Z Č. S. Sokola v Bayonne vyloučen byl Jos. Prágl. Přistoupil Roman Vejdovec.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Rys Frank, Sedláček Anton, Sedláček Jaroslav, Karel Dvořák, Škokan Václav. Vyloučen Josef Sladký. Odstoupil Jaroslav Ka- laš. Zemřeli: Vác. Tintěra, Jos. Hlaváč, Jos. Martinek.

— Z T. J. S. v Newarku vyloučení byli: Emil Kubík, Arnošt Pišl. Přestupní listinu si vyzvedl Jos. Bartoň.

— Do T. J. S. Joří z Poděbrad v Clarkson Neb., přijati byli: Václav Jirovec, Josef Šup, Tomeš Friet, Anton Odvárka ml., Otokar Odvárka, Josef Kratochvíl, Josef Mandel, Karel Lád a Clyde Karel. Odstoupil Emil Wolf.

— Do T. J. S. New Bedford, Mass., přijat byl Anton Vobecký. Odstoupil Jan Kuthan. Odcestovali Adolf Bureš a Frant. Vohnoutka.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu uveden byl Frank Paul.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijati byli J. J. Kozel, Jarosl. Hadr.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu s přestupní listinou přijat Václav Topinka. Odstoupil Vojt. Černý.

— Do Sokola Chicago uvedeni byli: Fr. Barta, Jos. Šmíd, Karel Lev, Jos. Kraus, Fr. Kliepera. Vyloučení pro neplacení: Jos. Svatoš, Fr. Warhaut, Vojtěch Král, Václav Minářik, Frant. Kovanda. Vystoupili: Frant. Hora, Václav Hanzlík.

— Do Plzenského Sokola přijati byli: Vinc. J. Miller, Fr. R. Halas, Karel Tourek. Poděkovali se: Frank Suchý, Frank Ringl. Zemřel Fr. Vopička.

— Do Sok. Jed. Philadelphia přijati byli: Aug. Rokos, F. P. Billy. Vyloučen pro neplacení Josef Šnor.

— Do T. J. S. St. Louis přijat byl Vác. Švajgl. Odstupní listinu vyzvedli: Fr. Havluj, Matěj Švehla. Vyškrtnutí pro neplacení: Košenka Jan, Krugel Leop., Koptík Jos., Mazanec Fr., Šmahlík Jos., Mareš Vác.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Cerný, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, taj., 3202—3rd Ave., F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Pesář, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

8

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052, 3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19, 3rd ave., Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167, 3rd ave., Long Island C. podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zaslány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Fr. Elsnie, 2020 E. Preston St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Ondřej Požárek, 73 R. R. ave.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jan Cervený, 240 3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeiffera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 52 21st St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 3712 — 3rd Ave.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mršík, 327 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Jind. Sýkora, 3401 N. 11th St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. Jan Rejsek, 144 Bowditch St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni C.S.P.S., taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St., taj. Josefa Sedláček, 266 Robert St.

Těl Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. E. Zamburek, 357 Walnut St.

Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Sesták, 296 Earl St.

Čes. Slov. Těl. Jednota v Haverstraw, N. Y., taj. Rud. Pick.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O. Ústřední výbor: Starosta Jos. Stíbr; taj. E. Slapák, 8711 Capitol ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Třeška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Stíbr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Stíbr, Jos. Jílek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpol. ve 2 hod. u "Sokola Cech."

Sokol Cleveland, každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Fr. Cada, 9413 Cumberland Ave., S. E. Sokol Cech, Cleveland, O.: 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. V. J. Stíbr, 3251 E. 55th St.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. čtvrtek v Čes. Síní Sokol na Clark av. taj. K. Kvarda, 3439 Carlyle av SW T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měs. v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; tajemník Frant. Jiše, 9706 Sophia ave.

Těl a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchel Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4. neděli v měsíci, v síni Al. Stolby, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., schůze 3. čtvrtek v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St., taj. Jan Aubrecht, 10 Brabee St.

T. J. S. Horník, Dillonvale, O.; tajemník Ceněk Doležal box 34.

Župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední Výbor: Starosta Vác. Šedivec; náměstek a náčelník V. K. Trška, 2039 Russell Ave; podnáčelník J. J. Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids; jednatel Frant. Vuch, 2411 So. 11th St.; pokladník P. Pitha; A. Tesař, Fr. Siroký, M. Ryska, J. Janda, P. Plamínek, Vác. Zavadil. Schůze v "Sokole", 9th a Allen Ave., každé 3. pondělí. Pížeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1178 So. Kedzie Ave., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl Jed. Cechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Cechie, 32—34 Emma St., taj. Vác. Vyletal, 432 N. Homan av.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —: schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu C. S. P. S.; taj. Frant. Pek, 4816 Horore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každý 1. čtvrtek v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Josefa Ráličho, 1116 N. 3rd St., taj. E. Plamínek, 915 Walter av.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni C. S. P. S., roh 7. a Western ave. Taj. Fr. R. Vaněk, 281 Goodhue St., St. Paul, Minn.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.: 2. středu, v síni Slov. Lípy; tajemník Jan Hrubý, 1123 S. 11th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze ka

dé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síní; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen av., taj. V. K. Trška, 2039 Russell av.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St. Tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St.

Těl. Jednota Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v síni Č. S. P. S., tajemník Jos. J. Hájek, 125 3rd ave.

8

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta J. J. Mík; tajemník Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14. St.; pokl. Frank J. Říha, 1415 Williams St.; náčelník Jos. Štěba, 2014 Q St., So. Omaha. Další členové výboru: Dr. Frank Jelen, Rud. Fibinger, Emil Tutsch, Jos. Vonásek, Marie Chvalova, Pavlína Michalova, Marie Burešova, Kamila Daskova. Schůze každý 3. čtvrtek v měsíci večer v Sokolovně, Omaha, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni C.S.P.S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně. Taj. Jos. Tobiška, Jr.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. K. L. Jadrníček.

T. J. S. Jirí z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. C. B. J.; taj. Jan W. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb., 2. neděli. Tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st St.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Jar. Fousek, 998 Oak St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Čapek, 406 So. Walker St.

T. J. S. Praha; taj. J. A. Váňa, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůňek.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon, taj. W. Dobrkovský, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb., taj. Anna St'astná.

T. J. S. Seattle, Wash., taj. Vác. Plesnivý, 900 Yesler Way.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., taj. Jarosl. Sládek.